

RAO

2026

20 23 MAI

IAȘI, HOTEL INTERNAȚIONAL

VOLUM DE REZUMATE

www.rao-iasi.ro

contact@rao-iasi.ro

0332-40.88.05

CUPRINS

Tehnici de recoltare probe biologice	14
Mădălina Bandur	
Rolul asistentului medical de ATI in anestezia generală	14
Lucian Belcescu	
Rolul esențial al asistentului medical în procedurile laser oftalmologice.....	15
Claudia Blascu	
Riscuri profesionale asociate asistentei medicale.....	15
Augustina Ceornea	
Expunerea prelungită la ecrane și IAFC-ul la copii.....	16
Florina Gacea, Irina Pavel, Camelia Margareta Bogdănici	
Relevanța oftalmologică a tratamentelor sistemice: rolul anamnezei.....	17
Carmen Ecaterina Leferman	
Ophthalmologic relevance of systemic treatments: the role of medical history.....	18
Carmen Ecaterina Leferman	
Sjögren în era medicinei moderne: de la sindrom la boală sistemică	21
Elena Rezuș	
Sjögren cu afectare oculară severă – provocări clinice interdisciplinare	23
Roxana Elena Ciuntu, Alexandra Burlui, Denisia Mihaela Savin, Aurelia Mihaela Nica, Stefania Ioana Marin, Y. Bahloul, Ghada Elleuh, G. Benkiran, Teofana-Mădălina Zaharia	
Sjögren’s Syndrome with severe ocular involvement – interdisciplinary clinical challenges.....	24
Roxana Elena Ciuntu, Alexandra Burlui, Denisia Mihaela Savin, Aurelia Mihaela Nica, Stefania Ioana Marin, Y. Bahloul, Ghada Elleuh, G. Benkiran, Teofana-Mădălina Zaharia	
Afectarea oculară a pacienților cu sindromul Sjogren cu manifestări pulmonare primare	25
Daniela Arhip, Tatiana Magla, V. Baraniuc, Al. Rimbu, Elena Cepoida	
Ocular involvement in patients with Sjögren's syndrome with primary pulmonary manifestations ..	26
Daniela Arhip, Tatiana Magla, V. Baraniuc, Al. Rimbu, Elena Cepoida	
Dincolo de lacrimi: influența terapiei imunomodulatoare topice asupra lichidului subretinian	27
V. C. Donica, Alexandra Lori Donica, Codrina Ancuta, Camelia Margareta Bogdănici	
Beyond Tears: The Influence of Topical Immunomodulatory Therapy on Subretinal Fluid	28
V. C. Donica, Alexandra Lori Donica, Codrina Ancuta, Camelia Margareta Bogdănici	

Reconstrucția orbitară – la interfața dintre clasic și modern.....	31
V. Vl. Costan, Anca Gradinariu, Șt. Gherasimescu, Fl. Sava, A. Nicolau, Alexandra Manolache, Daniela Sulea, Otilia Boișteanu, Camelia Bogdănici	
Orbital reconstruction – at the interface between classical and modern	32
V. Vl. Costan, Anca Gradinariu, Șt. Gherasimescu, Fl. Sava, A. Nicolau, Alexandra Manolache, Daniela Sulea, Otilia Boișteanu, Camelia Bogdănici	
Utilizarea abordului asociat bicoronal și transconjunctival în tratamentul chirurgical al carcinoamelor sinusului maxilar cu extensie intraorbitară.....	33
A. Nicolau, Anisia Iuliana Alexa, P. F. Sava, Alexandra Manolache, M. L. Ciofu, Andreea Dram, Otilia Boișteanu, Camelia Bogdanici, V. V. Costan	
The Use of the Combined Bicoronal and Transconjunctival Approach in the Surgical Treatment of Maxillary Sinus Carcinomas with Intraorbital Extension	34
A. Nicolau, Anisia Iuliana Alexa, P. F. Sava, Alexandra Manolache, M. L. Ciofu, Andreea Dram, Otilia Boișteanu, Camelia Bogdanici, V. V. Costan	
Exoftalmia - un semn clinic, multiple diagnostice.....	36
Amelian Bobu, Irina-Iuliana Costache-Enache	
Mai este relevantă keratoplastia penetrantă în 2026?	38
Nicoleta Anton	
Is penetrating keratoplasty still relevant in 2026?.....	39
Nicoleta Anton	
Keratoplastia endotelială: Cât de departe am ajuns în restaurarea transparenței corneene și a funcției vizuale?	40
Alina Gheorghe	
Endothelial keratoplasty: How far have we come?	41
Alina Gheorghe	
Primii pași în transplantul cornean – cât de dificil a fost pentru mine	42
Raluca Iancu	
The first steps in corneal transplantation – how difficult it was for me.....	42
Raluca Iancu	
2 Cazuri clinice, 2 Decizii.....	43
Nicoleta Anton, Francesca-Cristiana Dohotariu	
2 Clinical Cases, 2 Decisions	44
Nicoleta Anton, Francesca-Cristiana Dohotariu	

Calitatea vederii și impactul profesional după corecția vederii cu laser la medici	47
Alina Cantemir, D. Chiselită	
Quality of vision and professional impact after laser vision correction in physicians	48
Alina Cantemir, D. Chiselită	
Sindromul de ochi uscat la copii.....	51
Irina Andreea Pavel, Șt.T. Bogdănici, Camelia Margareta Bogdănici	
Dry eye syndrome among children.....	52
Irina Andreea Pavel, Șt.T. Bogdănici, Camelia Margareta Bogdănici	
Exotropia alternă: corelarea aspectelor clinice cu modificările histopatologice	53
Claudia Florida Costea, Veronica El Nabbout, Gabriela Dimitriu, Gabriela Florența Dumitrescu	
Alternating exotropia: bridging clinical findings and histopathological changes	54
Claudia Florida Costea, Veronica El Nabbout, Gabriela Dimitriu, Gabriela Florența Dumitrescu	
Leziuni placoide retiniene bilaterale la adultul tânăr	57
Otilia Obadă, Ana Maria Ursu	
Bilateral retinal placoid lesions in a young adult	58
Otilia Obadă, Ana Maria Ursu	
Sarcoidoza oculară: coincidență sau predispoziție familială?	59
Călina-Anda Sandu, V. Donica, Mădălina-Ioana Bîlha, C.V. Ganea, Alexandra Toader, Alexandra Plahotniuc, Camelia Margareta Bogdănici	
Ocular Sarcoidosis: Coincidence or Familial Predisposition?	60
Călina-Anda Sandu, V. Donica, Mădălina-Ioana Bîlha, C.V. Ganea, Alexandra Toader, Alexandra Plahotniuc, Camelia Margareta Bogdănici	
Sclerita posterioară în context infecțios – o provocare diagnostică	61
Denisia-Mihaela Savin, Dalia Aniței, Ștefana Timofte-Moldovanu, Camelia Margareta Bogdanici, Roxana Elena Ciuntu	
Posterior scleritis in an infectious context – a diagnostic challenge	62
Denisia-Mihaela Savin, Dalia Aniței, Ștefana Timofte-Moldovanu, Camelia Margareta Bogdanici, Roxana Elena Ciuntu	
Sindroamele de punct alb – cazuri clinice	63
E. Ungureanu, S. Oprea, R. Istetia, Sinziana Istrate	
White Dot Syndromes – clinical cases.....	63
E. Ungureanu, S. Oprea, R. Istetia, Sinziana Istrate	
pielea și ochiul în boala Behçet: doi martori ai aceleiași inflamații sistemice	64
Mădălina Mocanu, D. Vâță, Ioana Adriana Popescu, Alina Ioana Halip, Adriana Ionela Pătrașcu, Bianca Cărașu, Laura Gheucă Solovăstru	

The Skin and the Eye in Behçet's Disease: Two Witnesses of the Same Systemic Inflammation	65
Mădălina Mocanu, D. Vâță, Ioana Adriana Popescu, Alina Ioana Halip, Adriana Ionela Pătrașcu, Bianca Cărașu, Laura Gheucă Solovăstru	
Abordarea interdisciplinară a afectării oculare în artrita reumatoidă.....	66
Cușnir Valeriu, Dumbrăveanu Lilia, Groppa Liliana, Agachi Svetlana, Munteanu-Rogaciov Ana, Sprîncean Mădălina	
Interdisciplinary approach to ocular involvement in rheumatoid arthritis.....	67
Cușnir Valeriu, Dumbrăveanu Lilia, Groppa Liliana, Agachi Svetlana, Munteanu-Rogaciov Ana, Sprîncean Mădălina	
A fi sau a nu fi Vogt Koyanagi Harada?.....	68
Salceanu Silvia Olivia, Ovseica Irina, Serban Roxana	
To be or not to be Vogt Koyanagi Harada?	69
Salceanu Silvia Olivia, Ovseica Irina, Roxana Serban	
Anestezicele locale în oftalmologie: riscuri și implicații clinic perioperatorii.....	70
Otilia Boisteanu, Emilia Patrascoiu	
Fibrilația atrială și afectarea vasculară oculară	73
Floria Mariana, Aurelia Mihaela Nica, Camelia Margareta Bogdănici	
Atrial Fibrillation and Ocular Vascular Damage.....	74
Floria Mariana, Aurelia Mihaela Nica, Camelia Margareta Bogdănici	
Imagistica retiniană în diferite metode de substituție renală: date din literatură și rezultate originale	75
A. Covic, Ioana-Mădălina Bîlha, Camelia Margareta Bogdănici	
Retinal Imaging Across Renal Replacement Modalities: Literature Insights and Original Data	76
A. Covic, Ioana-Mădălina Bîlha, Camelia Margareta Bogdănici	
Inflamația sistemică în leziunile retiniene din ocluzia arterei centrale a retinei: o nouă perspectivă	77
Aurelia Mihaela Nica, Roxana Elena Ciuntu, S. A. Nica, C. V. Ganea, Camelia Margareta Bogdănici, Mariana Floria	
Systemic Inflammation in Retinal Damage in Central Retinal Artery Occlusion: A New Perspective ...	78
Aurelia Mihaela Nica, Roxana Elena Ciuntu, S. A. Nica, C. V. Ganea, Camelia Margareta Bogdanic, Mariana Floria	
Autoreglarea, rolul în progresia, evoluția și managementul glaucomului	81
Nicoleta Anton	
Autoregulation, role in the progression, evolution and management of glaucoma.....	81
Nicoleta Anton	

Rolul tensiunii arteriale sistemice în dezvoltarea, progresia și managementul glaucomului primar cu unghi deschis	82
D. Chiseliță	
The role of systemic blood pressure in the development, progression, and management of primary open-angle glaucoma	82
D. Chiseliță	
Implantarea cristalinului artificial este o practică curentă în timp ce explantarea rămâne rară.....	85
D. Chiseliță	
Intraocular lens implantation is common practice, whereas explantation remains uncommon	85
D. Chiseliță	
Influența chirurgiei cataractei asistate de laser femtosecundă asupra calității capsulotomiei și descentrării IOL la ochii implantați cu Tecnis Eyhance Toric	86
B. Galan, Smarandita Galan, Lucia Epifanov	
Influence of Femtosecond Laser–Assisted Cataract Surgery on Capsulotomy Quality and IOL Decentration in Eyes Implanted With Tecnis Eyhance Toric IOLs	87
B. Galan, Smarandita Galan, Lucia Epifanov	
Iridotomie laser periferică	88
Raluca Iancu	
Laser Peripheral Iridotomy.....	88
Raluca Iancu	
Implantarea cristalinului EDOF toric în cataracta congenitală bilaterală la copil	89
Iuliana Șaptefrați, G. Ivanov, Irina Russu, I. Jeru	
Toric EDOF Intraocular Lens Implantation in Bilateral Congenital Cataract in a Child	90
Iuliana Șaptefrați, G. Ivanov, Irina Russu, I. Jeru	
Afectare corneană severă în xeroderma pigmentosum pediatrică cu indicație de transplant cornean	93
Alice Foia-Colescu, Alexandra Toader, C.V. Ganea, Camelia-Margareta Bogdănici	
Severe corneal involvement in pediatric xeroderma pigmentosum with indication for corneal transplantation	94
Alice Foia-Colescu, Alexandra Toader, C.V. Ganea, Camelia-Margareta Bogdănici	
Apneea de somn – factor în ischemia retiniană	95
Teofana-Mădălina Zaharia, Dalia Aniței, Roxana-Elena Ciuntu	

Sleep apnea – a causal factor in retinal ischemia	96
Teofana-Mădălina Zaharia, Dalia Aniței, Roxana-Elena Ciuntu	
Artrita reumatoidă incipientă și afectare oculară	97
Doina Vulpe, Viorica Causnean, Anghelina Berejanschi, Tatiana Magla, Elena Cepoida	
Early rheumatoid arthritis and ocular involvement	98
Doina Vulpe, Viorica Causnean, Anghelina Berejanschi, Tatiana Magla, Elena Cepoida	
Aspecte imagistice ale afecțiunilor oculare în timom.....	99
Laura Cebotari, Ala Paduca, I. Maxim, Carolina Sanduta, V. Baraniuc, Elena Cepoida	
Imaging aspects of eye disorders in thymoma.....	100
Laura Cebotari, Ala Paduca, I. Maxim, Carolina Sanduta, V. Baraniuc, Elena Cepoida	
Boala Stargardt la pacient pediatric – diagnostic prin evaluare clinică, imagistică și genetică	101
G.C. Moroșan, Denisia Savin, Ciuntu Roxana Elena	
Stargardt disease in a pediatric patient – diagnosis by clinical, imaging, and genetic evaluation...	102
G.C. Moroșan, Denisia Savin, Ciuntu Roxana Elena	
Când o zgârietură de pisică amenință vederea: neuroretinită prin Bartonella henselae	103
Iulia Vrînceanu, M. Giurgică	
When a cat scratch threatens vision: neuroretinitis due to Bartonella henselae	104
Iulia Vrînceanu, M. Giurgică	
Când resorbția întârzie: un caz atipic de CRSC.....	105
Bogdana-Maria Andrei, Camelia Margareta Bogdănici, VI.C. Donica	
When resolution is delayed: an atypical case of CSCR.....	106
Bogdana-Maria Andrei, Camelia Margareta Bogdănici, VI.C. Donica	
Când un ochi mic devine o mare provocare: reconstrucția cavității protetice într-un caz de microftalmie	107
Dalia-Ariana Aniței, Valentina Todosi, Teodora-Elena Ciolan, Ludmila Lozneanu, C. Grigoraș	
Corpul străin intraocular și impactul retinian: Refacerea traseului luminii	108
Andreea Ciolacu, Ana Picioroagă, Y. Bahloul, Ana Ursu, Obadă Otilia, M. Giurgică	
Intraocular Foreign Body with Retinal Involvement: Rebuilding the path of light	109
Andreea Ciolacu, Ana Picioroagă, Y. Bahloul, Ana Ursu, Obadă Otilia, M. Giurgică	
Dincolo de ameliorare: traseul ascuns al nevritei optice	110
Anxhela Shtrepi, Andreea Guraliuc, Nicoleta Anton	

Beyond improvement: the hidden course of optic neuritis	111
Anxhela Shtrepi, Andreea Guraliuc, Nicoleta Anton	
Dincolo de prescripție: Managementul pacienților cu glaucom neaderenți la tratament.....	112
Ana Maria Picioroagă, Nicoleta Anton	
Beyond the prescription: Management of glaucoma patients with poor treatment adherence	113
Ana Maria Picioroagă, Nicoleta Anton	
Dintr-o leziune minoră la complicație severă	114
Ioana Stefania Marin, Denisia Savin, Y. Bahloul, Ghada El Euch, Aurelia Mihaela Nica, Roxana Ciuntu	
Exoftalmie acută. Hematom orbital spontan	115
Ana Maria Ursu, Otilia Obadă	
Acute exophthalmia. Spontaneous orbital hematoma.....	116
Ana Maria Ursu, Otilia Obadă	
Fragilitatea filmului lacrimal: punte între ochi și organism.....	117
Denisa-Aurora Lungu, Diana-Eugenia Puițău, Nicoleta Anton	
Tear Film Fragility: A Link Between the Eye and the Body	118
Denisa-Aurora Lungu, Diana-Eugenia Puițău, Nicoleta Anton	
Helmintiază cu afectare oftalmică secundară	119
Svetlana Anghel, Ala Paduca, Viorica Caraus, Al. Rimbu, Elena Cepoida	
Helminthiasis with secondary ophthalmic involvement	120
Svetlana Anghel, Ala Paduca, Viorica Caraus, Al. Rimbu, Elena Cepoida	
Hiperreflectivitatea straturilor interne la OCT : ocluzie arterială sau PAMM?.....	121
Cristina Ifrim, M. Hedjal, A. Bord, Solenne Louison	
Inner retinal layer hyperreflectivity on OCT: retinal arterial occlusion or PAMM?.....	122
Cristina Ifrim, M. Hedjal, A. Bord, Solenne Louison	
Limfangiom malign orbital: raportarea de caz.....	123
Ana Ernu, Tatiana Magla, Ala Paduca, V. Cocarcea, Elena Cepoida	
Malignant orbital lymphangioma: a case report	124
Ana Ernu, Tatiana Magla, Ala Paduca, V. Cocarcea, Elena Cepoida	
Mai mult decât pare: Ulcer cornean sever pe un fond ocular complex	125
Aurelia Mihaela Nica, Denisia Mihaela Savin, Ciuntu Roxana Elena, Camelia Margareta Bogdănici	

More Than Meets the Eye: A Severe Corneal Ulcer with Complex Ocular Background.....	126
Aurelia Mihaela Nica, Denisia Mihaela Savin, Ciuntu Roxana Elena, Camelia Margareta Bogdănici	
Miopia la copil: debutul unei enigme clinice.....	127
Francesca-Cristiana Dohotariu, Andreea-Petronela Guraliuc, Camelia-Margareta Bogdănici	
Myopia in Children: The Onset of a Clinical Enigma	128
Francesca-Cristiana Dohotariu, Andreea-Petronela Guraliuc, Camelia-Margareta Bogdănici	
Nu toate cazurile de ochi roșu sunt conjunctivite – o provocare diagnostică	129
Denisia-Mihaela Savin, Yasmine Bahloul, Roxana Elena Ciuntu	
Not all red eyes are conjunctivitis – a diagnostic challenge.....	130
Denisia-Mihaela Savin, Yasmine Bahloul, Roxana Elena Ciuntu	
Ochiul roșu dureros, când inflamația ascunde mai mult decât pare	131
Y. Bahloul, D. Savin, I.S. Marin, G.Ell Euch, A.M. Nica, R.E. Ciuntu	
Recidiva ca destin terapeutic? Realitatea unei afecțiuni conjunctivale pediatrice rare.....	132
Andreea-Petronela Guraliuc, Ștefania-Ioana Marin, Francesca-Cristina Dohotariu, Anxhela Shtrepi, Camelia-Margareta Bogdănici	
Recurrence as a therapeutic destiny? – the reality of a rare pediatric conjunctival disorder	133
Andreea-Petronela Guraliuc, Ștefania-Ioana Marin, Francesca-Cristina Dohotariu, Anxhela Shtrepi, Camelia-Margareta Bogdănici	
Reconstrucția canalului lacrimal inferior cu fir de polipropilenă 2-0: o alternativă în condiții de urgență.....	135
Alexandra Toader, Camelia Margareta Bogdănici, Alexandra Plahotniuc, Alice Foia-Colescu, Călina-Anda Sandu	
Reconstruction of the inferior lacrimal duct using 2-0 polypropylene suture: An alternative in emergency conditions.....	136
Alexandra Toader, Camelia Margareta Bogdănici, Alexandra Plahotniuc, Alice Foia-Colescu, Călina-Anda Sandu	
Sindrom pseudo-Foster-Kennedy: provocări diagnostice	137
Andreea Nicoleta Moise, Otilia Obadă	
Pseudo-Foster-Kennedy syndrome: diagnostic challenges	138
Andreea Nicoleta Moise, Otilia Obadă	
Soluție chirurgicală în glaucomul primitiv cu unghi închis	139
Valentina Todosi, Dalia Aniței, C. Grigoraș	
Surgical Management of Primary Angle-Closure Glaucoma.....	140
Valentina Todosi, Dalia Aniței, C. Grigoraș	

Torch	141
C.V. Ganea, Alice Foia-Colescu, Camelia-Margareta Bogdanici	
Torch	142
C.V. Ganea, Alice Foia-Colescu, Camelia-Margareta Bogdanici	
Tratament topic pentru neoplazmele conjunctivale: prezentare a două cazuri clinice	143
Alexandra Plahotniuc, Camelia-Margareta Bogdănici, Alexandra Toader, Călina-Anda Sandu-Boz	
Topical treatment for conjunctival neoplasms: presentation of two clinical cases	144
Alexandra Plahotniuc, Camelia-Margareta Bogdănici, Alexandra Toader, Călina-Anda Sandu-Boz	
Tumoră de orbită la o pacientă tânără	145
C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batir, C. Grigoraș	
Orbital tumor in a young patient	146
C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batir, C. Grigoraș	
Manifestări hemodinamice în dislipidemie	147
Aliona Tornea, Rodica Scutelnic	
Hemodynamic manifestations in dyslipidemia	148
Aliona Tornea, Rodica Scutelnic	
Blefaroplastia – la intersecția dintre artă, gravitație și suprafața oculară	149
Iuliana Șaptefrați	
Blepharoplasty – at the intersection of art, gravity, and the ocular surface	150
Iuliana Șaptefrați	
O raritate bilaterală la adolescent - provocări diagnostice și limitări terapeutice	151
A.C. Țărcă, C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batîr, C. Grigoraș	
A Bilateral Rarity in an Adolescent: Diagnostic Challenges and Therapeutic Limitations	152
A.C. Țărcă, C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batîr, C. Grigoraș	
Ochiul ca țintă: dezlipire de retină exudativă în cancerul ovarian	153
Veronica El Nabbout, C. Danielescu, Claudia Florida Costea	
The eye as a target: bilateral exudative retinal detachment in ovarian cancer	154
Veronica El Nabbout, C. Danielescu, Claudia Florida Costea	
Când microbiologia salvează vederea	155
Raluca Șerban, C.V. Ganea, Camelia-Margareta Bogdanici	
When Microbiology Saves Vision	156
Raluca Șerban, C.V. Ganea, Camelia-Margareta Bogdanici	

Inteligența Artificială și excelența în diagnosticul oftalmologic.....	158
D. Costin, Andreea Moraru	
Artificial Intelligence and excellence in ophthalmic diagnostics.....	159
D. Costin, Andreea Moraru	
Contribuția inteligenței artificiale în progresia miopiei la adulți	160
Alina Gherasim	
The contribution of artificial intelligence to adult myopia progression	161
Alina Gherasim	
Rolul algoritmilor de inteligență artificială în analiza OCT	163
V. C. Donica, Camelia Margareta Bogdănici	
Artificial Intelligence Algorithms in OCT Analysis.....	164
V. C. Donica, Camelia Margareta Bogdănici	
Factori de prognostic negativ în degenerescenta maculară legată de vârstă neovasculară.....	166
M. Giurgica, Andreea Saila, Ana Picioroaga, Teofana Zaharia, Andreea Ciolacu, Evelina Necula, C. Gavril	
Negative prognostic factors in neovascular age-related macular degeneration	167
M. Giurgica, Andreea Saila, Ana Picioroaga, Teofana Zaharia, Andreea Ciolacu, Evelina Necula, C. Gavril	
Endoftalmita endogenă – cazuri clinice	168
C. Danielescu	
Endogenous endophthalmitis – clinical cases	168
C. Danielescu	
Neuropatia optică ischemică anterioară non-arteritică și triplu defect trombofilic – prezentare de caz	169
Raluca Eugenia Iorga, Andreea Dana Moraru, C. Danielescu, R.A. Untu	
Nonarteritic Anterior Ischemic Optic Neuropathy and Triple Thrombophilic Defect – Case Report	170
Raluca Eugenia Iorga, Andreea Dana Moraru, C. Danielescu, R.A. Untu	
Retinopatie externă sifilitică asociată cu infecția HIV/SIDA: caz clinic.....	171
Otilia Obadă	
Syphilitic outer retinopathy associated with HIV/AIDS: a clinical case.....	172
Otilia Obadă	
Când retina vorbește prima: retinopatie hipertensivă severă, indiciu al unei afecțiuni sistemice ...	173
Ruxandra Pîrvulescu, I. Duculescu, Mariana Georgescu	

When the retina speaks first: Severe hypertensive retinopathy unmasking an underlying systemic condition.....	174
Ruxandra Pîrvulescu, I. Duculescu, Mariana Georgescu	
Factorul neurotrofic derivat din creier (BDNF) – o țintă terapeutică în retinopatia diabetică	175
Tina Boțoc, M.A. Popa, Emilia Valasciuc, Daniela Maria Tanase, Claudia Florida Costea	
Brain-derived neurotrophic factor (BDNF)- a therapeutic target in diabetic retinopathy	176
Tina Boțoc, M.A. Popa, Emilia Valasciuc, Daniela Maria Tanase, Claudia Florida Costea	
Primele rezultate Vabysmo în tratarea DMLV la Vaslui	177
Silvia Olivia Salceanu	
First Vabysmo results in treating AMD at Vaslui	178
Silvia Olivia Salceanu	
Modificările indicelui de rezistență la nivelul arterei oftalmice și poligonului Willis în hipertensiunea intracraniană la adulți	180
Aliona Tornea, Claudia Florida Costea	
Changes in the resistance index at the level of the ophthalmic artery and the circle of Willis in adult intracranial hypertension	181
Aliona Tornea, Claudia Florida Costea	
Excavație coroidiană focală asociată cu mutații PEX6.....	182
Silvia Olivia Salceanu, Roxana Serban	
Focal choroidal excavation associated with PEX6 mutations.....	183
Silvia Olivia Salceanu, Roxana Serban	
Rolul dopplerografiei oftalmice în evaluarea preeclampsiei la gravide cu boala polichistică.....	184
Svetlana Basova	
The role of ophthalmic dopplerography in assessing preeclampsia in pregnant women with polycystic disease	185
Svetlana Basova	
Afectarea oculară în Sindromul de Detresă Respiratorie a Adultului	186
Natalia Adeșenco, Doina Vulpe, Svetlana Basova, Svetlana Anghel, Elena Cepoida	
Ocular involvement in adult respiratory distress syndrome.....	187
Natalia Adeșenco, Doina Vulpe, Svetlana Basova, Svetlana Anghel, Elena Cepoida	
Puncte albastre într-o boală roșie: cataractă ceruleană în rectocolita ulcero-hemoragică	188
Alice Foia-Colescu, Alexandra Toader, C.V. Ganea, Camelia-Margareta Bogdănici	

Evaluare imagistică a corpului străin intraorbital..... 189

Cristina Slănină, Natalia Adeșenco, Doina Vulpe, Tatiana Magla, Carolina Sanduța, Elena Cepoida

Imaging evaluation of intraorbital foreign bodies..... 190

Cristina Slănină, Natalia Adeșenco, Doina Vulpe, Tatiana Magla, Carolina Sanduța, Elena Cepoida

Rolul percepției vizuale a culorilor în recunoașterea ambalajelor de medicamente. Implicații pentru pacienții cu deficiențe ale vederii 191

Adriana Șaptefrați

The role of color visual perception in recognition of medication packaging. Implications for patients with visual impairment..... 192

Adriana Saptefrati

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

MIERCURI, 20 MAI | 14⁰⁰-17⁰⁰

SESIUNEA I:
ASISTENȚI MEDICALI ȘI OPTOMETRIȘTI

Tehnici de recoltare probe biologice

Mădălina Bandur

Calitatea unei analize de laborator începe de la corectitudinea recoltării. Plecând de la această premiză, acuratețea rezultatelor analizelor biologice, fie ele: chimice, imunologice, bacteriologice sau histopatologice, implică cunoașterea și respectarea unor protocoale prestabilite, de către toți membrii echipei medicale.

Nerespectarea acestor protocoale poate fi sursa multor erori care pot influența negativ rezultatele analizelor și, implicit, acuratețea unui diagnostic.

Rolul asistentului medical de ATI in anestezia generală

Lucian Belcescu

Lucrarea analizează responsabilitățile fundamentale ale asistentului medical de anestezie și terapie intensivă în cadrul anesteziei generale aplicate în chirurgia oftalmologică, evidențiind particularitățile managementului clinic în acest domeniu. Sunt detaliate etapele esențiale de pregătire pentru anestezie generală, necesare asigurării unui act medical sigur și eficient. În concluzie, asistentul medical de anestezie și terapie intensivă reprezintă un pilon central în succesul intervențiilor oftalmologice sub anestezie generală, garantând siguranța și confortul pacientului.

Rolul esențial al asistentului medical în procedurile laser oftalmologice

Claudia Blascu

Oftaprof

Procedurile laser oftalmologice sunt intervenții minim invazive utilizate frecvent în tratamentul diverselor afecțiuni oculare, cum ar fi opacifierea capsulei posterioare, glaucomul sau retinopatiile. Aceste tehnici necesită o bună coordonare între medic și asistentul medical, care are un rol important în pregătirea echipamentului, informarea pacientului și monitorizarea acestuia pe parcursul și după procedură, contribuind la siguranța și eficiența actului medical. De asemenea, comunicarea și oferirea de suport emoțional sunt aspecte fundamentale în ceea ce privește satisfacția pacientului.

Riscuri profesionale asociate asistentei medicale

Augustina Ceornea

Asistenții medicali sunt una dintre cele mai expuse și afectate categorii profesionale din punctul de vedere al riscurilor și epuizării profesionale.

Cea mai frecventă amenințare constă în expunerea la virusuri, bacterii și fungi prin contactul cu sângele sau fluidele corporale în timpul manevrelor medicale. Manipularea incorectă a acestora poate provoca înțepături accidentale cu ace folosite sau instrumentar chirurgical contaminat, în timpul prelucrării acestuia.

Utilizarea echipamentului de protecție, vaccinarea, instruirea periodică privind protecția muncii și respectarea protocoalelor de igienă de către toți membrii echipei medicale sunt câteva dintre măsurile de prevenție pe care trebuie să ni le însușim și să le aplicăm cu strictețe.

Din punct de vedere teoretic, importanța pe care o acordăm epuizării profesionale este minimală în raport cu efectele acesteia.

Expunerea prelungită la ecrane și IAFI-ul la copii

Florina Gacea, Irina Pavel, Camelia Margareta Bogdănici

Expunerea prelungită la ecrane în rândul copiilor a devenit o cauză majoră a creșterii cazurilor de insuficiență a convergenței, o afecțiune a vederii binoculare în care ochii au dificultăți în a se alinia corect atunci când privesc obiecte de aproape. Aceasta este strâns legată de insuficiența amplitudinii de fuziune în convergență, adică incapacitatea mușchilor oculari de a susține efortul de a menține imaginile unite (fuzionate) în timpul cititului sau al folosirii gadgeturilor.

Organizația Mondială a Sănătății recomandă evitarea totală a ecranelor până la vârsta de 2 ani și limitarea lor la maximum o oră pe zi între 2 și 5 ani. În realitate, mulți copii petrec de două sau chiar de trei ori mai mult timp în fața ecranelor, încă din primii ani de viață.

Impactul ecranelor asupra vederii copiilor

Utilizarea intensivă a ecranelor (smartphone-uri, tablete) forțează ochii să mențină o convergență susținută și o acomodare fixă la distanță mică (20–30 cm), mult mai apropiată decât cea recomandată. Studiile arată că un număr crescut de ore petrecute în fața ecranelor duce la o scădere substanțială a amplitudinii de fuziune, ceea ce declanșează oboseala oculară și insuficiența de convergență. Mai mult de jumătate dintre copiii care folosesc ecrane intens dezvoltă simptome de oboseală oculară digitală, iar 17% dintre aceștia prezintă cazuri severe de insuficiență a convergenței.

Pentru a combate aceste efecte, specialiștii recomandă:

- Regula 20-20-20: La fiecare 20 de minute de privit la ecran, copilul trebuie să privească la o distanță de 20 de picioare (aprox. 6 metri), timp de 20 de secunde.
- Reducerea timpului de ecran: Limitarea utilizării dispozitivelor digitale, în special înainte de vârsta de 2 ani, și maximum 1 oră pe zi pentru copiii de 2–5 ani.
- Distanța de vizualizare: Încurajarea menținerii gadgeturilor la o distanță de cel puțin 30–40 cm de ochi.
- Terapie vizuală (ortoptică): Exerciții specifice pot îmbunătăți fuziunea și convergența, cu rezultate pozitive în 12 săptămâni.
- Activități în aer liber: Creșterea timpului petrecut afară pentru a reduce miopia și oboseala oculară.

Insuficiența de convergență poate fi adesea nedagnosticată, fiind confundată cu tulburări de atenție, de aceea un control oftalmologic complet este necesar dacă apar aceste simptome.

Relevanța oftalmologică a tratamentelor sistemice: rolul anamnezei

Carmen Ecaterina Leferman

*Farmacologie, Farmacologie Clinică Și Algeziologie, Universitatea De Medicină Și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România
Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean De Urgență "Sf. Spiridon", Iași, România*

Cuvinte cheie: Anamneză medicamentoasă, screening retinian, comorbidități, risc perioperator, terapie sistemică

Scop: Evidențierea rolului anamnezei medicamentoase în practica oftalmologică, de la consultul ambulator până la internare și chirurgie.

Material și metodă: Lucrarea sintetizează principalele situații în care tratamentele sistemice devin relevante: screeningul retinian pentru medicamente cu potențial toxic, comorbidități care impun terapii cu impact ocular, pregătirea preoperatorie, internarea pacientului polimorbid și medicația sistemică prescrisă în oftalmologie.

Rezultate: O anamneză completă permite identificarea pacienților care necesită monitorizare retiniană, diferențierea reacțiilor adverse medicamentoase de manifestările bolii oculare sau sistemice și evaluarea riscurilor hemoragice, metabolice, infecțioase sau anesteziice. Sunt relevante tratamentele cardiovasculare, antidiabetice, reumatologice, neurologice, psihiatrice, anticoagulante, corticosteroizii, antibioticele, antiviralele și inhibitorii anhidrazei carbonice.

Concluzii: Anamneza medicamentoasă integrează boala oculară, comorbiditățile și terapia sistemică, contribuind la diagnostic, screening, siguranță perioperatorie și colaborare interdisciplinară.

Ophthalmologic relevance of systemic treatments: the role of medical history

Carmen Ecaterina Leferman

*Pharmacology, Clinical Pharmacology And Algesiology, "Grigore T. Popa" University Of Medicine And Pharmacy, Iași, Romania
Ophthalmology, "Sf. Spiridon" County Clinical Emergency Hospital, Iași, Romania*

Keywords: Medication History, Retinal Screening, Comorbidities, Perioperative Risk, Systemic Therapy

Aim: To highlight the role of medication history in ophthalmologic practice, from outpatient assessment to hospitalization and surgery.

Material and method: The presentation synthesizes the main situations in which systemic treatments become relevant: retinal screening for potentially toxic drugs, comorbidities requiring therapies with ocular impact, preoperative preparation, hospitalization of multimorbid patients and systemic medication prescribed in ophthalmology.

Results: A complete history helps identify patients requiring retinal monitoring, distinguish drug-related adverse effects from ocular or systemic disease manifestations and assess hemorrhagic, metabolic, infectious or anesthetic risks. Cardiovascular, antidiabetic, rheumatologic, neurologic, psychiatric and anticoagulant treatments, as well as corticosteroids, antibiotics, antivirals and carbonic anhydrase inhibitors, are particularly relevant.

Conclusions: Medication history integrates ocular disease, comorbidities and systemic therapy, supporting diagnosis, screening, perioperative safety and interdisciplinary collaboration.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

JOI, 21 MAI | 14³⁰-15²⁵

SESIUNEA II:
**PROVOCĂRI ACTUALE ÎN
SINDROMUL SJÖGREN:
PERSPECTIVE INTERDISCIPLINARE**

Sjögren în era medicinei moderne: de la sindrom la boală sistemică

Elena Rezuș

Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași

Boala Sjögren" afectează 1 din 2500 de adulți în Europa, cu o puternică predominanță feminină (16:1) și debut tipic între 40 și 60 de ani. Patogeneza bolii este extrem de complexă fiind declanșată de interacțiunea dintre factori de mediu (infecții virale precum EBV, HIV, VHC) și o predispoziție genetică (HLA-DR3, STAT4). Epiteliul glandular este activ, expune autoantigenele Ro/SSA și La/SSB și secretă citokine care recrutează infiltratul inflamator. Rolul central aparține limfocitelor B, a căror activare persistentă crește riscul de limfom.

În literatura medicală, au circulat de-a lungul timpului diverse denumiri: Sindromul Sicca, Boala Mikuliez (1892), Sindromul Gougerot Sjögren (1925), Keratoconjunctivita Sicca (1933).

În 1979 M. Moutsopoulos a clasificat Sindromul Sjögren în „primar” și „secundar” luând în considerare manifestările clinicoparaclinice și genetice la pacienții cu Sindrom Sicca. În urma Consensului Internațional de la Roma (2023) s-a stabilit folosirea termenului de „Boală Sjögren”.

Tranziția de la termenul de „Sindrom” la cel de „Boală” reflectă caracterul autoimun sistemic și impactul multisistemic al afecțiunii, depășind conceptul limitat de simplă „colecție” de semne descriptive. Termenul „sindrom Sjögren” subestimează severitatea și dinamica bolii Sjögren, în timp ce noul termen de „Boală Sjögren” subliniază potențialul evolutiv, riscul de complicații severe și identitatea imunologică proprie.

Consensul Internațional de la Roma (2023) elaborat de o echipă multidisciplinară (reumatologi, interniști, oftalmologi, stomatologi, pediatru și pacienți) a definitivat această schimbare de paradigmă bazându-se pe trei piloni: 1. analiza bibliometrică: evaluarea literaturii (1992–2022) a arătat o utilizare istorică mare a termenului „Sindrom Sjögren” (97,8%), dar și o tendință de abandonare a formei posesive englezești („Sjögren's”); 2. revizuirea sistematică a literaturii: analiza a 55 de studii (1931 pacienți) a evidențiat că asocierea cu alte boli autoimune sistemice modifică caracteristicile fenotipice ale pacienților (ex. scăderea predominanței feminine); 3. metoda Delphi: sondajele confidențiale în rândul experților și pacienților au arătat un acord de 70% în favoarea denumirii de „Boală Sjögren”.

În cadrul Consensului Internațional de la Roma s-au formulat următoarele recomandări: înlocuirea termenului de „Sindrom” cu „Boala Sjögren” (abreviată SJD) și înlocuirea termenului „secundară” cu „asociată” în cazul coexistenței cu o altă afecțiune autoimună. În diagnosticul clinic curent nu se mai face diferențierea între formele primare și asociate, aceasta rămânând recomandată doar în studiile științifice pentru omogenitatea loturilor.

„De la sindrom la boală” reprezintă o tranziție de mult așteptată, care reflectă gravitatea bolii Sjögren. Este important să recunoaștem că Sjögren nu reprezintă doar o „colecție” de semne și manifestări clinice vagi, ci implică o cascadă autoimună complexă prin asociere multifactorială predispozantă (factori de mediu, genetici). Sjögren ar trebui să fie larg acceptat ca boală autoimună distinctă, pentru că prezintă autoanticorpi caracteristici, histopatologie glandulară și un model specific de afectare sistemică. Boala subliniază potențialul evolutiv și prognostic din cauza riscului de complicații severe asociate (Limfom Non-Hodkin, vasculită, leziuni de organe țintă). Este o boală cu morbiditate gravă și, pentru unii, cu mortalitate crescută. Pacienții prezintă diversitate clinică, dar cu aceeași bază imunologică, ceea ce consolidează conceptul de boală, în derimentul sindromului. Există strategii terapeutice țintite, prin care se tratează cauza complexă implicată în patogenie, și nu strict simptomatic (ca în sindrom). Sarcina în Sjögren evidențiază caracterul sistemic al bolii, în care impactul autoimunității afectează atât pacienta, cât și fătul prin transfer transplacentar de autoanticorpi, cu riscuri de morbiditate și mortalitate suplimentare. Astfel, se susține utilizarea termenului de boală.

Conform Consensului Internațional de la Roma din 2023, terminologia oficială s-a schimbat de la Sindrom la Boala Sjögren, pentru a reflecta natura autoimună sistemică și distinctă a afecțiunii, depășind conceptul descriptiv de sindrom.

Bibliografie selectivă:

Manuel Ramos-Casals, Alan N. Baer, María del Pilar Brito-Zerón et al. 2023 International Rome consensus for the nomenclature of Sjögren disease. *Nature Reviews Rheumatology*, July 2025, vol. 21: 426–437. <https://doi.org/10.1038/s41584-025-01268-z>.

Simon J. Bowman Sjogren's Disease—Aspects of Clinical Disease Beyond Dry Eyes/Mouth. *J. Clin. Med.* 2026, 15, 1189. <https://doi.org/10.3390/jcm15031189>.

Simone Negrini, Giacomo Emmi, Monica Greco, Matteo Borro, Federica Sardanelli, Giuseppe Murdaca, Francesco Indiveri, Francesco Puppo. Sjögren's syndrome: a systemic autoimmune disease. *Clinical and Experimental Medicine* (2022) 22:9–25

<https://doi.org/10.1007/s10238-021-00728-6>

Sjögren cu afectare oculară severă – provocări clinice interdisciplinare

Roxana Elena Ciuntu^{1,2}, Alexandra Burlui³, Denisia Mihaela Savin², Aurelia Mihaela Nica^{1,2},
Stefania Ioana Marin², Y. Bahloul², Ghada Elleuh², G. Benkiran², Teofana-Mădălina Zaharia²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, România

²Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Spiridon” Iași, România

³Clinica de Reumatologie, Spitalul Clinic de Recuperare Iași, România

Cuvinte cheie: sclerită anterioară, sindrom Sjögren, sindrom de ochi uscat, tiroidită autoimună, epilepsie

Introducere: Sindromul Sjögren este o afecțiune autoimună sistemică cu expresie clinică heterogenă, în care afectarea oculară poate depăși cadrul clasic al sindromului de ochi uscat. În anumite contexte, aceasta se integrează într-un tablou mai larg de boli autoimune, cu impact semnificativ asupra evoluției bolii.

Scop: Evidențierea complexității unei asocieri între sclerită anterioară, sindrom Sjögren și alte patologii autoimune, cu implicații în conduita terapeutică.

Material și metodă: Prezentarea unui caz al unei paciente de 43 ani, cu antecedente oftalmologice majore (AO – Miopie forte, AO - Dezlipire de retină regmatogenă operată, AO – Pseudofakie de cameră posterioară. Opacifiere secundară a capsulei posterioare) care asociază patologie autoimună (Tiroidită autoimună) și neurologică (Epilepsie), care se prezintă în urgență acuzând scăderea acuității vizuale bruscă, fotofobie și hiperemie oculară la ochiul drept. Examenul clinic evidențiază sclerită anterioară acută și afectare severă a suprafeței oculare. După episodul inflamator ocular, pacienta este îndrumată către evaluare reumatologică, unde este stabilit diagnosticul de sindrom Sjögren. Tabloul clinic se conturează pe un teren ocular profund modificat și pe un fond sistemic complex.

Rezultate: Evoluția sub tratament topic și sistemic a fost favorabilă, din punct de vedere inflamator, însă incompletă funcțional, cu persistența unei suferințe oculare cronice.

Concluzii: Cazul ilustrează nu doar severitatea afectării oculare în sindromul Sjögren, ci și rolul asocierii bolilor autoimune în modelarea evoluției bolii. Sclerita anterioară poate reprezenta un semnal de alarmă al activității sistemice sau chiar un posibil marker de debut al unei suferințe autoimune sistemice, rămânând esențială monitorizarea interdisciplinară și ajustarea continuă a terapiei imunosupresoare, în vederea controlului bolii și prevenirii complicațiilor pe termen lung.

Sjögren's Syndrome with severe ocular involvement – interdisciplinary clinical challenges

Roxana Elena Ciuntu^{1, 2}, Alexandra Burlui³, Denisia Mihaela Savin², Aurelia Mihaela Nica^{1, 2}, Stefania Ioana Marin², Y. Bahloul², Ghada Elleuh², G. Benkiran², Teofana-Mădălina Zaharia²

¹"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi

²1st Ophthalmology Clinic, "Sf. Spiridon" County Emergency Clinical Hospital, Iasi

³Rheumatology Clinic, Clinical Rehabilitation Hospital, Iasi

Keywords: anterior scleritis, Sjögren's syndrome, dry eye disease, autoimmune thyroiditis, epilepsy

Introduction: Sjögren's syndrome is a systemic autoimmune disorder characterized by heterogeneous clinical manifestations, in which ocular involvement may extend beyond the classical spectrum of dry eye disease. In certain cases, it is associated with other autoimmune conditions, significantly influencing disease course and prognosis.

Purpose: To present a clinical case highlighting the complexity of the association between anterior scleritis, Sjögren's syndrome, and other autoimmune comorbidities, with therapeutic implications.

Materials and Methods: A 43-year-old female patient with a significant ophthalmologic history – high myopia, repaired retinal detachment, bilateral intraocular lens (IOL) implantation, and posterior capsule opacification-associated with autoimmune (autoimmune thyroiditis) and neurological (epilepsy) comorbidities, presented to the emergency department with sudden decreased visual acuity, photophobia, and ocular epiphora in the right eye. A complete ophthalmologic examination established the diagnosis of acute anterior scleritis associated with severe ocular surface disease. Following the ocular inflammatory episode, the patient was referred for rheumatologic evaluation, with a high suspicion of underlying systemic autoimmune disease, and was subsequently diagnosed with Sjögren's syndrome.

Results: The clinical course was favorable in terms of inflammation under topical and systemic treatment; however, functional recovery was incomplete, with persistence of chronic ocular surface impairment.

Conclusions: This case highlights the severity of ocular involvement in Sjögren's syndrome and the impact of associated autoimmune diseases on disease progression. Anterior scleritis may represent a marker of systemic inflammatory activity or an early manifestation of an underlying autoimmune disorder. A multidisciplinary approach, along with continuous adjustment of immunosuppressive therapy, is essential for optimal disease control and prevention of long-term complications.

Afectarea oculară a pacienților cu sindromul Sjogren cu manifestări pulmonare primare

Daniela Arhip, Tatiana Magla, V. Baraniuc, Al. Rimbu, Elena Cepoida

U.S.M.F. "N. Testemițanu" Chișinău, Republica Moldova

C.M.F. "Galaxia" Chișinău, Republica Moldova

Cuvinte cheie: sindromul Sjogren, imagistica, afectare pulmonară, ochiul

Obiectiv: Determinarea particularităților imagistice ale pacienților cu sindromul Sjogren cu afectare simultană oculară și pulmonară.

Material și metode: În perioada anilor 2016-2025 am examinat 25 pacienților (22 femei și 3 bărbați) cu intervalul de vârstă inclus între 29 și 64 de ani și vârsta medie egală cu $42,27 \pm 2,45$ ani. Toți pacienții au fost diagnosticati cu sindromul Sjogren conform criteriilor ACR-EULAR.

Rezultate: Sindromul Sjogren reprezintă o patologie autoimună cu afectare preponderentă a glandelor exocrine ca glandele salivare și lacrimale cu afectare pulmonară raportată de aproximativ 10% pacienți. În lotul studiat am depistat varietatea afecțiunilor pulmonare secundare sindromului Sjogren. Este important de menționat că la toți pacienți în discuție au fost prezente xerostomia și cheratocojunctivita sicca ca manifestări locale ale sindromului Sjogren. Acuzele oftalmologice principale au cuprins disconfort ocular, dereglări de vedere (instabilitatea acuității vizuale în cadrul efortului vizual continuu), simțul de "corp străin", o treime din pacienți au raportat „sindromul ochiului roșu”. Examenul radiologic a depistat pneumonită interstițială la 15 pacienți (îngroșarea septelor, sticlă mată), bronhiloită obstructivă secundară (opaciefieri mozaice) la 3 pacienți, fibroza difuză cu reducerea volumului pulmonar în 4 cazuri, bronșiectazii la 3 bolnavi. La 6 pacienți a fost efectuată RMN care a relevat creșterea în dimensiuni și hiperdensitatea glandelor asociată cu aspect caracteristic "sare și piper". După tratament imunosupresor administrat (cu excepția pacienților cu bronșiectazii) am observat o evoluție pozitivă atât manifestărilor patologice pulmonare cât și cele locale.

Concluzii: Manifestările pulmonare ale sindromului Sjogren corelează cu evoluția mai gravă a maladei. Dinamica lor favorabilă sub tratament administrat este simultană cu ameliorarea simptomatologiei legate de deficitul secreției exocrine.

Ocular involvement in patients with Sjögren's syndrome with primary pulmonary manifestations

Daniela Arhip, Tatiana Magla, V. Baraniuc, Al. Rimbu, Elena Cepoida

S.U.M.P. "N. Testemițanu" Chisinau, Republic of Moldova

F.M.C. "Galaxia" Chisinau, Republic of Moldova

Keywords: Sjogren's syndrome, imaging, pulmonary involvement, eye

Objective: Determination of the imaging characteristics of patients with Sjögren's syndrome with simultaneous ocular and pulmonary involvement.

Materials and methods: Between 2016 and 2025, we examined 25 patients (22 women and 3 men) aged between 29 and 64 years, with a mean age of 42.27 ± 2.45 years. All patients were diagnosed with Sjogren's syndrome according to the ACR-EULAR criteria.

Results: Sjögren's syndrome is an autoimmune disorder that predominantly affects exocrine glands such as the salivary and lacrimal ones, with pulmonary involvement reported in approximately 10% of patients. In the study group, we detected a variety of pulmonary disorders secondary to Sjögren's syndrome. It is important to note that all patients in question had xerostomia and keratoconjunctivitis sicca as local manifestations of Sjögren's syndrome. The main ophthalmological complaints included ocular discomfort, visual disturbances (instability of visual acuity during continuous visual effort), and a feeling of a "foreign body"; one-third of patients reported "red eye syndrome." X ray examination detected interstitial pneumonitis in 15 patients (thickening of the septa, ground glass opacity), secondary obstructive bronchitis (mosaic opacities) in 3 patients, diffuse fibrosis with reduced lung volume in 4 cases, and bronchiectasis in 3 patients. Six patients underwent MRI, which revealed an increase in size and hyperdensity of the glands associated with a characteristic "salt and pepper" appearance. After immunosuppressive treatment (except for patients with bronchiectases), we observed a positive evolution of both pulmonary and local pathological manifestations.

Conclusions: Pulmonary manifestations of Sjogren's syndrome correlate with a more severe course of the disease. Their favorable dynamics under treatment coincide with the improvement of symptoms related to exocrine secretion deficiency.

Dincolo de lacrimi: influența terapiei imunomodulatoare topice asupra lichidului subretinian

V. C. Donica¹, Alexandra Lori Donica^{1,2}, Codrina Ancuta^{1,2}, Camelia Margareta Bogdănici^{1,3}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, România

²Spitalul Clinic de Recuperare Iași, România

³Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Spiridon” Iași, România

Introducere: Ciclosporina topică este utilizată pe scară largă în tratamentul inflamației de suprafață oculară, având un rol esențial în managementul sindromului de ochi uscat de cauză inflamatorie, în special asociat sindromului Sjögren. Totuși, impactul acesteia asupra structurilor retiniene și asupra modificărilor de segment posterior rămâne insuficient elucidat. Prezentarea de față evidențiază evoluția lichidului subretinian în contextul administrării și întreruperii terapiei cu ciclosporină, sugerând un posibil rol al acesteia dincolo de suprafața oculară.

Material și metodă: Se prezintă cazul unei paciente de 62 de ani cu patologie autoimună, care s-a adresat pentru sindrom de ochi uscat sever. Evaluarea a inclus examinare clinică și paraclinică prin tomografie în coerență optică (OCT), efectuate inițial și în cadrul controalelor succesive. Pacienta a urmat tratament cu ciclosporină topică, iar monitorizarea s-a realizat pe o perioadă de 1 an, cu evaluări imagistice seriate pentru cuantificarea și urmărirea lichidului subretinian.

Rezultate: Examinarea inițială a evidențiat prezența lichidului subretinian la nivel macular. După inițierea tratamentului cu ciclosporină topică, s-a observat o reducere a cantității de lichid la 1 lună. Întreruperea tratamentului a fost urmată de reapariția lichidului subretinian la 2 luni. Reluarea terapiei a determinat din nou reducerea fluidului, iar la 3 luni s-a constatat rezoluția acestuia. După 6 luni, nu s-a evidențiat lichid subretinian la examinarea OCT, în contextul continuării tratamentului.

Concluzii: Evoluția lichidului subretinian corelată cu administrarea și întreruperea ciclosporinei sugerează un posibil rol al terapiei imunomodulatoare topice în influențarea modificărilor de segment posterior. Aceste observații susțin ipoteza implicării unui mecanism inflamator și evidențiază necesitatea monitorizării atente și a menținerii tratamentului pentru obținerea unui răspuns favorabil.

Beyond Tears: The Influence of Topical Immunomodulatory Therapy on Subretinal Fluid

V. C. Donica¹, Alexandra Lori Donica^{1,2}, Codrina Ancuta^{1,2}, Camelia Margareta Bogdănici^{1,3}

¹"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iasi, Romania

²Clinical Rehabilitation Hospital, Iasi, Romania

³"Sf. Spiridon" Emergency Clinical Hospital Iasi, Romania

Introduction: Topical cyclosporine is widely used in the treatment of ocular surface inflammation, playing a key role in the management of inflammatory dry eye disease, particularly when associated with Sjögren's syndrome. However, its impact on retinal structures and posterior segment changes remains insufficiently understood. The present report highlights the evolution of subretinal fluid in the context of administration and discontinuation of cyclosporine therapy, suggesting a potential role beyond the ocular surface.

Materials and methods: We present the case of a 62-year-old female patient with autoimmune pathology who presented with severe dry eye disease. The evaluation included clinical and paraclinical assessment using optical coherence tomography (OCT), performed at baseline and during follow-up visits. The patient was treated with topical cyclosporine and monitored over a 1-year period, with serial imaging used to quantify and track subretinal fluid.

Results: Initial examination revealed the presence of subretinal fluid at the macular level. Following initiation of topical cyclosporine therapy, a reduction in fluid was observed at 1 month. Discontinuation of treatment was followed by recurrence of subretinal fluid at 2 months. Resumption of therapy again led to a reduction in fluid, with complete resolution observed at 3 months. At 6 months, no subretinal fluid was detected on OCT examination in the context of continued treatment.

Conclusions: The evolution of subretinal fluid in correlation with the administration and discontinuation of cyclosporine suggests a potential role of topical immunomodulatory therapy in influencing posterior segment changes. These findings support the hypothesis of an inflammatory mechanism and highlight the importance of close monitoring and treatment adherence in achieving a favorable outcome.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

JOI, 21 MAI | 15²⁵-16¹⁵

SESIUNEA III:
**PATOLOGIA ORBITARĂ: DE LA DIAGNOSTIC
LA RECONSTRUCȚIE CHIRURGICALĂ**

Reconstrucția orbitală – la interfața dintre clasic și modern

V. Vi. Costan, Anca Gradinariu, Șt. Gherasimescu, Fl. Sava, A. Nicolau, Alexandra Manolache, Daniela Sulea, Otilia Boișteanu, Camelia Bogdănici

Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

Defectele orbitare post-tumorale implică pierderi tisulare complexe, cu afectarea simultană a suportului osos, a țesuturilor moi și a conturului facial, având consecințe funcționale și estetice majore. Managementul acestor defecte necesită o abordare reconstructivă stratificată, adaptată extensiei rezecției oncologice și contextului individual al pacientului.

În formele limitate, reconstrucția poate fi realizată prin grefe cutanate sau lambouri locale, însă defectele extinse, în special cele care comunică cu cavități adiacente precum cavitatea orală sau spațiul intracranian, impun utilizarea lambourilor libere microvascularizate. Acestea permit restaurarea volumului, separarea compartimentelor anatomice și crearea unui pat tisular stabil pentru etapele reconstructive ulterioare.

Refacerea suportului structural reprezintă un element cheie în optimizarea rezultatului estetic și funcțional. Utilizarea meșelor de titan pre-modelate pe modele stereolitografice imprimate tridimensional permite o reconstrucție precisă a conturului orbital, oferind în același timp o bază rigidă pentru susținerea epitezelor. În acest context, integrarea tehnologiilor digitale în planificarea chirurgicală contribuie semnificativ la creșterea predictibilității rezultatelor.

Reabilitarea protetică prin epiteze orbitare rămâne o opțiune esențială, ce permite o refacere adecvată a esteticii faciale și contribuie semnificativ la creșterea calității vieții pacientului. Stabilitatea și retenția epitezelor pot fi semnificativ îmbunătățite prin inserarea de implanturi dentare în osul restant, facilitând o ancorare sigură și reproductibilă.

Prin asocierea tehnicilor chirurgicale avansate cu soluțiile protetice moderne, se poate obține un echilibru optim între radicalitatea oncologică, restaurarea anatomică și reintegrarea socio-profesională a pacientului.

Orbital reconstruction – at the interface between classical and modern

V. Vi. Costan, Anca Gradinariu, Șt. Gherasimescu, Fl. Sava, A. Nicolau, Alexandra Manolache, Daniela Sulea, Otilia Boișteanu, Camelia Bogdănici

“Grigore T. Popa” University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Post-tumor orbital defects involve complex tissue loss, with simultaneous impairment of bony support, soft tissues, and facial contour, leading to major functional and aesthetic consequences. The management of these defects requires a layered reconstructive approach, tailored to the extent of oncologic resection and the individual patient context.

In limited cases, reconstruction may be achieved using skin grafts or local flaps; however, extensive defects—particularly those communicating with adjacent cavities such as the oral cavity or intracranial space—require the use of microvascular free flaps. These enable restoration of volume, separation of anatomical compartments, and the creation of a stable tissue bed for subsequent reconstructive stages.

Restoration of structural support represents a key element in optimizing both aesthetic and functional outcomes. The use of titanium meshes pre-shaped on three-dimensional stereolithographic models allows for precise reconstruction of the orbital contour, while also providing a rigid foundation for the support of epitheses. In this context, the integration of digital technologies into surgical planning significantly enhances the predictability of outcomes.

Prosthetic rehabilitation using orbital epitheses remains an essential option, enabling adequate restoration of facial aesthetics and significantly contributing to improved patient quality of life. The stability and retention of epitheses can be markedly enhanced through the placement of dental implants in the remaining bone, facilitating secure and reproducible anchorage.

By combining advanced surgical techniques with modern prosthetic solutions, an optimal balance can be achieved between oncologic radicality, anatomical restoration, and the patient’s socio-professional reintegration.

Utilizarea abordului asociat bicoronal și transconjunctival în tratamentul chirurgical al carcinoamelor sinusului maxilar cu extensie intraorbitară

A. Nicolau^{1,4}, Anisia Iuliana Alexa^{2,4}, P. F. Sava^{1,4}, Alexandra Manolache^{1,4}, M. L. Ciofu^{1,4}, Andreea Dram³, Otilia Boisteanu^{3,4}, Camelia Bogdanici^{2,4}, V. V. Costan^{1,4}

¹Clinica de Chirurgie Orală și Maxilo-Facială, Spitalul Clinic Judetean de Urgente "Sf. Spiridon" Iași

²Clinica de Oftalmologie, Spitalul Clinic Judetean de Urgente "Sf. Spiridon" Iași

³Clinica de Anestezie și Terapie Intensiva, Spitalul Clinic Judetean de Urgente "Sf. Spiridon" Iași

⁴UMF "Grigore T. Popa" Iași

Cuvinte cheie: carcinom sinus maxilar, exenteratie de orbita, bicoronal, transconjunctival, maxilectomie, lambou liber transferat

Introducere: Carcinoamele sinusului maxilar reprezintă o entitate clinică rară, însă evoluția rapidă cu invazia orbitei și regiunilor învecinate, necesită un tratament chirurgical complex, atât sub aspect curativ cât și al plastiei defectului postoperator. Abordurile clasice folosesc incizii cutanate cu afectarea potențială a filetelor nervului facial și urmate de cicatrici inestetice. Utilizarea abordului asociat bicoronal și transconjunctival permite rezecția acestor tumori maligne, evitând inciziile cutanate cu rezultate funcționale și estetice optime.

Scop: Prezentarea tratamentului chirurgical curativ și de reconstrucție a două cazuri de carcinoame ale sinusului maxilar cu extensie intraorbitară, în fosa infratemporală, celulele etmoidale și fosa nazală cât și în osul zigomatic. Abordul chirurgical utilizat fiind cel asociat bicoronal și transconjunctival.

Material și metoda: Doi pacienți diagnosticați cu carcinoame ale sinusului maxilar local avansate ce invadează orbita, fosa infratemporală, celulele etmoidale, fosa nazală și osul zigomatic ipsilateral, au fost tratați chirurgical utilizând abordul asociat bicoronal și transconjunctival. Reconstrucția defectului postoperator a fost efectuată diferit, un caz beneficiind de reconstrucție cu mesa din titan pentru refacerea reliefulurilor osoase, lambou din muschiul temporal și proteză maxilară obturator. În cel de al doilea caz reconstrucția s-a efectuat utilizând un lambou liber transferat din muschiul latissimus dorsi stâng împreună cu o mesă din titan.

Rezultate: Evoluția postoperatorie a fost favorabilă cu obținerea unui rezultat funcțional și estetic satisfăcător în condițiile extensiei tumorale.

Concluzii: Tratamentul chirurgical al carcinoamelor sinusului maxilar local avansate cu extensie intraorbitală este complex atât sub aspectul rezecției tumorale cât și al reconstrucției defectelor postoperatorii întinse, utilizarea abordului asociat bicoronal și transconjunctival având multiple avantaje funcționale și estetice.

The Use of the Combined Bicoronal and Transconjunctival Approach in the Surgical Treatment of Maxillary Sinus Carcinomas with Intraorbital Extension

A. Nicolau^{1,4}, Anisia Iuliana Alexa^{2,4}, P. F. Sava^{1,4}, Alexandra Manolache^{1,4}, M. L. Ciofu^{1,4}, Andreea Dram³, Otilia Boisteanu^{3,4}, Camelia Bogdanici^{2,4}, V. V. Costan^{1,4}

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, "Sf. Spiridon" County Emergency Clinical Hospital, Iasi

²Department of Ophthalmology, "Sf. Spiridon" County Emergency Clinical Hospital, Iasi

³Department of Anesthesiology and Intensive Care, "Sf. Spiridon" County Emergency Clinical Hospital, Iasi

⁴"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi

Keywords: maxillary sinus carcinoma, orbital exenteration, bicoronal, transconjunctival, maxillectomy, free flap

Introduction: Maxillary sinus carcinomas are a rare clinical entity; however, their rapid progression with invasion of the orbit and adjacent regions requires complex surgical treatment, both for curative purposes and for postoperative defect reconstruction. Traditional approaches use skin incisions that may damage the facial nerve branches and result in unsightly scars. The use of a combined bicoronal and transconjunctival approach allows for the resection of these malignant tumors while avoiding skin incisions, yielding optimal functional and aesthetic results.

Objective: To present the curative and reconstructive surgical treatment of two cases of maxillary sinus carcinomas with intraorbital extension into the infratemporal fossa, ethmoid cells, and nasal fossa, as well as into the zygomatic bone. The surgical approach used was the combined bicoronal and transconjunctival approach.

Materials and Methods: Two patients diagnosed with locally advanced maxillary sinus carcinomas invading the orbit, infratemporal fossa, ethmoid cells, nasal fossa, and ipsilateral zygomatic bone were treated surgically using the combined bicoronal and transconjunctival approach. Postoperative defect reconstruction was performed

differently; one case underwent reconstruction using a titanium mesh to restore bone contours, a temporal muscle flap, and a maxillary obturator prosthesis. In the second case, reconstruction was performed using a latissimus dorsi free flap with a titanium mesh.

Results: The postoperative course was favorable, with a satisfactory functional and aesthetic outcome given the extent of the tumor.

Conclusions: Surgical treatment of locally advanced maxillary sinus carcinomas with intraorbital extension is complex in terms of both tumor resection and reconstruction of extensive postoperative defects; the use of a combined bicoronal and transconjunctival approach offers multiple functional and aesthetic advantages.

Exoftalmia - un semn clinic, multiple diagnostice

Amelian Bobu^{1,2}, Irina-Iuliana Costache-Enache^{1,2}

¹Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România

²Clinica de Cardiologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sf. Spiridon" Iași, România

Cuvinte cheie: exoftalmie, orbitopatie Graves, diagnostic diferențial, iconografie medicală, istoria medicinei

Exoftalmia este un semn clinic cu mare valoare semiologică, prezent atât în descrierile medicale clasice, cât și în numeroase reprezentări artistice istorice. Primele observații clinice asupra asocierii dintre palpitații, gușă și exoftalmie au precedat nașterea endocrinologiei moderne, motiv pentru care exoftalmia a fost interpretată inițial ca expresie a unei patologii cardiace sau a hiperactivității simpatice, înainte de a fi înțeleasă în context endocrin și autoimun.

Prezentarea își propune să urmărească evoluția conceptului de exoftalmie de la istoria medicinei la practica actuală, folosind exemple din artă și iconografie medicală, inclusiv reprezentări antice și medievale recent discutate în literatura de specialitate ca posibile cazuri de orbitopatie Graves.

În paralel, vor fi revizuite principalele cauze contemporane ale exoftalmiei, cu accent pe orbitopatia endocrină, dar și pe diagnosticul diferențial vascular, tumoral, inflamator, infecțios și traumatic.

Concluzia este că exoftalmia trebuie privită nu ca un diagnostic, ci ca un semn clinic cu etiologii multiple, ce reclamă o abordare interdisciplinară.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

JOI, 21 MAI | 16²⁵-17⁵⁰

SESIUNEA IV:
**18 ANI DE TRANSPLANT
CORNEAN LA IAȘI**

Mai este relevantă keratoplastia penetrantă în 2026?

Nicoleta Anton

Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

Clinica de Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgențe "Sfântul Spiridon", Iași, România

Cuvinte cheie: keratoplastie penetrantă, chirurgie combinată, transplant cornean, calitatea vieții

Scop: Evaluarea relevanței keratoplastiei penetrante (PK) în anul 2026, în special în patologia complexă a segmentului anterior, unde tehnicile lamelare moderne pot fi insuficiente.

Material și metodă: Sunt analizate indicațiile actuale ale PK, cu accent pe cazurile ce afectează întreaga grosime a corneei, cicatrici severe, rețet anterior, sau patologii combinate ale segmentului anterior. De asemenea, prezentăm un caz clinic pentru care s-a realizat o intervenție combinată sub anestezie generală: keratoplastie penetrantă, extracție extracapsulară a cristalinului, implantare de cristalin artificial (IOL) în sacul capsular și pupiloplastie.

Rezultate: În ciuda dezvoltării tehnicilor de keratoplastie lamelară, PK rămâne indispensabilă în anumite cazuri complexe. Cazul prezentat evidențiază rezultate anatomice și funcționale favorabile, cu restabilirea transparenței corneene, stabilizarea camerei anterioare și îmbunătățirea acuității vizuale. Abordarea combinată a permis managementul complet într-o singură etapă chirurgicală.

Concluzii: Keratoplastia penetrantă rămâne relevantă în 2026, în special în patologii oculare avansate sau combinate. La pacienții atent selectați, aceasta oferă o reabilitare vizuală eficientă, mai ales atunci când este asociată cu proceduri adjuvante adaptate contextului clinic individual.

Is penetrating keratoplasty still relevant in 2026?

Nicoleta Anton

*University of Medicine and Pharmacy "Grigore T. Popa" Surgery Department Iasi, Romania
Ophthalmology Clinic, "Saint Spiridon" County Hospital, Iasi, Romania*

Keywords: penetrating keratoplasty, combined surgery, corneal transplantation, quality of life

Purpose: To evaluate the relevance of penetrating keratoplasty (PK) in 2026, particularly in complex anterior segment pathology where modern lamellar techniques may be insufficient.

Material and methods: Current indications for PK are analyzed, with emphasis on cases involving full-thickness corneal pathology, severe scarring, anterior rejection, or combined anterior segment disorders. We also present a clinical case in which a combined surgical procedure was performed under general anesthesia: penetrating keratoplasty, extracapsular cataract extraction, intraocular lens (IOL) implantation in the capsular bag, and pupilloplasty.

Results: Despite the development of lamellar keratoplasty techniques, PK remains indispensable in certain complex cases. The presented case highlights favorable anatomical and functional outcomes, with restoration of corneal transparency, stabilization of the anterior chamber, and improvement in visual acuity. The combined approach allowed complete management in a single surgical stage.

Conclusions: Penetrating keratoplasty remains relevant in 2026, especially in advanced or combined ocular pathologies. In carefully selected patients, it provides effective visual rehabilitation, particularly when associated with adjunctive procedures tailored to the individual clinical context.

Keratoplastia endotelială: Cât de departe am ajuns în restaurarea transparenței corneene și a funcției vizuale?

Alina Gheorghe

*Institutul Clinic de Urgențe Oftalmologice "Prof. Dr. Mircea Olteanu", București, România
Clinica Oftavision, București, România*

Cuvinte cheie: edem cornean, chirurgia cataractei, distrofia endotelială Fuchs, keratoplastie endotelială

Scop: Prezentarea unei serii de cazuri de decompensare endotelială corneană — incluzând edem cornean postoperator, sindrom de segment anterior toxic (TASS) și distrofie endotelială Fuchs — tratate cu succes prin keratoplastie endotelială.

Material și metodă: Toți pacienții au beneficiat de o evaluare oftalmologică completă preoperator. Manifestările clinice au inclus diferite grade de edem cornean, fibroză stromală, elevații și neregularități ale suprafeței corneene posterioare, afectarea membranei Bowman, defecte epiteliale și scăderea acuității vizuale asociată cu creșterea aberațiilor sferice optice, disconfort ocular și epiforă. DMEK a fost procedura chirurgicală aleasă în toate cazurile.

Rezultate: Toți pacienții au fost monitorizați atent postoperator. S-a observat o îmbunătățire semnificativă a acuității vizuale în toate cazurile, alături de restaurarea transparenței corneene și a integrității epiteliale. Recuperarea funcțională a fost însoțită de reducerea aberațiilor optice și de îmbunătățirea calității vizuale percepute de pacient.

Concluzii: Keratoplastia endotelială, în special DMEK, a devenit standardul de aur în tratamentul disfuncției endoteliale corneene, oferind o recuperare anatomică și funcțională rapidă. Selecția atentă a pacienților și tehnica chirurgicală riguroasă sunt esențiale pentru optimizarea rezultatelor. Această abordare permite o reabilitare vizuală semnificativă chiar și în cazurile complexe de decompensare corneană.

Endothelial keratoplasty: How far have we come?

Alina Gheorghe

*Clinical Institute for ophthalmological emergencies "Prof Dr. Mircea Olteanu", Bucharest, Romania
Oftavision Clinic, Bucharest, Romania*

Keywords: corneal edema, cataract surgery, Fuchs endothelial dystrophy, corneal transplantation

Purpose: To present a series of clinical cases of corneal endothelial decompensation—including postoperative corneal edema, toxic anterior segment syndrome (TASS), and Fuchs endothelial dystrophy—managed successfully with endothelial keratoplasty.

Materials and methods: All patients underwent a comprehensive preoperative ophthalmological evaluation. Clinical findings included varying degrees of corneal edema, stromal fibrosis, posterior corneal surface irregularities, Bowman's layer involvement, epithelial defects, and decreased visual acuity associated with increased higher-order aberrations, ocular discomfort, and epiphora. Descemet membrane endothelial keratoplasty (DMEK) was the surgical procedure of choice in all cases.

Results: All patients were closely followed postoperatively. A significant improvement in visual acuity was observed in all cases, along with restoration of corneal transparency and epithelial integrity. Functional visual recovery was accompanied by a reduction in optical aberrations and improvement in patient-reported visual quality.

Conclusions: Endothelial keratoplasty, particularly DMEK, has become the gold standard for the management of corneal endothelial dysfunction, offering rapid anatomical and functional recovery. Careful patient selection and meticulous surgical technique are essential for optimizing outcomes. This approach allows for significant visual rehabilitation even in complex cases of corneal decompensation.

Primii pași în transplantul cornean – cât de dificil a fost pentru mine

Raluca Iancu

Transplantul cornean reprezintă o procedură chirurgicală fundamentală în oftalmologie; cu toate acestea, etapele sale inițiale pot fi deosebit de dificile pentru chirurșii aflați în formare. Această prezentare, „*Primii pași în transplantul cornean – cât de dificil a fost pentru mine*”, reflectă experiența mea timpurie în dobândirea abilităților chirurgicale în keratoplastia penetrantă, evidențiind atât aspectele tehnice, cât și pe cele emoționale ale procesului de învățare.

Prezentarea se concentrează asupra tranziției de la cunoștințele teoretice la intervenția chirurgicală, subliniind principalele dificultăți întâmpinate în timpul primelor intervenții, inclusiv manipularea țesutului, tehnicile de sutură, luarea deciziilor intraoperatorii și managementul complicațiilor. O atenție deosebită este acordată rolului esențial al mentoratului, al instruirii structurate și al practicii repetate în depășirea curbei abrupte de învățare asociate transplantului cornean.

The first steps in corneal transplantation – how difficult it was for me

Raluca Iancu

Corneal transplantation represents a fundamental surgical procedure in ophthalmology, yet its initial steps can be particularly challenging for surgeons in training. This presentation, “*The First Steps in Corneal Transplantation – How Difficult It Was for Me*,” reflects on the early personal experience of acquiring keratoplasty skills, highlighting both technical and emotional aspects of the learning process.

The talk will focus on the transition from theoretical knowledge to surgical practice, emphasizing key difficulties encountered during the first procedures, such as tissue handling, suturing techniques, intraoperative decision-making, and complication management. Special attention is given to the role of mentorship, structured training, and repetition in overcoming the steep learning curve.

2 Cazuri clinice, 2 Decizii

Nicoleta Anton^{1,2}, Francesca-Cristiana Dohotariu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

²Clinica de Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgențe "Sfântul Spiridon", Iași, România

Cuvinte cheie: keratoplastie penetrantă, cazuri complexe, transplant cornean, îngrijire centrată pe pacient

Scop: Evidențierea importanței luării deciziilor individualizate în transplantul cornean prin prezentarea a două cazuri clinice complexe, subliniind principiul tratării pacientului, nu doar a bolii.

Material și metodă: Prezentăm doi pacienți din clinica noastră cu comorbidități oftalmologice și sistemice semnificative, ambii aflați de mai mulți ani pe lista de așteptare pentru transplant cornean. Fiecare caz a ridicat provocări chirurgicale și etice unice, necesitând o evaluare atentă a riscurilor, beneficiilor și momentului optim al intervenției. Keratoplastia penetrantă a fost realizată în ambele cazuri, pe baza unei judecăți clinice individualizate, nu a unor protocoale standardizate.

Rezultate: Ambii pacienți au prezentat rezultate anatomice favorabile, cu restabilirea transparenței corneene și stabilizarea suprafeței oculare. Îmbunătățirea funcțională a variat în funcție de statusul sistemic și condițiile preoperatorii, însă în ambele cazuri calitatea vieții a fost semnificativ îmbunătățită. Decizia de a interveni chirurgical în aceste cazuri, în ciuda complexității, s-a dovedit justificată.

Concluzii: Keratoplastia penetrantă rămâne o opțiune esențială în cazurile complexe. Aceste cazuri subliniază faptul că succesul nu depinde doar de tehnica chirurgicală, ci și de decizii personalizate, întărind ideea că tratăm pacienți, nu doar patologii.

2 Clinical Cases, 2 Decisions

Nicoleta Anton^{1,2}, Francesca-Cristiana Dohotariu^{1,2}

¹University of Medicine and Pharmacy "Grigore T. Popa", Surgery Department Iasi, Romania

²Ophthalmology Clinic, "Saint Spiridon" County Hospital, Iasi, Romania

Keywords: penetrating keratoplasty, complex cases, corneal transplantation, patient-centered care

Purpose: To highlight the importance of individualized decision-making in corneal transplantation by presenting two complex clinical cases, emphasizing the principle of treating patients rather than diseases.

Material and methods: We present two patients from our clinic with significant ophthalmological and systemic comorbidities, both of whom had been on the corneal transplant waiting list for several years. Each case posed unique surgical and ethical challenges, requiring careful evaluation of risks, benefits, and timing. Penetrating keratoplasty was ultimately performed in both cases, based on individualized clinical judgment rather than standardized protocols.

Results: Both patients achieved favorable anatomical outcomes, with restoration of corneal clarity and stabilization of the ocular surface. Functional improvement varied depending on systemic status and preoperative conditions, but in both cases, quality of life was significantly enhanced. The decision to proceed with surgery, despite complexity, proved justified.

Conclusions: Penetrating keratoplasty remains a vital option in complex cases. These cases underline that successful outcomes rely not only on surgical technique but on personalized decision-making, reinforcing the concept that we treat patients, not just diseases.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

JOI, 21 MAI | 18⁰⁰-19¹⁰

SESIUNEA V:
**TEHNICI MODERNE
ÎN MANAGEMENTUL VEDERII**

Calitatea vederii și impactul profesional după corecția vederii cu laser la medici

Alina Cantemir, D. Chiseliță

Clinica Oftaprof, Iași, România

Cuvinte cheie: corecția vederii cu laser, calitatea vederii, medici, satisfacție, performanță profesională

Scop: Evaluarea calității vederii, calității vieții și a impactului profesional după corecția vederii cu laser la medici.

Material și metodă: Studiu observațional transversal care a inclus medici operați prin corecția vederii cu laser în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2025, cu un timp minim de urmărire de 3 luni. Un număr de 62 de medici a îndeplinit criteriile de includere, dintre care 40 (64,5%) au răspuns la un chestionar structurat cu 32 de itemi. Dintre respondenți, 13 au avut specialități chirurgicale.

Rezultate: Dintre cei 40 de respondenți, 39 (97,5%) au raportat un scor maxim de satisfacție (10/10), iar 100% au declarat că ar repeta procedura. Un număr de 35 din 40 (87,5%) au raportat o îmbunătățire a calității vederii comparativ cu vederea corectată preoperator. În ceea ce privește activitatea profesională, 18 din 40 (45%) au raportat o îmbunătățire a abilității de a efectua proceduri, iar niciun respondent nu a raportat o deteriorare. Fenomenele disfotopice nocturne au fost raportate la 17 din 40 (42,5%), fără impact semnificativ asupra performanței profesionale. Rezultatele vizuale au demonstrat un nivel ridicat de eficacitate, predictibilitate și siguranță.

Concluzii: În ciuda cerințelor vizuale ridicate, medicii prezintă un procent foarte mare de rezultate vizuale bune, un nivel ridicat de satisfacție și o îmbunătățire semnificativă a calității vieții și a performanței profesionale.

Quality of vision and professional impact after laser vision correction in physicians

Alina Cantemir, D. Chiseliță

Oftaprof Clinic, Iasi, Romania

Keywords: laser vision correction, quality of vision, physicians, satisfaction, professional performance

Purpose: To evaluate quality of vision, quality of life, and professional impact after laser vision correction in physicians.

Methods: This cross-sectional observational study included physicians who underwent laser vision correction between January 1, 2024 and December 31, 2025, with a minimum follow-up of 3 months. A total of 62 physicians met the inclusion criteria, of whom 40 (64.5%) responded to a structured 32-item questionnaire. Among respondents, 13 had surgical specialties.

Results: Of the 40 respondents, 39 (97.5%) reported maximum satisfaction (10/10), and 100% stated they would undergo the procedure again. A total of 35 of 40 (87.5%) reported an improvement in quality of vision compared with their preoperative corrected vision. Regarding professional activity, 18 of 40 (45%) reported improved procedural ability, and none reported deterioration. Nighttime dysphotopsia was reported by 17 of 40 (42.5%), without significant impact on professional performance. Visual outcomes demonstrated high levels of efficacy, predictability, and safety.

Conclusions: Despite high visual demands, physicians achieve very high rates of good visual outcomes, satisfaction, and improvements in quality of life and professional performance.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

VINERI, 22 MAI | 08⁰⁰-10⁴⁵

SESIUNEA VI:
**OFTALMOLOGIA PEDIATRICĂ ȘI
INFLUENȚA NUTRIȚIEI ASUPRA
SĂNĂȚĂII OCULARE**

Sindromul de ochi uscat la copii

Irina Andreea Pavel, Șt.T. Bogdănici, Camelia Margareta Bogdănici

Disciplina de Oftalmologie, Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

Cuvinte cheie: sindrom de ochi uscat, copii, dispozitive digitale, test Schirmer

Introducere: Sindromul de ochi uscat la copii a fost mult timp considerat o afecțiune rară și slab înțeleasă din cauza lipsei de date și a dificultăților de diagnostic. Inițial asociat mai ales cu boli congenitale sau autoimune, această percepție se schimbă în prezent, deoarece noile studii arată că boala este mai frecventă decât se credea anterior.

Material și metodă: Studiu observațional transversal realizat pe un lot de 26 de copii examinați în cadrul Clinicii de Oftalmologie a Spitalului "Sf. Spiridon". Participanții au completat un chestionar online privind utilizarea dispozitivelor digitale și simptomele asociate și au fost evaluați utilizând testul Schirmer.

Rezultate: Din totalul de participanți, 53.8% sunt de sex feminin și 46.2% de sex masculin, 61.5% sunt purtători de ochelari și 7.7% declară că au fost diagnosticați anterior cu diverse afecțiuni oculare. În ceea ce privește rezultatele testului Schirmer, majoritatea rezultatelor au fost peste pragul de 10 mm, însă la o pacientă valorile au fost la limită (10 mm).

Concluzii: Sindromul de ochi uscat la copii pare a fi mai frecvent decât se considera anterior, în special în contextul utilizării crescute a dispozitivelor digitale. Deși majoritatea participanților au prezentat o producție lacrimală în limite normale la testul Schirmer, prezența simptomelor sugerează necesitatea unei evaluări atente și a unor măsuri de prevenție.

Dry eye syndrome among children

Irina Andreea Pavel, Șt.T. Bogdănici, Camelia Margareta Bogdănici

Ophthalmology Department, "Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Keywords: dry eye syndrome, children, digital devices, Schirmer test

Introduction: Pediatric dry eye syndrome has long been considered a rare and poorly understood condition due to the lack of data and diagnostic challenges. Initially associated mainly with congenital or autoimmune diseases, this perception is currently changing, as recent studies suggest that the condition is more common than previously thought.

Material and methods: A cross-sectional observational study was conducted on a group of 26 children examined at the Ophthalmology Clinic of Sf. Spiridon Hospital. Participants completed an online questionnaire regarding digital device use and associated symptoms and were evaluated using the Schirmer test.

Results: Of the total participants, 53.8% were female and 46.2% were male, 61.5% were glasses wearers, and 7.7% reported a previous diagnosis of various ocular conditions. Regarding Schirmer test results, most values were above the 10 mm threshold. However, in one patient, the values were borderline (10 mm).

Conclusions: Pediatric dry eye syndrome appears to be more common than previously considered, particularly in the context of increased digital device use. Although most participants showed normal tear production on the Schirmer test, the presence of symptoms suggests the need for careful evaluation and preventive measures.

Exotropia alternă: corelarea aspectelor clinice cu modificările histopatologice

Claudia Florida Costea^{1,2}, Veronica El Nabbout^{1,2}, Gabriela Dimitriu¹, Gabriela Florența Dumitrescu³

¹Clinica a II-a Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. Nicolae Oblu", Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

³Laboratorul de Anatomopatologie, Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. Nicolae Oblu", Iași, România

Cuvinte cheie: strabism divergent, exotropie alternă, examen histopatologic, tratament chirurgical

Scopul: De a prezenta experiența noastră din ultimii 5 ani (01.01.2021–01.01.2026) în cazurile de exotropie alternă operate și tratate în Clinica a II-a Oftalmologie din Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. N. Oblu", Iași, România. De asemenea, prezentăm aspectele histopatologice identificate în două cazuri de exotropie alternă.

Materiale și metode: Acesta este un studiu retrospectiv, revizuind pacienții internați în Clinica a II-a Oftalmologie, în perioada 2021–2026, luând în considerare diagnosticul de exotropie alternă. De asemenea, prezentăm 2 pacienți diagnosticați cu exotropie alternă bilaterală, tratați chirurgical în clinica noastră la care s-a efectuat examinare histopatologică în cadrul Laboratorului de anatomopatologie.

Rezultate: În perioada 2021–2026, au fost internați 9233 de pacienți în cadrul Clinicii de Oftalmologie dintre care 45 pacienți au fost diagnosticați cu exotropie alternă, dintre care 55,56% au fost femei și 44,44% bărbați. Un număr de 14 pacienți au beneficiat de tratament chirurgical. După tipul intervențiilor, 78,57% au suferit rezecții bilaterale de mușchi drept intern (MDI), 14,29% au beneficiat de recul al mușchiului drept extern (MDE) la ambii ochi, iar 7,14% au beneficiat de rezecție MDI asociată cu recul MDE la un ochi. Examinarea histopatologică a evidențiat nealinieră și grosimi diferite ale fibrelor musculare, cu atrofi extinsă și degenerare citoplasmatică.

Concluzie: La pacienții pediatrici cu exotropie alternă, se observă faptul că mușchii extraoculari prezintă modificări structurale considerabile, inclusiv atrofia fibrelor, dezorganizarea, degenerarea citoplasmatică și creșterea țesutului conjunctiv. Aceste constatări histopatologice pot explica afectarea funcției musculare în strabismul divergent.

Alternating exotropia: bridging clinical findings and histopathological changes

Claudia Florida Costea^{1,2}, Veronica El Nabbout^{1,2}, Gabriela Dimitriu¹, Gabriela Florența Dumitrescu³

¹The 2nd Clinic of Ophthalmology, “Prof. Dr. N. Oblu” Clinical Emergency Hospital, Iasi, Romania

²“Grigore T. Popa” University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

³Anatomopathology Laboratory, “Prof. Dr. N. Oblu” Clinical Emergency Hospital, Iasi, Romania

Keywords: divergent strabismus, alternating exotropia, histopathological examination, surgical treatment

Purpose: To present our experience from the last five years (2021-2026) in alternating exotropia surgically treated in the 2nd Ophthalmology Clinic at the Clinical Emergency Hospital “Prof. Dr. N. Oblu”, Iași, Romania and to present the histopathological findings in two cases of alternating exotropia.

Methods and materials: This is a retrospective study, reviewing the patients admitted in the 2nd Ophthalmology Clinic between 2021 and 2026, focusing on patients diagnosed with alternating exotropia. Furthermore, we would like to present two pediatric patients diagnosed with alternating exotropia who were surgically treated and for whom a histopathological examination was performed in the Anatomopathological Laboratory.

Results: During 2021-2026, a total of 9233 patients were hospitalized in the Second Ophthalmology Clinic, out of which 45 were diagnosed with alternating exotropia, 55.56% females and 44.44% males. A total of 14 patients underwent surgical treatment. Regarding the types of interventions performed, 78.57% underwent bilateral medial rectus (MR) resections, 14.29% underwent bilateral lateral rectus (LR) recessions, and 7.14% underwent MR resection combined with LR recession in one eye. Histopathological examination of these cases showed misalignment and different thickness of muscle fibers with extensive atrophy and cytoplasmic degeneration.

Conclusion: In pediatric patients with alternating exotropia, the extraocular muscles are observed to exhibit considerable structural changes including fiber atrophy, disorganization, cytoplasmic degeneration, and connective tissue growth. These histopathological findings may contribute to the impaired extraocular muscle function in divergent strabismus.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

VINERI, 22 MAI | 11⁰⁰-13¹⁵

SESIUNEA VII:
**DE LA UVEITĂ LA BOLI SISTEMICE -
ABORDĂRI MODERNE ÎN OFTALMOLOGIE**

Leziuni placoide retiniene bilaterale la adultul tânăr

Otilia Obadă, Ana Maria Ursu

Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sfântul Spiridon", Clinica de Oftalmologie, Iași, România

Cuvinte cheie: leziuni placoide, coroidită serpiginoasă, corticoizi sistemici

Corioretinita placoidă este un spectru de afecțiuni cu leziuni focale placoide care interesează retina externă, EPR și coriocapilarele. Leziunile placoide pot apărea în context infecțios, autoimun sau fără asocieri sistemice.

Scop: Prezentarea unui caz clinic de leziuni placoide bilaterale sugestive de coroidită serpiginoasă.

Material și metodă: Pacient în vârstă de 39 de ani, diagnosticat anterior cu coroidită serpiginoasă la OS, se prezintă pentru scăderea importantă a vederii la OD. AVOD=0,7 cc, AVOS=0,2 cc, PIOAO=16 mmHg, OS DPAR prezent. Examenul FO obiectivează edem papilar, macula elevată, zone de atrofie corio-retiniană în polul posterior și leziuni active maculare și superior discului optic la OD și multiple leziuni inactive maculare și peripapilar și o leziune activă temporal de maculă la OS. OCT relevă macula elevată, coroidă îngroșată și zone de atrofie corio-retiniană. CV la OD prezintă un scotom centro-cecal și la OS insulă de vedere centrală. Paraclinc pacientul este evaluat pentru excluderea cauzelor infecțioase.

Rezultate: Pacientul urmează tratament cu corticosteroizi sistemici cu ameliorarea simptomatologiei, aspectului clinic și OCT. AV se menține constantă, însă leziunile active de la nivelul FO se reduc în dimensiuni, cu normalizarea grosimii retiniene și coroidiene și ameliorarea aspectului câmpului vizual.

Concluzii: Diagnosticul diferențial etiologic al leziunilor placoide este important, mai ales în cazul sifilisului și tuberculozei. Tratamentul leziunilor active maculare este reprezentat de imunosupresia agresivă, prin administrarea de metilprednisolon intravenos, urmat de steroizi orali. Pacienții cu corioretinopatii placoide necesită urmărire pe termen lung pentru evidențierea și tratarea membranelor neovasculare coroidiene cauzate de ischemia coroidiană.

Bilateral retinal placoid lesions in a young adult

Otilia Obadă, Ana Maria Ursu

“Sfântul Spiridon” County Emergency Clinical Hospital, Ophthalmology Clinic, Iasi, Romania

Keywords: placoid lesions, serpiginous choroiditis, systemic corticosteroids

Placoid chorioretinitis comprises a spectrum of disorders with placoid lesions of the outer retina, RPE, and choriocapillaris, with infectious, autoimmune, or idiopathic causes.

Objective: To report a clinical case of bilateral placoid lesions suggestive of serpiginous choroiditis.

Materials and methods: A 39-year-old patient previously diagnosed with serpiginous choroiditis in the LE presented with decreased VA in the RE. BCVA: 0.7 RE, 0.2 LE; IOP 16 mmHg OU; RAPD present in the LE. Fundus examination revealed optic disc swelling, raised macula, areas of chorioretinal atrophy at the posterior pole, and active lesions at the macula and above the optic disc in the RE, as well as multiple inactive macular and peripapillary lesions and one active lesion temporal to the macula in the LE. OCT reveals a raised macula, thickened choroid, and areas of chorioretinal atrophy. Visual field testing: centro-cecal scotoma in the RE, and severe constriction with central island in the LE. The patient undergoes paraclinical evaluation to rule out infectious causes.

Results: The patient is treated with systemic corticosteroids, resulting in improvement of symptoms, clinical appearance, and OCT findings. VA remains stable, while active lesions decrease in size, with restoration of retinal and choroidal thickness and improved visual field appearance.

Conclusions: The etiological differential diagnosis of plaque-like lesions is important, especially for syphilis and tuberculosis. Treatment of active macular lesions involves aggressive immunosuppression with intravenous methylprednisolone followed by oral steroids. Patients with placoid chorioretinopathies require long-term follow-up to detect and treat choroidal neovascular membranes caused by choroidal ischemia.

Sarcoidoza oculară: coincidență sau predispoziție familială?

Călina-Anda Sandu¹, V. Donica¹, Mădălina-Ioana Bilha¹, C.V. Ganea^{1,2}, Alexandra Toader²,
Alexandra Plahotniuc², Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}

¹ Universitatea De Medicină Și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, România

² Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean De Urgență „Sf. Spiridon” Iași, România;

Cuvinte cheie: sarcoidoză oculară; predispoziție familială; uveită; edem macular; inflamație oculară recurentă.

Scop: Evaluarea posibilității unei predispoziții familiale în apariția sarcoidozei oculare, pornind de la analiza a două cazuri diagnosticate într-un interval temporal apropiat, în contexte geografice distincte.

Material și metodă: Lucrarea prezintă analiza retrospectivă a două paciente, înrudite de gradul al doilea (mătușă și nepoată), diagnosticate cu sarcoidoză în aceeași perioadă, deși rezidente în țări diferite. Evaluarea a inclus date clinice, imagistice și evolutive, cu accent pe manifestările oculare. Ambele paciente au fost monitorizate oftalmologic pentru episoade recurente de uveită și complicații asociate, în special edem macular.

Rezultate: Ambele cazuri au prezentat evoluții similare, caracterizate prin episoade repetate de uveită anterioară și intermediară, asociate frecvent cu edem macular, determinând scăderea acuității vizuale. Răspunsul la tratamentul antiinflamator și imunomodulator a fost favorabil, însă cu recurențe multiple. Deși nu s-au identificat factori de mediu comuni evidenți, sincronismul debutului și tiparul clinic comparabil ridică ipoteza unei susceptibilități genetice.

Concluzii: Cazurile prezentate sugerează posibilitatea existenței unei componente familiale în sarcoidoza oculară, aspect insuficient elucidat în literatura de specialitate. Deși nu poate fi exclusă o coincidență, similitudinea manifestărilor clinice și debutul apropiat temporal susțin necesitatea unor studii suplimentare asupra predispoziției genetice. Monitorizarea atentă și managementul precoce al complicațiilor oculare rămân esențiale pentru prevenirea afectării vizuale pe termen lung.

Ocular Sarcoidosis: Coincidence or Familial Predisposition?

Călina-Anda Sandu¹, V. Donica¹, Mădălina-Ioana Bîlha¹, C.V. Ganea^{1,2}, Alexandra Toader²,
Alexandra Plahotniuc², Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}

¹ Grigore T. Popa University of Medicine and Pharmacy, Iași, Romania

² Ophthalmology Clinic, Sf. Spiridon County Emergency Clinical Hospital, Iași

Keywords: ocular sarcoidosis; familial predisposition; uveitis; macular edema; recurrent ocular inflammation.

Purpose: To evaluate the potential role of familial predisposition in the development of ocular involvement in sarcoidosis, based on the analysis of two related cases diagnosed within a similar time frame despite different geographic locations.

Materials and Methods: This paper presents a retrospective analysis of two patients, aunt and niece, both diagnosed with sarcoidosis during the same period while residing in different countries. Clinical, imaging, and follow-up data were reviewed, with emphasis on ocular manifestations. Both patients underwent ophthalmologic monitoring for recurrent episodes of uveitis and associated complications, particularly macular edema.

Results: Both cases demonstrated a similar clinical course, characterized by recurrent episodes of anterior and intermediate uveitis, frequently associated with macular edema and consequent visual acuity impairment. The response to anti-inflammatory and immunomodulatory therapy was generally favorable, although multiple relapses were observed. No clear common environmental factors were identified; however, the temporal proximity of disease onset and the comparable clinical patterns suggest a possible genetic susceptibility.

Conclusions: The presented cases raise the hypothesis of a familial component in ocular sarcoidosis, an aspect that remains insufficiently explored in the current literature. While coincidence cannot be excluded, the clinical similarities and synchronous onset support the need for further studies investigating genetic predisposition. Careful monitoring and early management of ocular complications are essential to prevent long-term visual impairment.

Sclerita posterioară în context infecțios – o provocare diagnostică

Denisia-Mihaela Savin, Dalia Aniței, Ștefana Timofte-Moldovanu, Camelia Margareta Bogdanici, Roxana Elena Ciuntu

Clinica I Oftalmologie, Spitalul Județean de Urgență "Sf. Spiridon", Iași, România

Cuvinte cheie: sclerita posterioară, sifilis, imagistică multimodală, OCT, inflamație oculară

Sclerita posterioară reprezintă o formă rară de inflamație a sclerei, frecvent asociată cu afecțiuni sistemice și caracterizată prin manifestări clinice nespecifice, putând mima alte patologii ale segmentului posterior, ceea ce face diagnosticul dificil. Pacienta în vârstă de 62 de ani se prezintă pentru scăderea acuității vizuale bilaterale. Acuitatea vizuală este 0,4 la ambii ochi, fără corecție, fără îmbunătățire la corecție. Tensiunea intraoculară este 16 mmHg bilateral. Examenul segmentului anterior evidențiază pseudofachie de cameră posterioară bilateral, fără alte modificări patologice. Examenul fundului de ochi relevă edem al polului posterior, pliuri coroidiene, îngroșare retino-coroidiană și decolare seroasă exudativă. Ecografia oculară evidențiază îngroșarea peretelui scleral posterior și semnul caracteristic "T sign". Tomografia în coerență optică confirmă prezența lichidului subretinian și modificările inflamatorii ale structurilor posterioare. Investigațiile sistemice au evidențiat prezența unui sifilis latent, stabilindu-se astfel etiologia infecțioasă a scleritei posterioare. S-a inițiat tratament local cu dexametazonă și tratament sistemic cu metilprednisolon intravenos timp de trei zile, urmat de prednisolon și Medrol în scădere progresivă, asociat tratament antibiotic specific. Evoluția a fost parțial favorabilă, cu creșterea acuității vizuale până la 0,5 fără corecție. Cazul subliniază importanța imagisticii multimodale și a investigațiilor sistemice în stabilirea etiologiei unei afecțiuni rare.

Posterior scleritis in an infectious context – a diagnostic challenge

Denisia-Mihaela Savin, Dalia Aniței, Ștefana Timofte-Moldovanu, Camelia Margareta Bogdanici, Roxana Elena Ciuntu

Ophthalmology Department, “Sf. Spiridon” County Emergency Hospital, Iași, Romania

Keywords: posterior scleritis, syphilis, multimodal imaging, OCT, ocular inflammation

Posterior scleritis is a rare inflammatory condition of the sclera, frequently associated with systemic diseases and characterized by nonspecific clinical manifestations, potentially mimicking other posterior segment pathologies, making diagnosis challenging. A 62-year-old patient presented with bilateral decreased visual acuity. Best corrected visual acuity was 0.4 in both eyes, with no improvement after correction. Intraocular pressure was 16 mmHg bilaterally. Anterior segment examination revealed bilateral posterior chamber pseudophakia without other pathological findings. Fundus examination showed posterior pole edema, choroidal folds, chorioretinal thickening, and exudative serous retinal detachment. Ocular ultrasound revealed posterior scleral thickening and the characteristic “T-sign”. Optical coherence tomography confirmed the presence of subretinal fluid and inflammatory changes in the posterior segment. Systemic investigations revealed latent syphilis, establishing the infectious etiology of posterior scleritis. Local treatment with dexamethasone and systemic therapy with intravenous methylprednisolone for three days, followed by oral prednisone and Medrol in tapering doses, associated with specific antibiotic therapy, were initiated. The evolution was partially favorable, with improvement of visual acuity up to 0.5 without correction. This case highlights the importance of multimodal imaging and systemic investigations in establishing the etiology of a rare condition.

Sindroamele de punct alb – cazuri clinice

E. Ungureanu¹, S. Oprea^{1,2}, R. Istetia¹, Sînziana Istrate¹

¹Clinica Optissima, Clinica Bine

²UMF Carol Davila

Cuvinte cheie: uveite, sindroame de punct alb, coroidita serpiginoasă, azatioprina

Scop: Detalierea principalelor sindroame de punct alb și a alternativelor terapeutice.

Material și metodă: Serie de cazuri clinice cu diverse sindroame de punct alb.

Rezultate: Este detaliată experiența autorilor cu privire la aceste sindroame, dificultăți de diagnostic și tratament.

Concluzii: Sindroamele de punct alb sunt afecțiuni relativ rare, care ridică dificultăți în ceea ce privește diagnosticul, stabilirea tratamentului precum și în ceea ce privește urmărirea și aderența la tratament.

White Dot Syndromes – clinical cases

E. Ungureanu¹, S. Oprea^{1,2}, R. Istetia¹, Sînziana Istrate¹

¹Clinica Optissima, Clinica Bine

²UMF Carol Davila

Keywords: uveitis, white dot syndromes, serpiginous choroiditis, azathioprine

Purpose: Review of the main white dot syndromes and therapeutic alternatives.

Material and method: Clinical case series of white dot syndromes.

Results: The authors detail several clinical cases they have encountered and treated.

Conclusions: White Dot Syndromes are rare; diagnosis is often difficult. Also, practitioners may have difficulties concerning the best treatment and patients' adherence to treatment.

pielea și ochiul în boala Behçet: doi martori ai aceleiași inflamații sistemice

Mădălina Mocanu, D. Vâță, Ioana Adriana Popescu, Alina Ioana Halip, Adriana Ionela Pătrașcu, Bianca Cărăușu, Laura Gheucă Solovăstru

Clinica Dermatologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sf Spiridon" Iași

Cuvinte cheie: Boala Behçet, Episclerită, Ulcerații cutaneo-mucoase

Scop: Boala Behçet este o vasculită inflamatorie multisistemică, caracterizată prin afectare muco-cutanată, oculară, articulară, neurologică și vasculară. Manifestările cutanate și oculare sunt printre cele mai frecvente și pot constitui repere clinice esențiale pentru diagnostic și monitorizarea activității bolii. Relația dintre aceste două teritorii reflectă mecanisme imunologice comune ale fenomenelor inflamatorii sistemice subiacente.

Obiective: Evidențierea interdependenței dintre manifestările cutanate și cele oculare în boala Behçet și sublinierea rolului interdisciplinarității în diagnosticul complet și managementul terapeutic pe termen lung.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient în vârstă de 39 de ani, cunoscut cu APP cardiovasculare importante (TVP, TEP – 2023, 2025, profil trombofilic pozitiv MTHFR heterozigot), metabolice (DZ secundar cortizonic insulinotratat), pneumologice (IRA remisă 06.2025), care în luna 06.2025 dezvoltă leziuni purpurice necrotice la nivelul gambelor și coatelor, asociate cu exulcerații orale importante (palat dur, buze), context în care se ridică suspiciunea de boală Behçet (confirmată ulterior AP). La examenul clinic local se constată hiperemie conjunctivală stângă, fără secreții patologice. Consultul oftalmologic stabilește diagnosticul de episclerită OS și inițiază corticoterapie sistemică.

Rezultate: Remarcăm evoluția favorabilă cutaneo-mucoasă în decurs de 3 luni de terapie sistemică și locală, cu remisia completă a exulcerațiilor și parțială a leziunilor papulo-necrotice de la nivelul coatelor și membrelor inferioare.

Concluzii: Pielea și ochiul reprezintă două expresii complementare ale aceleiași vasculite sistemice. Afectarea oculară în boala Behçet, reprezentată în special de uveită, vasculită retiniană și panuveită, constituie una dintre cele mai severe complicații, cu risc de pierdere ireversibilă a vederii. Leziunile muco-cutanate pot preceda sau însoți puseele oculare, iar recunoașterea promptă a semnelor cutanate poate facilita diagnosticul precoce și prevenirea complicațiilor oculare severe. Particularitatea cazului derivă din gravitatea afectării cutanate asociate celei oculare și evenimentele tromboembolice recurente majore la un pacient tânăr.

The Skin and the Eye in Behçet's Disease: Two Witnesses of the Same Systemic Inflammation

Mădălina Mocanu, D. Vâță, Ioana Adriana Popescu, Alina Ioana Halip, Adriana Ionela Pătrașcu, Bianca Cărăușu, Laura Gheucă Solovăstru

Clinica Dermatologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sf Spiridon" Iași

Keywords: Behçet's Disease, Episcleritis, Mucocutaneous Ulcerations.

Aim: Behçet's Disease is a multisystem inflammatory vasculitis characterized by mucocutaneous, ocular, articular, neurological, and vascular involvement. Cutaneous and ocular manifestations are among the most frequent features and may serve as essential clinical markers for both diagnosis and monitoring of disease activity. The relationship between these two organ systems reflects shared immunological mechanisms underlying systemic inflammation.

Objectives: To highlight the interdependence between cutaneous and ocular manifestations in Behçet's disease and to emphasize the importance of an interdisciplinary approach for establishing a comprehensive diagnosis and ensuring long-term therapeutic management.

Materials and Methods: We present the case of a 39-year-old male patient with significant cardiovascular history (Deep Vein Thrombosis and Pulmonary Embolism in 2023 and 2025; positive thrombophilia profile with heterozygous Methylenetetrahydrofolate Reductase mutation), metabolic comorbidities (steroid-induced Diabetes Mellitus), and pulmonary history (resolved acute respiratory failure in June 2025). In June 2025, he developed necrotic purpuric lesions on the lower legs and elbows, associated with extensive oral ulcerations involving the hard palate and lips, raising the suspicion of Behçet's disease, subsequently confirmed by histopathological examination. Local clinical examination revealed left conjunctival hyperemia without pathological secretions. Ophthalmologic evaluation established the diagnosis of episcleritis of the left eye and initiated systemic corticosteroid therapy.

Results: A favorable mucocutaneous evolution was observed after three months of systemic and topical therapy, with complete remission of the oral ulcerations and partial regression of the papulo-necrotic lesions on the elbows and lower limbs.

Conclusions: The skin and the eye represent two complementary expressions of the same systemic vasculitis. Ocular involvement in Behçet's disease—most notably uveitis, retinal vasculitis, and panuveitis—constitutes one of the most severe complications, carrying a substantial risk of irreversible vision loss. Mucocutaneous lesions may precede or accompany ocular flares, and prompt recognition of cutaneous signs can facilitate early diagnosis and help prevent severe ophthalmologic complications. The uniqueness of this case lies in the severity of the concomitant cutaneous and ocular involvement, together with recurrent major thromboembolic events in a young patient.

Abordarea interdisciplinară a afectării oculare în artrita reumatoidă

Cușnir Valeriu¹, Dumbrăveanu Lilia¹, Groppa Liliana², Agachi Svetlana², Munteanu-Rogaciov Ana¹, Sprincean Mădălina¹

¹*Catedra de oftalmologie și optometrie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", Chișinău, Republica Moldova*

²*Disciplina de reumatologie și nefrologie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", Chișinău, Republica Moldova*

Cuvinte cheie: ulcer cornean, keratoplastie, artrită reumatoidă, vasculită sistemică

Scop: Evidențierea implicării oculare severe în cadrul artritei reumatoide active și accentuarea importanței diagnosticului precoce și a instituirii rapide a tratamentului pentru prevenirea complicațiilor amenințătoare de vedere.

Material și metodă: Se prezintă cazul unei paciente în vârstă de 73 de ani, cu antecedente de artrită reumatoidă cronică, fără monitorizare reumatologică adecvată, care s-a adresat pentru „ochi roșu”, disconfort, scăderea progresivă a acuității vizuale și dureri la ochiul stâng. Evaluarea oftalmologică a inclus determinarea acuității vizuale, biomicroscopie cu fluoresceină, testarea sensibilității corneene și ecografie oculară. Examenul reumatologic a indicat poliartrită deformantă severă cu anchiloze multiple, ulcere gambiene, sugerând activitate sistemică înaltă.

Rezultate: Evaluarea clinică a evidențiat hiperemie conjunctivală și pericheratică marcată, asociată cu un defect epitelial și stromal cornean extins, intens pozitiv la fluoresceină, corespunzător unui ulcer cornean profund. S-a constatat o subțiere stromală severă, cu risc iminent de perforație corneană. Sensibilitatea corneană a fost diminuată. Examinarea ecografică nu a evidențiat modificări patologice la nivelul segmentului posterior. În contextul tabloului clinic și al bolii sistemice de fond, s-a stabilit indicația de intervenție chirurgicală de urgență, efectuându-se keratoplastie tectonică. Concomitent, s-a inițiat tratament sistemic cu Metilprednisolon 16 mg/zi și Tocilizumab 8 mg/kg. Evoluția postoperatorie a fost favorabilă, cu ameliorarea semnelor inflamatorii locale, reepitelizare corneană progresivă și stabilizarea acuității vizuale, asociate cu îmbunătățirea statusului general.

Concluzii: Managementul ulcerului cornean presupune intervenție oftalmologică promptă și instituirea precoce a terapiei imunosupresoare și biologice, în cadrul unei abordări interdisciplinare, pentru optimizarea prognosticului funcțional.

Interdisciplinary approach to ocular involvement in rheumatoid arthritis

Cușnir Valeriu¹, Dumbrăveanu Lilia¹, Groppa Liliana², Agachi Svetlana², Munteanu-Rogaciov Ana¹, Sprincean Mădălina¹

¹Department of Ophthalmology and Optometry, “Nicolae Testemițanu” State University of Medicine and Pharmacy, Chișinău, Republic of Moldova

²Division of Rheumatology and Nephrology, “Nicolae Testemițanu” State University of Medicine and Pharmacy, Chișinău, Republic of Moldova

Keywords: corneal ulcer, keratoplasty, rheumatoid arthritis, systemic vasculitis

Aim: To highlight severe ocular involvement in active rheumatoid arthritis and to emphasize the importance of early diagnosis and prompt initiation of treatment in order to prevent vision-threatening complications.

Material and Methods: We present the case of a 73-year-old patient with a history of chronic rheumatoid arthritis, without adequate rheumatologic follow-up, who presented with “red eye,” discomfort, progressive decrease in visual acuity, and pain in the left eye. Ophthalmologic evaluation included visual acuity assessment, slit-lamp biomicroscopy with fluorescein staining, corneal sensitivity testing, and ocular ultrasound. Rheumatologic examination revealed severe deforming polyarthritis with multiple ankyloses and leg ulcers, suggesting high systemic disease activity.

Results: Clinical evaluation showed marked conjunctival and perikeratic hyperemia, associated with an extensive epithelial and stromal corneal defect, intensely positive to fluorescein, consistent with a deep corneal ulcer. Severe stromal thinning with imminent risk of corneal perforation was noted. Corneal sensitivity was reduced. Ocular ultrasound revealed no pathological changes in the posterior segment. In the context of the clinical findings and the underlying systemic disease, emergency surgical intervention was indicated, and tectonic keratoplasty was performed. Concurrently, systemic treatment with Methylprednisolone 16 mg/day and Tocilizumab 8 mg/kg was initiated. The postoperative course was favorable, with improvement of local inflammatory signs, progressive corneal re-epithelialization, stabilization of visual acuity, and overall clinical improvement.

Conclusions: Management of corneal ulcers requires prompt ophthalmologic intervention and early initiation of immunosuppressive and biologic therapy within an interdisciplinary approach, in order to optimize functional prognosis.

A fi sau a nu fi Vogt Koyanagi Harada?

Salceanu Silvia Olivia, Ovseica Irina, Serban Roxana

Spitalul Județean de Urgență Vaslui, Arcadia Iași

Cuvinte cheie: HLA-DR4, prednison, micofenolat mofetil, adalimumab

Scop: Diagnosticarea corectă și tratarea unei patologii extrem de rare.

Material si metoda: Pacient de etnie romă în vârstă de 44 ani se prezintă pentru pierdere de vedere de 7 zile la ochiul stâng în urgență în Ianuarie 2025 la Spitalul Județean de Urgență Vaslui. Se efectuează tomografie în coerența optică (OCT) și se pune diagnosticul prezumptiv de Vogt Koyanagi Harada urmând a fi confirmat de testele de laborator și de consultațiile interdisciplinare. Se efectuează tratament intravenos cu metilprednisolon cu ameliorarea simptomatologiei. Sub tratament sistemic cu prednison 50mg/zi lichidul subretinian fluctuează ce cauzează dubii legate de diagnostic, dubii ce sunt infirmate de HLA-DR4. Se încearcă micofenolat mofetil 2000mg/zi cu reducerea lichidului subretinian la zero și creșterea acuității vizuale de la 0.7 fc nc la prezentare la 0.9fc nc.

Rezultate: Alegerea tratamentului potrivit a fost un moment de cotitură pentru medic: prednison, micofenolat mofetil, ciclosporina sau adalimumab, toate cu efecte adverse remarcabile. Patologie stabilă sub micofenolat mofetil la un an de tratament.

Concluzii: Un diagnostic extrem de rar confirmat și tratat local, dar care a implicat munca de echipă și ore de documentare suplimentare.

To be or not to be Vogt Koyanagi Harada?

Salceanu Silvia Olivia, Ovseica Irina, Roxana Serban

Vaslui Emergency County Hospital, Arcadia Iasi

Keywords: HLA-DR4, prednisone, mycophenolate mofetil, adalimumab

Scope: To diagnose correctly and to treat a very rare pathology.

Material and method: A 44-year-old patient of Roma ethnicity who presented in emergency with left eye vision loss for 7 days in January 2025 at the Emergency County Hospital Vaslui. After optical coherence tomography (OCT) a presumptive diagnosis of Vogt Koyanagi Harada was made, following confirmation by laboratory tests and interdisciplinary consultations. Methylprednisolone IV was given with improvement of symptomatology. Under 50mg daily prednisone treatment, the subretinal fluid started to fluctuate which made the doctor doubt the diagnosis, but HLA-DR4 reassured the diagnosis. Mycophenolate mofetil 2000 mg daily reduced subretinal fluid to zero and raises visual acuity from 0.7 fc nc to 0.9 fc nc.

Results: Choosing a specific treatment meant a significant milestone for the doctor: prednisone, mycophenolate mofetil, cyclosporine or adalimumab bearing remarkable side effects.

Conclusions: A very rare diagnosis was confirmed and treated locally, but not without teamwork and numerous hours of study.

Anestezicele locale în oftalmologie: riscuri și implicații clinic perioperatorii

Otilia Boisteanu, Emilia Patrascioiu

Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România

Anestezia loco-regională reprezintă standardul în chirurgia oftalmologică, fiind considerată o tehnică sigură și eficientă. Cu toate acestea, anestezicele locale pot genera efecte sistemice relevante clinic, uneori subestimate, cu potențial evolutiv sever. Prin absorbție vasculară rapidă la nivel orbital sau injectare intravasculară accidentală, acestea pot determina toxicitate sistemică (LAST – Local Anesthetic Systemic Toxicity), manifestată prin simptome neurologice precoce și complicații cardiovasculare potențial amenințătoare de viață.

O atenție particulară este acordată pacientului oncologic, caracterizat prin fragilitate biologică, status proinflamator, malnutriție și polimedicație. În acest context, interacțiunile cu terapiile citostatice sau imunomodulatoare, precum și posibilele metastaze orbitale pot modifica farmacocinetica și farmacodinamia anestezicelor locale, crescând susceptibilitatea la toxicitate sistemică.

Monitorizarea continuă, adaptarea dozelor și vigilența clinică sunt esențiale în managementul perioperator al acestor pacienți. Cunoașterea tehnicilor corecte de injectare, a dozelor maxime sigure și a protocolului de salvare, inclusiv utilizarea emulsiei lipidice, rămâne critică.

În oftalmologie, anestezia „locală” nu este niciodată exclusiv locală. Recunoașterea precoce a riscurilor sistemice și abordarea individualizată reprezintă cheia creșterii siguranței pacientului și reducerii morbidității perioperatorii.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

VINERI, 22 MAI | 14³⁰-16²⁵

SESIUNEA VIII:
**INFLUENȚA BOLILOR SISTEMICE
ÎN PATOLOGIA OCULARĂ**

Fibrilația atrială și afectarea vasculară oculară

Floria Mariana^{1,3}, Aurelia Mihaela Nica^{2,3}, Camelia Margareta Bogdănici^{2,3}

¹Clinica Medicină Internă 1 Prof. Datcu, Spitalul Clinic de Urgențe „Sf. Spiridon” Iași;

²Clinica Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgențe „Sf. Spiridon” Iași;

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași

Cuvinte cheie: Fibrilația atrială; tromboză; embolie; boală ocluzivă vasculară retiniană.

Fibrilația atrială (FA) se asociază cu mai multe forme de afectare vasculară oculară, în special ocluziile vasculare retiniene și neuropatiile optice ischemice. Aceste manifestări oculare pot reprezenta indicatori precoce ai patologiei cardiovasculare și cerebrovasculare sistemice. Principalul mecanism care leagă FA de leziunile vasculare oculare este tromboembolismul. Embolii care provin din inimă pot migra ulterior în circulația arterială carotidă și oftalmică, ducând la ischemie retiniană. Acest proces este cel mai frecvent asociat cu ocluzia arterei retiniene centrale și ocluzia arterei retiniene de ramură, ambele considerate urgențe oftalmologice datorită potențialului lor de a provoca pierderea vederii bruscă și ireversibilă. Studiile epidemiologice atestă o asociere semnificativă între FA și boala ocluzivă vasculară retiniană. Datele meta-analitice sugerează că pacienții cu ocluzie a arterei retiniene au o prevalență mai mare a FA. Ocluzia venei retiniene a fost, de asemenea, asociată cu o prevalență crescută a FA, deși relația pare mai puternică pentru ocluziile arteriale. Ocluziile vasculare retiniene pot preceda diagnosticul de FA, indicând faptul că evenimentele ischemice oculare pot funcționa ca markeri santinelă pentru aritmii nedetectate anterior. Coexistența FA și a bolii vasculare oculare are implicații prognostice importante. Pacienții cu ocluzii vasculare retiniene prezintă riscuri crescute de accident vascular cerebral ischemic, tromboembolism sistemic și mortalitate cardiovasculară. Tratamentul se concentrează atât pe strategiile de prevenție oculară, cât și pe cele sistemice. Ocluzia acută a arterei retiniene necesită o evaluare oftalmologică urgentă. Recunoașterea precoce a FA la pacienții cu patologie vasculară retiniană poate reduce riscul de orbire, accident vascular cerebral și alte complicații tromboembolice.

Atrial Fibrillation and Ocular Vascular Damage

Floria Mariana^{1,3}, Aurelia Mihaela Nica^{2,3}, Camelia Margareta Bogdănici^{2,3}

¹*Internal Medicine Clinic 1 Prof. Datcu, St. Spiridon Emergency Hospital Iasi;*

²*Ophthalmology Clinic, St. Spiridon Emergency Hospital Iasi;*

³*Grigore T. Popa University of Medicine and Pharmacy Iasi*

Keywords: Atrial fibrillation; thrombosis; embolism; retinal vascular occlusive disease.

Atrial fibrillation (AF) is associated with several forms of ocular vascular damage, particularly retinal vascular occlusions and ischemic optic neuropathies. These ocular manifestations may represent early indicators of systemic cardiovascular and cerebrovascular pathology. The main mechanism linking AF to ocular vascular lesions is thromboembolism. Emboli originating from the heart can subsequently migrate into the carotid and ophthalmic arterial circulation, leading to retinal ischemia. This process is most commonly associated with central retinal artery occlusion and branch retinal artery occlusion, both of which are considered ophthalmological emergencies due to their potential to cause sudden and irreversible vision loss. Epidemiological studies demonstrate a significant association between AF and retinal vascular occlusive disease. Meta-analytic data suggest that patients with retinal artery occlusion have a higher prevalence of AF. Retinal vein occlusion has also been associated with an increased prevalence of AF, although the relationship appears stronger for arterial occlusions. Retinal vascular occlusions may precede the diagnosis of AF, indicating that ocular ischemic events may function as sentinel markers for previously undetected arrhythmias. The coexistence of AF and ocular vascular disease has important prognostic implications. Patients with retinal vascular occlusions are at increased risk of ischemic stroke, systemic thromboembolism, and cardiovascular mortality. Treatment focuses on both ocular and systemic prevention strategies. Acute retinal artery occlusion requires urgent ophthalmological evaluation. Early recognition of AF in patients with retinal vascular pathology may reduce the risk of blindness, stroke, and other thromboembolic complications.

Imagistica retiniană în diferite metode de substituție renală: date din literatură și rezultate originale

A. Covic¹, Ioana-Mădălina Bilha², Camelia Margareta Bogdănici³

¹Departamentul de Nefrologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, Iași, România

²Departamentul de Histologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, Iași, România

³Departamentul de Oftalmologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, Iași, România

Scop: Integrarea datelor din literatură privind modificările retiniene în boala renală în stadiu terminal (ESRD) cu rezultatele unui studiu original, prospectiv, incluzând pacienți hemodializați (HD), cu transplant renal (KTx) și subiecți sănătoși.

Metode: A fost realizată o revizuire sistematică a studiilor OCT/OCTA în ESRD, axată pe modificările cronice. În paralel, a fost efectuat un studiu prospectiv care a inclus 130 participanți: HD (n=29), KTx (n=48) și grup control (n=53). Toți subiecții au fost evaluați prin imagistică retiniană multimodală. Parametrii analizați au inclus grosimea maculară, mRNFL, GCL+, GCL++, densitatea vasculară și aria FAZ.

Rezultate: Literatura evidențiază constant subțiere neuroretiniană și afectare microvasculară în ESRD, cu rezultate heterogene privind densitatea vasculară. În cohorta noastră, aria FAZ a fost semnificativ crescută atât în HD, cât și în KTx față de lotul control ($p < 0.001$), în absența unor diferențe semnificative ale densității vasculare globale. Subțierea retiniană internă (GCL+, GCL++) a fost mai accentuată la pacienții transplantați. Au fost identificate corelații semnificative cu eGFR și markerii metabolismului mineral.

Concluzii: Imagistica retiniană evidențiază un spectru de modificări în funcție de metoda de substituție renală, susținând un model continuu de afectare în boala cronică de rinichi, cu reversibilitate parțială după transplant. OCT și OCTA pot reprezenta biomarkeri neinvazivi ai afectării microvasculare sistemice.

Retinal Imaging Across Renal Replacement Modalities: Literature Insights and Original Data

A. Covic¹, Ioana-Mădălina Bilha², Camelia Margareta Bogdănici³

¹Nephrology Department, "Grigore T Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

²Pathology Department, "Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

³Ophthalmology Department, "Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Purpose: To integrate current evidence on retinal alterations in end-stage renal disease (ESRD) with original data comparing patients undergoing hemodialysis (HD), renal transplant recipients (KTx), and healthy controls.

Methods: A systematic review of OCT/OCTA studies in ESRD was performed, focusing on chronic retinal changes. In parallel, a prospective study included 130 participants: HD (n=29), KTx (n=48), and controls (n=53). All subjects underwent multimodal retinal imaging. Structural parameters included macular thickness, mRNFL, and ganglion cell complex (GCL+, GCL++). Microvascular assessment included vessel density in the superficial and deep plexuses and foveal avascular zone (FAZ) area.

Results: The literature consistently reports neuroretinal thinning and microvascular impairment in ESRD, with heterogeneous vessel density findings. In our cohort, FAZ area was significantly enlarged in both HD and KTx compared to controls ($p < 0.001$), without consistent differences in global vessel density. Inner retinal thinning, particularly GCL+ and GCL++, was more pronounced in KTx patients. Significant correlations were observed between retinal parameters and systemic markers, including eGFR and mineral metabolism indices.

Conclusions: Retinal imaging demonstrates a spectrum of structural and microvascular alterations across renal replacement modalities. These findings support a continuum model of retinal involvement in chronic kidney disease, with only partial reversibility after transplantation, highlighting OCT/OCTA as potential non-invasive biomarkers of systemic microvascular damage.

Inflamația sistemică în leziunile retiniene din ocluzia arterei centrale a retinei: o nouă perspectivă

**Aurelia Mihaela Nica^{1,2}, Roxana Elena Ciuntu^{1,2}, S. A. Nica^{1,3}, C. V. Ganea^{1,2},
Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}, Mariana Floria^{1,4}**

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, Str. Universității nr. 16, Iași, România

²Clinica de Oftalmologie, Departamentul Chirurgie II, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon”, Iași, România

³Clinica de Otorinolaringologie, Departamentul Chirurgie II, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon”, Iași, România

⁴Clinica de Medicină Internă, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon”, Iași, România

Cuvinte cheie: ocluzia arterei centrale a retinei, tomografie în coerență optică, inflamație sistemică, indici inflamatori, ischemie retiniană

Ocluzia arterei centrale a retinei (CRAO) reprezintă o urgență oftalmologică acută care determină pierdere ireversibilă a vederii prin ischemie retiniană. Inflamația este din ce în ce mai recunoscută ca factor contributor în ocluziile vasculare, însă relația dintre markerii inflamatori sistemici și afectarea structurală retiniană în CRAO rămâne neclară. Acest studiu retrospectiv a inclus 37 de pacienți cu CRAO non-arteritic, care s-au prezentat în primele 168 de ore de la debutul simptomelor. Tomografia în coerență optică (OCT) a clasificat severitatea ischemică în forme ușoare, moderate sau severe pe baza morfologiei retiniene interne. Indicii inflamatori sistemici, incluzând raportul neutrofile/limfocite (NLR), indicele sistemic imun-inflamator (SII), raportul trombocite/limfocite (PLR), raportul monocite/limfocite (MLR) și indicele de răspuns inflamator sistemic (SIRI), au fost calculați din analizele sanguine la internare, iar asocierile au fost analizate utilizând regresie logistică ordinală. Creșterea severității s-a corelat cu valori mai mari ale NLR și SII ($p < 0,05$). Analiza univariată a evidențiat asocieri semnificative pentru NLR, SII, numărul de neutrofile, numărul de leucocite și grosimea maculară centrală (CMT). Analiza multivariată a identificat NLR (OR = 8,398, $p = 0,007$) și CMT (OR = 1,052, $p = 0,001$) ca predictori independenți ai severității ischemice. Ceilalți indici nu au fost semnificativi. Aceste rezultate indică faptul că NLR reprezintă principalul predictor inflamator sistemic al severității definite prin OCT în CRAO acut, în timp ce CMT oferă informații structurale complementare.

Systemic Inflammation in Retinal Damage in Central Retinal Artery Occlusion: A New Perspective

Aurelia Mihaela Nica^{1,2}, **Roxana Elena Ciuntu**^{1,2}, **S. A. Nica**^{1,3}, **C. V. Ganea**^{1,2},
Camelia Margareta Bogdanici^{1,2}, **Mariana Floria**^{1,4}

¹"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iasi, 16 University Street, Iasi, Romania

²Ophthalmology, 2nd Surgery Department, "Saint Spiridon" Emergency Hospital, Iasi, Romania

³Otorhinolaryngology, 2nd Surgery Department, "Saint Spiridon" Emergency Hospital, Iasi, Romania

⁴Department of Internal Medicine, "Saint Spiridon" Emergency Hospital, Iasi, Romania

Keywords: central retinal artery occlusion, optical coherence tomography, systemic inflammation, inflammatory indices, retinal ischemia

Central retinal artery occlusion (CRAO) is an acute ophthalmic emergency causing irreversible vision loss due to retinal ischemia. Inflammation is increasingly recognized as a contributor to vascular occlusions, but the relationship between systemic inflammatory biomarkers and structural retinal damage in CRAO remains unclear. This retrospective study included 37 patients with non-arthritis CRAO presenting within 168 h of symptom onset. Optical coherence tomography (OCT) classified ischemic severity as mild, moderate, or severe based on inner retinal morphology. Systemic inflammatory indices, including neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR), systemic inflammation index (SII), platelet-to-lymphocyte ratio (PLR), monocyte-to-lymphocyte ratio (MLR), and systemic inflammation response index (SIRI), were calculated from admission blood tests, and associations were analysed using ordinal logistic regression. Increasing severity correlated with higher NLR and SII values ($p < 0.05$). Univariable analysis showed significant associations for NLR, SII, neutrophil count, white blood cell count, and central macular thickness (CMT). Multivariable regression identified NLR (OR = 8.398, $p = 0.007$) and CMT (OR = 1.052, $p = 0.001$) as independent predictors of greater ischemic damage. Other indices were not significant. These findings indicate that NLR is the primary systemic inflammatory predictor of OCT-defined severity in acute CRAO, with CMT providing complementary structural information.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

SÂMBĂȚĂ, 23 MAI | 11⁴⁰ - 13¹⁵

MASA ROTUNDĂ:
**GLAUCOM - DINCOLO DE
PRESIUNEA INTRAOCULARĂ**

Autoreglarea, rolul în progresia, evoluția și managementul glaucomului

Nicoleta Anton

Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

Clinica de Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgențe "Sfântul Spiridon", Iași, România

Cuvinte cheie: glaucom, autoreglare vasculară, flux sanguin ocular, presiune de perfuzie oculară, disfuncție endotelială, neuropatie optică

Factorii vascolari contribuie semnificativ la progresia glaucomului prin afectarea perfuziei nervului optic. Presiunea redusă a perfuziei oculare, determinată de interacțiunea dintre presiunea arterială și presiunea intraoculară, poate duce la ischemie și deteriorarea fibrelor nervoase. Disreglarea vasculară, inclusiv vasospasmul și disfuncția endotelială, provoacă fluctuații ale fluxului sanguin și hipoxie repetată. Hipotensiunea arterială, în special nocturnă, este un factor de risc important, în special la pacienții cu glaucom cu tensiune arterială normală. Comorbiditățile precum diabetul zaharat și hipertensiunea arterială contribuie, de asemenea, la afectarea microcirculației. Managementul modern al glaucomului ar trebui să includă, pe lângă scăderea presiunii intraoculare, optimizarea factorilor vascolari sistemici.

Autoregulation, role in the progression, evolution and management of glaucoma

Nicoleta Anton

"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Ophthalmology Clinic, "Saint Spiridon" Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania

Keywords: glaucoma, vascular autoregulation, ocular blood flow, ocular perfusion pressure, endothelial dysfunction, optic neuropathy

Vascular factors contribute significantly to the progression of glaucoma by affecting optic nerve perfusion. Reduced ocular perfusion pressure, driven by the interaction between arterial pressure and intraocular pressure, can lead to ischemia and nerve fiber damage. Vascular dysregulation, including vasospasm and endothelial dysfunction, causes fluctuations in blood flow and repeated hypoxia. Arterial hypotension, especially nocturnal, is an important risk factor, especially in patients with normal-tension glaucoma. Comorbidities such as diabetes mellitus and hypertension also contribute to impaired microcirculation. Modern glaucoma management should include, in addition to lowering intraocular pressure, optimization of systemic vascular factors.

Rolul tensiunii arteriale sistemice în dezvoltarea, progresia și managementul glaucomului primar cu unghi deschis

D. Chiseliță

Clinica Oftaprof Iași, România

Această lectură prezintă rolul TA sistemice în dezvoltarea, progresia și managementul pacienților cu glaucom asociat cu HTA/hTA. Tensiunea arterială sistemică are o relație de tip U/J cu GPUD: atât HTA cât și hipotensiunea cresc riscul. Hipotensiunea nocturnă și variabilitatea crescută a TA sunt factori majori de progresie, chiar și în condițiile unui control adecvat al PIO. Monitorizarea TA pe 24 de ore trebuie luată în considerare în GTN sau în cazurile cu progresie inexplicabilă. Managementul necesită colaborare interdisciplinară pentru a preveni hipoperfuzia nervului optic, fără a compromite siguranța cardiovasculară.

The role of systemic blood pressure in the development, progression, and management of primary open-angle glaucoma

D. Chiseliță

Oftaprof Clinic Iasi, Romania

This lecture presents the role of SBP in the development, progression and management in patients with glaucoma and systemic hypertension, as well as systemic hypotension. SBP has a U-/J-shaped relationship with POAG: both hypertension and hypotension increase risk. Nocturnal hypotension and high BP variability are key drivers of progression, even with controlled IOP. Consider 24-hour BP monitoring in NTG or unexplained progression. Management requires interdisciplinary coordination to avoid optic nerve hypoperfusion while preserving cardiovascular safety.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

VINERI, 22 MAI | 17¹⁰-18²⁰

SESIUNEA IX:
CATARACTĂ ȘI GLAUCOM

Implantarea cristalinului artificial este o practică curentă în timp ce explantarea rămâne rară

D. Chiseliță

Clinica Oftaprof Iași, România

Prezentăm trei cazuri cu patologie semnificativă: doi pacienți cu miopie înaltă și astigmatism, cataractă patologică și nistagmus congenital și un pacient cu cataractă congenitală și sindrom Down. Precauțiile chirurgicale au fost adaptate fiecărui caz, iar rezultatele postoperatorii au variat, fiind influențate parțial de statusul retinian. De asemenea, prezentăm două indicații rare de explantare a cristalinului artificial: îndepărtarea unui cristalin opacifiat și explantarea unui cristalin EDOF din cauza insatisfacției pacientului, în absența unor motive obiective sau subiective.

Intraocular lens implantation is common practice, whereas explantation remains uncommon

D. Chiseliță

Oftaprof Clinic Iasi, Romania

We present three cases with significant pathology: two patients with high myopia and astigmatism, pathological cataract, and congenital nystagmus, and one patient with congenital cataract and Down syndrome. Surgical precautions were individualized for each case, and postoperative outcomes varied, partly depending on retinal status. We also report two rare indications for IOL explantation: removal of an opacified IOL and explantation of an EDOF IOL due to patient dissatisfaction in the absence of objective or subjective clinical findings.

Influența chirurgiei cataractei asistate de laser femtosecundă asupra calității capsulotomiei și descentrării IOL la ochii implantați cu Tecnis Eyhance Toric

B. Galan, Smarandita Galan, Lucia Epifanov

Clinica SANOPTIC, Iași, România

Scop: Compararea descentrării postoperatorii a IOL și a caracteristicilor capsulotomiei obținute în chirurgia cataractei asistată de laser femtosecundă (FLACS) cu cele obținute prin capsulorexis continuu manual (CCC).

Metoda: Acest studiu retrospectiv a inclus 90 de ochi de la 90 de pacienți care au fost operați fie prin FLACS (45 de ochi), fie prin chirurgie convențională a cataractei (45 de ochi), cu implantarea unui Tecnis Eyhance Toric II. Au fost excluși pacienții cu complicații chirurgicale intraoperatorii sau postoperatorii. Au fost colectate date demografice, parametri oculari preoperatori (lungimea axială, adâncimea camerei anterioare) și date postoperatorii (acuitatea vizuală necorectată și corectată la distanță, autorefractometria, keratometria și tipul de IOL). Descentrarea postoperatorie a IOL a fost evaluată utilizând Pentacam Wave și programul ImageJ. Centrarea, circularitatea și overlap-ul capsulotomiei peste optica IOL au fost evaluate folosind ImageJ. Toate intervențiile au fost realizate de aceiași chirurg, iar rezultatele au fost evaluate la 3 luni postoperator.

Rezultate: Nu au existat diferențe semnificative între grupul FLACS și grupul convențional în ceea ce privește parametrii preoperatori. FLACS a determinat o descentrare postoperatorie semnificativ mai mică a IOL comparativ cu chirurgia convențională a cataractei (182 μm versus 250 μm, $p = 0,002$).

Capsulotomiile din grupul FLACS au prezentat o circularitate semnificativ mai bună decât CCC manual la 3 luni postoperator ($p < 0,001$). Overlap-ul capsulotomiei peste optica IOL a fost, de asemenea, mai regulat și mai simetric în grupul FLACS. Nu au existat diferențe semnificative statistic între grupuri în ceea ce privește acuitatea vizuală necorectată și corectată la distanță.

Concluzii: FLACS a determinat o centrare semnificativ mai bună a IOL și o circularitate superioară a capsulotomiei comparativ cu chirurgia convențională a cataractei cu CCC manual. Deși nu au existat diferențe semnificative ale acuității vizuale postoperatorii, precizia geometrică mai bună a capsulotomiei poate contribui la o stabilitate mai bună pe termen lung a IOL, în special la ochii implantați cu IOL torice premium.

Influence of Femtosecond Laser–Assisted Cataract Surgery on Capsulotomy Quality and IOL Decentration in Eyes Implanted With Tecnis Eyhance Toric IOLs

B. Galan, Smarandita Galan, Lucia Epifanov

Sanoptic Eye Clinic, Iași, Romania

Purpose: To compare postoperative IOL decentration and capsulotomy characteristics obtained during femtosecond laser–assisted cataract surgery (FLACS) with those achieved using conventional manual continuous curvilinear capsulorhexis (CCC).

Methods: This retrospective study included 90 eyes of 90 patients who underwent either FLACS (45 eyes) or conventional cataract surgery (45 eyes) with implantation of a Tecnis Eyhance Toric II. Eyes with intraoperative or postoperative surgical complications were excluded. Demographic data, preoperative ocular parameters (axial length, anterior chamber depth), and postoperative data (uncorrected and corrected distance visual acuity, autorefraction, keratometry, and IOL type) were collected. Postoperative IOL decentration was assessed using Pentacam Wave and ImageJ software. Capsulotomy centration, circularity, and overlap over the IOL optic were evaluated using ImageJ software. All surgeries were performed by the same surgeon, and outcomes were evaluated 3 months postoperatively.

Results: No significant differences were observed between the FLACS and conventional groups regarding baseline preoperative parameters. FLACS resulted in significantly lower postoperative IOL decentration compared with conventional cataract surgery (182 μm vs 250 μm , $p = 0.002$). Capsulotomies in the FLACS group demonstrated significantly better circularity than manual CCCs at 3 months postoperatively ($p < 0.001$). Capsulotomy overlap over the IOL optic was also more regular and symmetrical in the FLACS group. No statistically significant differences were found between groups in uncorrected or corrected distance visual acuity.

Conclusions: FLACS resulted in significantly better IOL centration and superior capsulotomy circularity compared with conventional cataract surgery using manual CCC. Although no significant difference in postoperative visual acuity was observed, the improved geometric precision of the capsulotomy may contribute to better long-term IOL stability, particularly in eyes implanted with premium toric IOLs.

Iridotomie laser periferică

Raluca Iancu

Iridotomia laser periferică este o procedură bine stabilită și minim invazivă utilizată în managementul și prevenția glaucomului cu unghi închis. Prin crearea unei mici deschideri în irisul periferic, procedura facilitează circulația umorii apoase între camera posterioară și cea anterioară, reducând astfel blocajul pupilar și scăzând presiunea intraoculară.

Această prezentare oferă o imagine de ansamblu asupra indicațiilor, tehnicii și rezultatelor clinice ale iridotomiei periferice laser. Aspectele cheie includ selecția pacienților, managementul pre- și postprocedural, setările laserului și posibilele complicații, precum creșteri tranzitorii ale presiunii intraoculare, inflamația sau închiderea iridotomiei.

Se pune accent pe rolul iridotomiei periferice atât ca intervenție terapeutică, cât și profilactică, în special la pacienții suspecți de glaucom primar cu unghi închis și la cei cu boală confirmată. Prezentarea își propune să ofere perspective practice pentru optimizarea succesului procedurii și îmbunătățirea rezultatelor clinice în practica de zi cu zi.

Laser Peripheral Iridotomy

Raluca Iancu

Laser peripheral iridotomy is a well-established and minimally invasive procedure used in the management and prevention of angle-closure glaucoma. By creating a small opening in the peripheral iris, the procedure facilitates aqueous humor flow between the posterior and anterior chambers, thereby relieving pupillary block and reducing intraocular pressure.

This presentation provides an overview of the indications, technique, and clinical outcomes of peripheral laser iridotomy. Key aspects include patient selection, pre- and post-procedural management, laser settings, and potential complications such as transient intraocular pressure spikes, inflammation, or iridotomy closure.

Emphasis is placed on the role of peripheral iridotomy as both a therapeutic and prophylactic intervention, particularly in primary angle-closure suspects and established angle-closure disease. The presentation aims to offer practical insights for optimizing procedural success and improving patient outcomes in everyday clinical practice.

Implantarea cristalinului EDOF toric în cataracta congenitală bilaterală la copil

Iuliana Șaptefrați, G. Ivanov, Irina Russu, I. Jeru

Centrul Medical Ovisus, Catedra Oftalmologie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Cuvinte cheie: cataractă congenitală, cristalin EDOF, IOL toric, oftalmologie pediatrică, reabilitare vizuală, corecția astigmatismului, vedere binoculară, facoaspirare

Introducere: Cataracta congenitală bilaterală reprezintă o cauză majoră de afectare ireversibilă a vederii la copil, iar intervenția chirurgicală precoce este esențială pentru prevenirea ambliopiei. Alegerea tipului de cristalin intraocular (IOL) are un rol determinant în dezvoltarea vizuală postoperatorie. Progresele recente în tehnologia IOL, inclusiv lentilele cu profunzime extinsă a focalizării (EDOF) torice, oferă noi perspective în optimizarea rezultatelor refractive la pacienții pediatrici.

Scopul lucrării: Evaluarea rezultatelor clinice și refractive după implantarea unui cristalin EDOF toric la un copil cu cataractă congenitală bilaterală.

Material și metode: Se prezintă un caz clinic de copil diagnosticat cu cataractă congenitală bilaterală, la care s-a efectuat extracția cristalinului opac prin facoaspirare, urmată de implantarea unui cristalin EDOF toric. Echivalentul sferic și componenta torică au fost individualizate pe baza biometriei optice preoperatorii. Evaluarea postoperatorie a inclus analiza statusului refractiv, acuității vizuale și adaptării neurovizuale. Rezultatele au fost analizate descriptiv.

Rezultate: Implantarea cristalinului EDOF toric a permis corectarea simultană a astigmatismului cornean și asigurarea unei profunzimi extinse a focalizării. Evaluările postoperatorii au evidențiat o îmbunătățire progresivă a acuității vizuale, reducerea semnificativă a dependenței de corecție optică și condiții favorabile pentru dezvoltarea vederii binoculare. Pacientul a prezentat o bună adaptare neurovizuală și stabilitate refractivă în perioada de urmărire.

Concluzii: Cristalinele EDOF torice pot reprezenta o opțiune valoroasă în chirurgia cataractei congenitale la copil, oferind beneficii funcționale superioare implanturilor monofocale standard. Selecția atentă a cazurilor, calculul biometric precis și monitorizarea postoperatorie riguroasă sunt esențiale pentru obținerea unor rezultate optime și pentru susținerea dezvoltării vizuale.

Toric EDOF Intraocular Lens Implantation in Bilateral Congenital Cataract in a Child

Iuliana Șaptefrați, G. Ivanov, Irina Russu, I. Jeru

Medical Center Ovisus, Department of Ophthalmology, "Nicolae Testemițanu" State University of Medicine and Pharmacy, Chișinău, Republic of Moldova

Keywords: congenital cataract, EDOF intraocular lens, toric IOL, pediatric ophthalmology, visual rehabilitation, astigmatism correction, binocular vision, phacoaspiration

Introduction: Bilateral congenital cataract represents a major cause of irreversible visual impairment in children, and early surgical intervention is essential to prevent amblyopia. The choice of intraocular lens (IOL) plays a decisive role in postoperative visual development. Recent advances in IOL technology, including toric extended depth of focus (EDOF) lenses, offer new perspectives for optimizing refractive outcomes in pediatric patients.

Aim of the Study: To evaluate the clinical and refractive outcomes following implantation of a toric EDOF intraocular lens in a child with bilateral congenital cataract.

Materials and Methods: A clinical case of a child diagnosed with bilateral congenital cataract is presented. The patient underwent extraction of the opacified lens by phacoaspiration, followed by implantation of a toric EDOF intraocular lens. The spherical equivalent and toric component were individualized based on preoperative optical biometry. Postoperative evaluation included assessment of refractive status, visual acuity, and neurovisual adaptation. The results were analyzed descriptively.

Results: Implantation of the toric EDOF intraocular lens allowed simultaneous correction of corneal astigmatism and provided an extended depth of focus. Postoperative assessments demonstrated a progressive improvement in visual acuity, a significant reduction in dependence on optical correction, and favorable conditions for the development of binocular vision. The patient exhibited good neuroadaptation and stable refractive outcomes during the follow-up period.

Conclusions: Toric EDOF intraocular lenses may represent a valuable option in pediatric congenital cataract surgery, offering superior functional outcomes compared to standard monofocal implants. Careful case selection, precise biometric calculations, and rigorous postoperative monitoring are essential to achieve optimal results and support visual development.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

SÂMBĂȚĂ, 23 MAI | 08⁰⁰-08⁵⁰

SESIUNEA X:
E-POSTERE

Afectare corneană severă în xeroderma pigmentosum pediatrică cu indicație de transplant cornean

Alice Foia-Colescu¹, Alexandra Toader¹, C.V. Ganea^{1,2}, Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Urgență „Sfântul Spiridon” Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, România

Cuvinte cheie: xeroderma pigmentosum, keratopatie, neovascularizație corneană, leucom cornean, oftalmologie pediatrică

Scop: Evaluarea manifestărilor clinice oculare la un pacient pediatric diagnosticat cu xeroderma pigmentosum și evidențierea severității afectării corneene asociate acestei patologii.

Material și metodă: Pacientă de sex feminin, în vârstă de 10 ani, cunoscută cu xeroderma pigmentosum confirmată genetic, se prezintă pentru evaluare oftalmologică în contextul fotofobiei persistente, secrețiilor oculare și durerii oculare de lungă durată. Examenul oftalmologic a inclus evaluare clinică completă, determinarea acuității vizuale și examinare biomicroscopică la lampă cu fantă.

Rezultate: Examenul clinic a evidențiat scăderea acuității vizuale la ochiul drept (0,2–0,3) și acuitate vizuală relativ păstrată la ochiul stâng (0,7–0,8). Examinarea biomicroscopică a evidențiat la ochiul drept un leucom cornean vascularizat extins, ce cuprinde jumătatea nazală a corneei, asociat cu neovascularizație corneană. La ochiul stâng s-au evidențiat eroziuni corneene recurente și edem stromal. Pacienta prezenta, de asemenea, multiple leziuni cutanate pigmentare și fotoinduse la nivelul feței, inclusiv keratoză actinică și nevi melanocitari excizați anterior. Severitatea afectării corneene a impus recomandarea evaluării într-un centru specializat pentru transplant cornean.

Concluzii: Xeroderma pigmentosum poate determina afectare oculară severă încă din copilărie, incluzând keratopatie cronică, neovascularizație corneană și cicatrizare corneană, cu impact major asupra funcției vizuale. Monitorizarea oftalmologică atentă este esențială pentru diagnosticul precoce al complicațiilor și stabilirea conduitei terapeutice adecvate.

Severe corneal involvement in pediatric xeroderma pigmentosum with indication for corneal transplantation

Alice Foia-Colescu¹, Alexandra Toader¹, C.V. Ganea^{1,2}, Camelia-Margareta Bogdanici^{1,2}

¹"Sfântul Spiridon" Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania

²"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iasi, Romania

Keywords: xeroderma pigmentosum, keratopathy, corneal neovascularization, corneal leukoma, pediatric ophthalmology

Purpose: To evaluate the ocular clinical manifestations in a pediatric patient diagnosed with xeroderma pigmentosum and to highlight the severity of corneal involvement associated with this condition.

Material and methods: A 10-year-old female patient with genetically confirmed xeroderma pigmentosum presented for ophthalmologic evaluation due to persistent photophobia, ocular discharge and long-standing ocular pain. The ophthalmologic examination included complete clinical evaluation, visual acuity testing and slit-lamp biomicroscopy.

Results: Clinical examination revealed decreased visual acuity in the right eye (0.2–0.3) and relatively preserved visual acuity in the left eye (0.7–0.8). Slit-lamp examination showed an extensive vascularized corneal leukoma involving the nasal half of the cornea in the right eye, associated with marked corneal neovascularization. The left eye presented recurrent corneal erosions and stromal edema. The patient also presented multiple ultraviolet-induced cutaneous lesions on the face, including actinic keratosis and previously excised melanocytic nevi. Due to the severity of the corneal involvement, referral to a specialized center for corneal transplantation was recommended.

Conclusions: Xeroderma pigmentosum may lead to severe ocular involvement from early childhood, including chronic keratopathy, corneal neovascularization and corneal scarring with significant impact on visual function. Careful ophthalmologic monitoring is essential for early detection of complications and appropriate therapeutic management.

Apneea de somn – factor în ischemia retiniană

Teofana-Mădălina Zaharia², Dalia Aniței², Roxana-Elena Ciuntu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie “Grigore T. Popa” Iași

²Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență “Sf. Spiridon” Iași

Cuvinte cheie: SAOS, hipoxie intermitentă, disfuncție endotelială, ischemie retiniană

Introducere: Sindromul de apnee obstructivă în somn (SAOS), prin episoadele repetate de obstrucție a căilor aeriene superioare, este o afecțiune care induce hipoxie intermitentă, stres oxidativ, disfuncție endotelială, o stare permanentă de hipercoagulabilitate, factori implicați în patogeneza bolilor cardiovasculare.

Scop: Ilustrarea unui caz clinic în care se evidențiază rolul SAOS în apariția ischemiei retiniene.

Material și metodă: Pacient în vârstă de 44 de ani, nefumător, cunoscut cu APP cardio-metabolice - HTAE sub tratament, obezitate grad I, se prezintă în clinica de oftalmologie acuzând scăderea bruscă, nedureroasă a vederii la ochiul stâng, sesizată la trezire. Efectuând un examen oftalmologic complet, s-a stabilit diagnosticul de ocluzie de ram venos temporal superior și edem macular secundar. Totodată, în urma anamnezei, pacientul a fost redirecționat către un serviciu de pneumologie, având înaltă suspiciune de sindrom de apnee obstructivă în somn, confirmată ulterior prin polisomnografie.

Rezultate: Evoluția a fost una favorabilă, prin prezentarea rapidă a pacientului în camera de gardă și introducerea imediată a tratamentului corespunzător, cu recuperarea acuității vizuale.

Concluzii: Particularitatea cazului constă în prezența multiplelor condiții patologice ale pacientului, subliniind impactul sistemic al SAOS, care depășește sfera respiratorie și implică circulația retiniană. Hipoxemia nocturnă repetitivă poate favoriza fenomenele ocluzive venoase, amplificând riscul ischemic ocular. Integrarea screeningului pentru SAOS în evaluarea pacienților cu ocluzii retiniene poate optimiza managementul și preveni recurențele, susținând necesitatea unei abordări multidisciplinare.

Sleep apnea – a causal factor in retinal ischemia

Teofana-Mădălina Zaharia², Dalia Aniței², Roxana-Elena Ciuntu^{1, 2}

¹“Grigore T. Popa” University of Medicine and Pharmacy, Iași, Romania

²1st Ophthalmology Clinic, “Sf. Spiridon” County Emergency Clinical Hospital, Iași, Romania

Keywords: OSA, intermittent hypoxia, endothelial dysfunction, retinal ischemia

Introduction: Obstructive sleep apnea syndrome (OSA) is a disease characterized by recurrent upper airway obstruction, intermittent hypoxia, oxidative stress, endothelial dysfunction and hypercoagulable state, all of which are involved in the pathogenesis of cardiovascular diseases.

Purpose: Presenting a clinical case which highlights the role of OSA in the development of retinal ischemia.

Materials and Methods: A 44-year-old non-smoking patient with a history of cardiometabolic comorbidities—hypertension and grade I obesity—is admitted to the ophthalmology clinic with sudden painless vision loss in the left eye, noticed upon awakening. A complete ophthalmologic examination established the diagnosis of superior temporal branch retinal vein occlusion with secondary macular edema. Based on clinical history, the patient was referred to a pulmonology service with a high suspicion of OSA, later confirmed by polysomnography.

Results: The outcome was favorable due to the patient’s fast hospitalization and the immediate initiation of appropriate treatment, with recovery of visual acuity.

Conclusions: The particularity of this case lies in the presence of multiple conditions, emphasizing the impact of OSA beyond the respiratory system, including retinal circulation. Repeated nocturnal hypoxemia may promote venous occlusive events, increasing the risk of ocular ischemia. Integrating OSA screening into the evaluation of patients with retinal vascular occlusions may optimize management and prevent recurrences, supporting the need for a multidisciplinary approach.

Artrita reumatoidă incipientă și afectare oculară

Doina Vulpe, Viorica Causnean, Anghelina Berejanschi, Tatiana Magla, Elena Cepoida

USMF N. Testemițanu, CMF Galaxia, SCR T. Moșneaga

Cuvinte cheie: artrita reumatoidă, examenul radiologic, afectarea articulară, ochiul

Obiectiv: Precizarea modificărilor radiologice caracteristice pentru stadiile inițiale ale artritei reumatoide, complicate cu afectare oculară.

Material și metode: Între anii 2021-2025 am presupus radiologic 9 cazuri de artrită reumatoidă cu predominare inițială a manifestărilor oftalmologice față de cele articulare. Lotul studiat a cuprins 9 persoane, 7 femei și 2 bărbați. Vârsta a variat între 24 și 52 de ani, media fiind egală cu $36,4 \pm 3,69$ ani. Pacienții în discuție au fost confirmați cu artrită reumatoidă.

Rezultate: Artrita reumatoidă reprezintă una dintre cele mai frecvente maladii inflamatorii de sistem, iar afectarea oculară este raportată la 1/3 astfel de pacienți. Mai rar manifestările oculare se dezvoltă anterior sau simultan cu patologia articulară clinic vizibilă. Pacienții incluși în studiu au prezentat acuze de rigiditate matinală/post repaus, dureri articulare și inflamație minoră a 1-4 articulații mâinii. Pacienții s-au prezentat cu manifestările clinice ale uveitei (roșeața, vedere voalată ș.a.), keratoconjunctivita sicca (ochi uscat), dereglările vederii (ex. musca volitans). Examenul radiologic al mâinilor a depistat o afectare poliarticulară (100%) (6-12 articulații), simetrică (89%) a articulațiilor mici (interfalangiene proximale, metacarpo-falangiene, carpale). Considerând etapa inițială a evoluției maladiei semnele radiologice relevante au inclus: congestie tisulară periarticulară, reducerea spațiului articular și osteoporoza juxtarticulară. Eroziunile fine au fost depistate numai într-un număr limitat de articulații afectate, ceea ce a servit drept bază a diagnosticului de artrită reumatoidă. În continuare pacienții suspecți au fost confirmați cu artrită reumatoidă conform criteriilor internaționale, în toate cazurile fiind înregistrat nivelul sporit al factorului reumatoid. Pe viitor, evoluția patologiei oculare a corelat cu succesul tratamentului sistemic al artritei reumatoide.

Concluzii: Persistența și progresia, necătând la tratamentul local aplicat, a scleritei, uveitei sau keratoconjunctivitei sicca ar putea sugera existența unei patologii de sistem, inclusiv artritei reumatoide. În caz de prezență a acuzelor sugestive examenul radiologic poate contribui semnificativ atât la diagnosticare, cât și la management ulterior al cazului.

Early rheumatoid arthritis and ocular involvement

Doina Vulpe, Viorica Causnean, Anghelina Berejanschi, Tatiana Magla, Elena Cepoida

RCH „T.Moșneaga”, SUMP „N. Testemițanu”, FMC „Galaxia”.

Keywords: rheumatoid arthritis, radiological examination, joint involvement, eye

Objective: To specify the x-ray features of the initial stages of rheumatoid arthritis associated with ocular involvement.

Materials and methods: Between 2021 and 2025, we radiologically diagnosed 9 cases of rheumatoid arthritis with an initial predominance of ophthalmological over joint manifestations. The study group consisted of 9 people, 7 women and 2 men. Their ages ranged from 24 to 52 years, with a mean age of 36.4 ± 3.69 years. The patients in question were confirmed with a diagnosis of rheumatoid arthritis.

Results: Rheumatoid arthritis is one of the most common systemic inflammatory diseases, and ocular involvement is reported in 1/3 of such patients. Less commonly, ocular manifestations develop prior to or simultaneously with clinically visible joint pathology. These patients reported morning/post-rest stiffness, joint pain, and minor inflammation of 1-4 hand joints. Patients presented with clinical manifestations of uveitis (redness, blurred vision, etc.), keratoconjunctivitis sicca (dry eye), and visual disturbances (e.g., musca volitans). Radiological examination of the hands revealed polyarticular (100%) (6-12 joints), symmetrical (89%) involvement of the small joints (proximal interphalangeal, metacarpophalangeal, carpal). Considering the initial stage of disease progression, relevant radiological signs included: periarticular tissue congestion, joint space narrowing, and juxtaarticular osteoporosis. Fine erosions were detected only in a limited number of affected joints, which served as the basis for the diagnosis of rheumatoid arthritis. Subsequently, suspected patients were confirmed to have rheumatoid arthritis according to international criteria, with increased rheumatoid factor levels recorded in all cases. In the future, the evolution of ocular pathology correlated with the systemic treatment of rheumatoid arthritis success.

Conclusions: The persistence and progression of scleritis, uveitis, or keratoconjunctivitis sicca despite local treatment may suggest the existence of a systemic pathology, including rheumatoid arthritis. In the presence of suggestive symptoms, radiological examination can contribute significantly to both diagnosis and subsequent management of the case.

Aspecte imagistice ale afecțiunilor oculare în timom

Laura Cebotari^{1,3}, Ala Paduca^{2,4}, I. Maxim⁶, Carolina Sanduta^{1,3}, V. Baraniuc⁵, Elena Cepoida³

¹Catedra de Radiologie și Imagistică U.S.M.F. "Nicolae Testemițanu" Chișinău, Republica Moldova

²Catedra de Oftalmologie U.S.M.F. "Nicolae Testemițanu" Chișinău, Republica Moldova

³Secția Radioimagistică, Spitalul Clinic Republican "Timofei Moșneaga" Chișinău, Republica Moldova

⁴Secția de Oftalmologie, Spitalul Clinic Republican "Timofei Moșneaga" Chișinău, Republica Moldova

⁵Secția Neurologie, Clinica "Galaxia" Chișinău, Republica Moldova

⁶Catedra de chirurgie nr. 1 "Nicolae Anestiadi" U.S.M.F. "Nicolae Testemițanu" Chișinău, Republica Moldova

Cuvinte cheie: timom, imagistică, afecțiuni oftalmice, ptoză

Scopul lucrării: Evidențierea particularităților imagistice ale timomului asociat cu oftalmopatie. Material și metode: Între 2016–2025 au fost examinați imagistic 42 pacienți cu afecțiuni oftalmice secundare leziunilor timice. Vârsta a variat între 19–63 ani (media $45,24 \pm 2,25$ ani), cu predominanță feminină (24/42).

Rezultate: Clinic, toți pacienții au prezentat fatigabilitate generală și musculară, asociată frecvent cu dispnee și senzație de presiune toracică. Manifestările oftalmice au inclus ptoză bilaterală (37 cazuri), sindrom opsoclonus-mioclonus (1 caz), retinopatie și neuropatie paraneoplazică (câte 2 cazuri) și keratoconjunctivită sicca (23 cazuri). Radiografia toracică a evidențiat opacități mediastinale, iar tomografia computerizată a permis evaluarea localizării, dimensiunilor, densității și raporturilor cu structurile adiacente, precum și identificarea necrozelor sau calcificărilor. Examinarea cu contrast CT a permis aprecierea caracterului invaziv al tumorii și este recomandată în cazuri suspecte de malignizare. RMN a oferit informații suplimentare privind extensia tumorală. Leziunile au fost clasificate în hiperplazie timică (14 cazuri), timom (24 cazuri) și carcinom timic (4 cazuri). Cazurile depistate au fost supuse tratamentului chirurgical, cu evoluție pozitivă a simptomatologiei generale și oftalmologice în perioada postoperatorie.

Concluzii: Ptoza bilaterală impune evaluare imagistică pentru excluderea unui timom asociat miasteniei gravis. CT și RMN sunt esențiale pentru diagnostic și stadializare.

Imaging aspects of eye disorders in thymoma

Laura Cebotari^{1,3}, Ala Paduca^{2,4}, I. Maxim⁶, Carolina Sanduta^{1,3}, V. Baraniuc⁵, Elena Cepoida³

¹Department of Radiology and Imaging, "Nicolae Testemițanu" State University of Medicine and Pharmacy, Chisinau, Republic of Moldova

²Department of Ophthalmology, "Nicolae Testemițanu" State University of Medicine and Pharmacy, Chisinau, Republic of Moldova

³Department of Radiology, "Timofei Moșneaga" Republican Clinical Hospital, Chișinău, Republic of Moldova

⁴Department of Ophthalmology, "Timofei Moșneaga" Republican Clinical Hospital, Chișinău, Republic of Moldova

⁵Department of Neurology, „Galaxia” Clinic, Chișinău, Republic of Moldova

⁶Department of Surgery No. 1 "Nicolae Anestiadi", "Nicolae Testemițanu" State University of Medicine and Pharmacy, Chisinau, Republic of Moldova

Keywords: thymoma, imaging, ophthalmic disorders, ptosis

Objective: To highlight the imaging features of thymoma associated with ophthalmopathy.

Materials and methods: Between 2016 and 2025, 42 patients with ophthalmic disorders secondary to thymic lesions were examined using imaging techniques. Patients' ages ranged from 19 to 63 years (mean 45.24 ± 2.25 years), with a female predominance (24/42).

Results: Clinically, all patients presented with generalized and muscular fatigability, frequently accompanied by dyspnea and a sensation of chest pressure. Ophthalmic manifestations included bilateral ptosis (37 cases), opsoclonus–myoclonus syndrome (1 case), paraneoplastic retinopathy and neuropathy (2 cases each), and keratoconjunctivitis sicca (23 cases). Chest radiography revealed mediastinal opacities, while computed tomography allowed evaluation of tumor location, size, density, and relationships with adjacent structures, as well as identification of necrosis or calcifications. Contrast-enhanced CT examination is useful in the assessment of the invasive nature of the tumor and is recommended in cases suspected of malignancy. MRI provided additional information regarding tumor extension. Lesions were classified as thymic hyperplasia (14 cases), thymoma (24 cases), and thymic carcinoma (4 cases). These cases underwent surgical treatment, with positive evolution of general and ophthalmological symptoms in the postoperative period.

Conclusions: Bilateral ptosis warrants imaging evaluation to exclude thymoma associated with myasthenia gravis. CT and MRI are essential for accurate diagnosis and staging.

Boala Stargardt la pacient pediatric – diagnostic prin evaluare clinică, imagistică și genetică

G.C. Moroșan, Denisia Savin, Ciuntu Roxana Elena

Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Spiridon”, Iași, România

Cuvinte cheie: boala Stargardt; pacient pediatric; ABCA4; OCT; autofluorescență

Scop: Evidențierea importanței evaluării clinice, imagistice și genetice în stabilirea diagnosticului de boală Stargardt la un pacient pediatric cu scădere progresivă a vederii centrale.

Material și metodă: prezentăm cazul unei paciente de 10 ani, urmărite oftalmologic pentru diminuarea bilaterală progresivă a acuității vizuale, simptomatologie cu evoluție de aproximativ 2–3 ani. Evaluarea a inclus examen clinic complet, determinarea acuității vizuale, fund de ochi, tomografie în coerență optică, autofluorescență, explorări electrofiziologice, evaluare neurologică și testare genetică.

Rezultate: La evaluările inițiale, cazul a fost încadrat în context refractiv, cu astigmatism hipermetropic compus și ambliopie, însă evoluția clinică a ridicat suspiciunea unei patologii retiniene ereditare. Investigațiile au evidențiat discromatopsie, modificări maculare bilaterale și atrofie maculară, inclusiv la tomografia în coerență optică, sugestive pentru distrofie retinală ereditară cu afectarea epitelului pigmentar retinian și a fotoreceptorilor centrali. Suspiciunea clinică de boală Stargardt a fost susținută de testarea whole exome sequencing, care a identificat variante heterozigote în gena ABCA4.

Concluzii: Integrarea datelor clinice, imagistice și genetice permite stabilirea precoce a diagnosticului de boală Stargardt și are implicații importante pentru monitorizare, consiliere genetică și managementul pe termen lung.

Stargardt disease in a pediatric patient – diagnosis by clinical, imaging, and genetic evaluation

G.C. Moroșan, Denisia Savin, Ciuntu Roxana Elena

1st Ophthalmology Clinic, "Sf. Spiridon" County Clinical Emergency Hospital, Iasi, Romania

Keywords: Stargardt disease; pediatric patient; ABCA4; OCT; autofluorescence

Purpose: To highlight the importance of clinical, imaging, and genetic evaluation in establishing the diagnosis of Stargardt disease in a pediatric patient with progressive central vision loss.

Material and method: We present the case of a 10-year-old female patient followed for progressive bilateral decrease in visual acuity, with symptom evolution over approximately 2–3 years. The diagnostic workup included complete ophthalmologic examination, visual acuity assessment, fundus examination, optical coherence tomography, fundus autofluorescence, electrophysiological testing, neurologic evaluation, and genetic analysis.

Results: Initial assessment suggested a refractive context, with compound hyperopic astigmatism and amblyopia, but subsequent progression raised the suspicion of an inherited retinal disorder. Investigations revealed dyschromatopsia, bilateral macular abnormalities, and macular atrophy, including optical coherence tomography changes suggestive of inherited retinal dystrophy with retinal pigment epithelium and central photoreceptor involvement. Clinical suspicion of Stargardt disease was further supported by whole exome sequencing, which identified heterozygous variants in the ABCA4 gene.

Conclusions: Integration of clinical, imaging, and genetic findings enables early diagnosis of Stargardt disease and has important implications for follow-up, genetic counseling, and long-term patient management.

Când o zgârietură de pisică amenință vederea: neuroretinită prin *Bartonella henselae*

Iulia Vrinceanu, M. Giurgică

Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sf. Spiridon" Iași, România

Cuvinte cheie: neuroretinită, Bartonella henselae, boala zgârieturii de pisică, edem papilar, stea maculară

Scop: Prezentarea unui caz de neuroretinită unilaterală cu evoluție clasică, subliniind importanța anamnezei epidemiologice și a diagnosticului diferențial în fața unui edem papilar acut unilateral.

Material și metodă: Pacientă în vârstă de 33 ani, casnică, din mediul rural, se prezintă în UPU pentru scădere bruscă și nedureroasă a acuității vizuale la OD, miodezopsii și fosfene, cu debut de aproximativ 24 ore. În antecedente: episod febril însoțit de mialgii cu două săptămâni anterior și contact cu pisici. Evaluarea oftalmologică a obiectivat AVOD = 3/50 fnc, defect pupilar aferent relativ pozitiv, iar la examenul fundului de ochi — disc optic edemațiat, hiperemic, cu contur șters, hemoragii peridiscale și maculă elevată. OCT a evidențiat lichid subretinian și edem al nervului optic. S-au efectuat RMN cranio-cerebral cu substanță de contrast, radiografie toracică și bilanț serologic complet (*Bartonella henselae* IgM/IgG, TPHA, *Borrelia*, markeri inflamatori).

Rezultate: RMN a evidențiat captare micronodulară la nivelul discului optic drept, fără leziuni demielinizante sau procese expansive intracraniene. Serologia a confirmat infecția recentă prin *Bartonella henselae* (IgM și IgG pozitive). S-a inițiat tratament cu Doxiciclină 100 mg × 2/zi + Rifampicină 300 mg × 2/zi timp de 6 săptămâni, cu adăugarea unui curs scurt de Prednison oral în săptămânile 5–6. La control după o lună, AVOD a crescut la 0,3 fnc, cu reducerea edemului papilar și apariția stelei maculare. După încă 2 săptămâni, AVOD = 0,4 FC/0,5 CC, cu scotom paracentral temporal rezidual în câmpul vizual.

Concluzii: Corelarea datelor clinice cu contextul epidemiologic este esențială pentru orientarea diagnosticului către boala zgârieturii de pisică. Corticoterapia sistemică nu trebuie inițiată înaintea excluderii riguroase a unei etiologii infecțioase, întrucât poate agrava evoluția bolii. Stabilirea precoce a etiologiei și inițierea tratamentului adecvat sunt esențiale pentru obținerea unui prognostic vizual favorabil.

When a cat scratch threatens vision: neuroretinitis due to *Bartonella henselae*

Iulia Vrinceanu, M. Giurgică

Ophthalmology Department I, "Sf. Spiridon" County Clinical Emergency Hospital, Iasi, Romania

Keywords: neuroretinitis, Bartonella henselae, cat scratch disease, optic disc edema, macular star

Purpose: To present a case of unilateral neuroretinitis with a classic clinical course, emphasizing the importance of epidemiological history and differential diagnosis in the setting of acute unilateral optic disc edema.

Material and methods: A 33-year-old female patient, housewife from a rural area, presented to the Emergency Department with sudden, painless visual acuity loss in the right eye, accompanied by floaters and photopsia, with onset approximately 24 hours prior. History was notable for a febrile episode with myalgias two weeks earlier and contact with cats. Ophthalmological evaluation revealed BCVA OD = 3/50, a positive relative afferent pupillary defect, and funduscopy showed a hyperemic, edematous optic disc with blurred margins, peripapillary hemorrhages, and an elevated macula. OCT demonstrated subretinal fluid and optic nerve edema. Workup included contrast-enhanced brain MRI, chest X-ray, and comprehensive serology (*Bartonella henselae* IgM/IgG, TPHA, *Borrelia*, inflammatory markers).

Results: Brain MRI revealed micronodular enhancement at the level of the right optic disc, with no demyelinating lesions or intracranial expansive processes. Serology confirmed recent *Bartonella henselae* infection, with both IgM and IgG positive. Treatment was initiated with Doxycycline 100 mg twice daily combined with Rifampicin 300 mg twice daily for 6 weeks, with the addition of a tapering course of oral Prednisone during weeks 5–6. At the one-month follow-up, BCVA OD improved to 0.3, with reduction of disc edema and the appearance of a macular star. After 2 more weeks, BCVA OD reached 0.4 (0.5 with correction), with a residual paracentral temporal scotoma on visual field testing.

Conclusions: Correlating clinical findings with epidemiological context is essential for orienting the diagnosis toward cat scratch disease. Systemic corticotherapy should not be initiated before rigorously excluding an infectious etiology, as it may worsen disease progression. Early identification of the causative agent and prompt initiation of appropriate treatment are key determinants of a favorable visual outcome.

Când resorbția întârzie: un caz atipic de CRSC

Bogdana-Maria Andrei¹, Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}, Vl.C. Donica^{1,2}

¹Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sf. Spiridon" Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România

Cuvinte cheie: corioretinopatie seroasă centrală, laser micropulsat

Introducere: Corioretinopatia seroasă centrală (CRSC) este o boală multifactorială caracterizată prin dezlipirea seroasă localizată a maculei secundară decompensării epitelului pigmentar retinian și modificărilor vasculare coroidiene. Se observă predominant la bărbații tineri cu vârste cuprinse între 20 și 45 ani, secundar utilizării de corticosteroizi sistemici. Majoritatea cazurilor sunt autolimitate și se rezolvă spontan în 3-6 luni.

Material și metodă: Prezentarea cazului unei paciente în vârstă de 62 de ani, cunoscută cu hipermetropie mică, ce se prezintă pentru scăderea acuității vizuale la ochiul stâng, de câteva săptămâni. OCT macular decelează prezența unei cantități importante de fluid subretinian în aria foveolară ce nu s-a remis după administrarea de antiinflamatorii nonsteroidiene sau inhibitori de anhidrază carbonică. OCT-Angiografia nu decelează prezența unei membrane neovasculare subretiniene. Având în vedere persistența lichidului subretinian, se inițiază tratamentul cu laser micropulsat.

Rezultate: După prima ședință de laser micropulsat se observă o ameliorare parțială a lichidului subretinian, cu reducerea grosimii centrale maculare la aproximativ două luni de la tratament. După a doua ședință de laser se obține resorbția completă, într-un interval mai lung decât cel așteptat.

Concluzii: Cazul evidențiază faptul că terapia cu laser micropulsat poate fi eficientă chiar și în formele atipice de CRSC, însă succesul terapeutic poate necesita timp și monitorizare îndelungată. Persistența lichidului subretinian nu exclude un rezultat favorabil, ci poate reflecta o evoluție mai lentă a bolii. Evoluția îndelungată și răspunsul întârziat la tratament au reprezentat elementele definitorii ale acestui caz.

When resolution is delayed: an atypical case of CSCR

Bogdana-Maria Andrei¹, Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}, Vi.C. Donica^{1,2}

¹*Ophthalmology Clinic, "St. Spiridon" Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania*

²*"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania*

Keywords: central serous chorioretinopathy, micropulsed laser

Introduction: Central serous chorioretinopathy (CSCR) is a multifactorial condition characterized by localized serous detachment of the macula, secondary to dysfunction of the retinal pigment epithelium and choroidal vascular alterations. It predominantly affects young men between 20 and 45 years of age and is frequently associated with systemic corticosteroid use. Most cases are self-limiting, with spontaneous resolution within 3–6 months.

Materials and Methods: We present the case of a 62-year-old female patient with mild hyperopia, who presented with decreased visual acuity in the left eye, with onset several weeks prior. Macular OCT revealed a significant amount of subretinal fluid in the foveal area, with no resolution following treatment with nonsteroidal anti-inflammatory drugs and carbonic anhydrase inhibitors. OCT-Angiography did not reveal the presence of a subretinal neovascular membrane. Given the persistence of subretinal fluid, treatment with micropulse laser therapy was initiated.

Results: After the first session of micropulse laser therapy, partial improvement was observed, with a reduction in subretinal fluid and central macular thickness approximately two months post-treatment. Following the second laser session, complete resorption of the subretinal fluid was achieved, although over a longer period than initially expected.

Conclusions: This case highlights that micropulse laser therapy can be effective even in atypical forms of CSCR, however, therapeutic success may require a longer duration and careful follow-up. Persistence of subretinal fluid does not preclude a favorable outcome but may reflect a slower disease course. The prolonged evolution and delayed response to treatment were the defining features of this case.

Când un ochi mic devine o mare provocare: reconstrucția cavității protetice într-un caz de microftalmie

Dalia-Ariana Aniței¹, Valentina Todosi¹, Teodora-Elena Ciolan², Ludmila Lozneanu^{1,2}, C. Grigoraș¹

¹Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sf. Spiridon" Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România

Cuvinte cheie: microftalmie, insuficiența cavității protetice, autogrefă cutanată, formațiuni tumorale intraoculare

Introducere: Microftalmia este o afecțiune congenitală rară caracterizată prin dimensiuni reduse ale globului ocular cu implicații funcționale și estetice semnificative. Această patologie se asociază cu modificări ale cavității orbitare generând dificultăți în protezarea oculară și necesitând intervenții reconstructive complexe. Scopul este de a evidenția importanța colaborării interdisciplinare în cazurile complexe de insuficiență protetică asociată cu anomalii oculare congenitale, precum și necesitatea individualizării tehnicii de reconstrucție.

Pacienți și metode: Este prezentat cazul unui pacient în vârstă de 17 ani, cunoscut cu microftalmie dreaptă, cu antecedente de insuficiență protetică operată cu mucoasă bucală, care s-a adresat în Clinica I Oftalmologie în regim electiv pentru recidiva insuficienței cavității protetice. S-a efectuat enucleația globului microftalm și reconstrucția cavității anoftalmice cu autogrefă cutanată de la coapsă, prin colaborare cu colegii din serviciul de chirurgie plastică și reparatorie. Examinarea intraoperatorie a piesei de enucleație a evidențiat prezența unei formațiuni tumorale intraoculare.

Rezultate: Evoluția postoperatorie a fost favorabilă, cu integrarea adecvată a grefei cutanate și obținerea unui suport satisfăcător pentru proteza externă. Examenul anatomopatologic al globului microftalm a evidențiat metaplasie osoasă a coroanei și prezența unui schwanom intraocular.

Concluzii: Microftalmia asociată cu insuficiență de cavități protetice poate reprezenta o provocare chirurgicală întrucât nu se poate introduce o endoproteză inserată la mușchii extraoculari. Prezența unei formațiuni tumorale descoperite intraoperator subliniază necesitatea examinării histopatologice sistematice a globilor microftalmici enucleați.

Corpul străin intraocular și impactul retinian: Refacerea traseului luminii

Andreea Ciolacu, Ana Picioroagă, Y. Bahloul, Ana Ursu, Obadă Otilia, M. Giurgică

Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sf. Spiridon", Iași, România

Cuvinte cheie: corp străin intraocular, traumatism ocular penetrant, plagă retiniană, implantare secundară

Scop: Evidențierea impactului corpurilor străini intraoculari asupra structurilor oculare, în special retinei, precum și importanța intervenției chirurgicale prompte pentru recuperarea funcțională vizuală.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient de 36 de ani cu traumatism ocular penetrant la ochiul drept, asociat cu plagă corneană, cataractă traumatică și corp străin intraocular metallic. Evaluarea a inclus examinare clinică, ecografie oculară și CT cranio-cerebral. S-a intervenit chirurgical prin vitrectomie posterioară, lensectomie, extracția corpului străin intraocular și fotocoagulare laser a leziunii retiniene, urmate ulterior de implantare secundară de IOL poziționat în sulcus.

Rezultate: Evoluția postoperatorie a fost favorabilă, cu recuperarea completă a acuității vizuale după intervenție chirurgicală de implantare secundară de IOL. Presiunea intraoculară s-a menținut în limite normale, iar examinările fundului de ochi în perioada postoperatorie nu au relevat modificări patologice. Monitorizarea atentă postoperatorie contribuie la identificarea precoce a eventualelor modificări și la menținerea unui rezultat funcțional stabil pe termen lung.

Concluzii: Corpii străini intraoculari constituie urgențe oftalmologice majore asociate cu risc crescut de afectare ireversibilă a vederii. Diagnosticul rapid și tratamentul chirurgical adecvat pot duce la rezultate funcționale favorabile. Cazul prezent subliniază importanța intervenției chirurgicale efectuate la timp asupra prognosticului vizual.

Intraocular Foreign Body with Retinal Involvement: Rebuilding the path of light

Andreea Ciolacu, Ana Picioroagă, Y. Bahloul, Ana Ursu, Obadă Otilia, M. Giurgică

Ophthalmology Clinic I, County Emergency Clinical Hospital "Sf. Spiridon", Iasi, Romania

Keywords: intraocular foreign body, penetrating ocular trauma, retinal wound, secondary implantation

Purpose: To highlight the impact of intraocular foreign bodies on ocular structures, particularly the retina, as well as the importance of prompt surgical intervention for visual functional recovery.

Material and method: We present the case of a 36-year-old patient with penetrating ocular trauma of the right eye, associated with a corneal wound, traumatic cataract and a metallic intraocular foreign body. The evaluation included clinical examination, ocular ultrasonography, and cranio-cerebral CT. Surgical management consisted of posterior vitrectomy, lensectomy, removal of the intraocular foreign body and laser photocoagulation of the retinal lesion, followed later by secondary intraocular lens (IOL) implantation positioned in the sulcus.

Results: The postoperative evolution was favorable, with complete recovery of visual acuity after secondary IOL implantation surgery. Intraocular pressure remained within normal limits and fundus examinations during the postoperative period revealed no pathological changes. Careful postoperative monitoring contributes to the early detection of potential changes and to maintaining a stable long-term functional outcome.

Conclusions: Intraocular foreign bodies represent major ophthalmological emergencies associated with a high risk of irreversible visual impairment. Rapid diagnosis and appropriate surgical treatment can lead to favorable functional outcomes. The present case emphasizes the importance of timely surgical intervention for great visual prognosis.

Dincolo de ameliorare: traseul ascuns al nevritei optice

Anxhela Shtrepi², Andreea Guraliuc², Nicoleta Anton^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași

²Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgențe “Sf. Spiridon” Iași

Cuvinte cheie: nevrită optică, hipertensiune intracraniană, edem papilar, OCT, câmp vizual

Scop: Prezentarea unui caz clinic de nevrită optică recurentă, cu evoluție particulară și asociere ulterioară cu hipertensiune intracraniană, evidențiind dificultățile de diagnostic și management.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient în vârstă de 38 ani, evaluat inițial în 2022 pentru scădere progresivă a acuității vizuale la ochiul drept. Examinarea oftalmologică și investigațiile imagistice au susținut diagnosticul de nevrită optică. Evoluția a fost marcată de episoade recurente, tratate cu corticoterapie sistemică. În dinamică, pacientul a dezvoltat edem papilar bilateral, iar puncția lombară a evidențiat valori crescute ale presiunii lichidului cefalorahidian. Investigațiile neuroimagistice nu au identificat leziuni intracraniene semnificative.

Rezultate: Evoluția clinică a fost fluctuantă, cu perioade de ameliorare sub tratament, dar și recăderi caracterizate prin scăderea acuității vizuale și modificări ale nervului optic. Examinările OCT au evidențiat inițial îngroșarea stratului fibrelor nervoase retiniene, urmată de subțiere progresivă, sugestivă pentru atrofie optică. Defectele de câmp vizual au persistat, iar în prezent tabloul clinic este dominat de hipertensiunea intracraniană și afectarea structurală a nervului optic.

Concluzii: Cazul evidențiază complexitatea evoluției nevritei optice recurente și impactul asocierii cu hipertensiunea intracraniană asupra prognosticului vizual. Este esențială o monitorizare multimodală și o abordare interdisciplinară pentru optimizarea managementului și limitarea sechelelor funcționale.

Beyond improvement: the hidden course of optic neuritis

Anxhela Shtrepi², Andreea Guraliuc², Nicoleta Anton^{1, 2}

¹"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi

²1st Ophthalmology Clinic, "Sf. Spiridon" County Emergency Clinical Hospital, Iasi

Keywords: optic neuritis, intracranial hypertension, papilledema, OCT, visual field

Purpose: To present a clinical case of recurrent optic neuritis with an atypical course subsequently associated with intracranial hypertension, highlighting the diagnostic and therapeutic challenges.

Material and methods: We report the case of a 38-year-old patient, initially evaluated in 2022 for progressive visual acuity loss in the right eye. Ophthalmological examination, correlated with imaging investigations, supported the diagnosis of optic neuritis. The clinical course was marked by recurrent episodes, treated with systemic corticosteroid therapy. Over time, the patient developed bilateral papilledema, and lumbar puncture revealed elevated cerebrospinal fluid pressure. Neuroimaging studies did not identify any significant intracranial lesions.

Results: The clinical course was fluctuating, with periods of improvement under treatment alternating with relapses characterized by decreased visual acuity and structural changes of the optic nerve. OCT examinations initially demonstrated thickening of the retinal nerve fiber layer, followed by progressive thinning, suggestive of optic atrophy. Visual field defects persisted, and the current clinical picture is dominated by intracranial hypertension and structural damage to the optic nerve.

Conclusions: This case highlights the complexity of recurrent optic neuritis and the negative impact of its association with intracranial hypertension on visual prognosis. Multimodal monitoring and an interdisciplinary approach are essential to optimize management and limit functional sequelae.

Dincolo de prescripție: Managementul pacienților cu glaucom neaderenți la tratament

Ana Maria Picioroagă¹, Nicoleta Anton¹²

¹Spitalul „Sf. Spiridon” Iași, România

²Universitatea de medicină și farmacie „Grigore T. Popa” Iași, România

Cuvinte cheie: glaucom primitiv cu unghi deschis, aderență la tratament, alergie medicamentoasă, trabeculectomie, PRESERFLO

Scop: Evidențierea provocărilor în managementul pacienților cu glaucom primitiv cu unghi deschis și aderență scăzută la tratamentul topic, precum și a alternativelor chirurgicale utilizate.

Material și metodă: Prezentăm cazul unei paciente care s-a adresat pentru un prim consult oftalmologic, cu simptomatologie minimă și acuitate vizuală de 100%. Investigațiile paraclinice (OCT, câmp vizual, gonioscopie) au evidențiat modificări compatibile cu diagnosticul de glaucom primitiv cu unghi deschis. S-a inițiat tratament topic antiglaucomatos, însă evoluția a fost complicată de apariția unei reacții alergice la medicația antiglaucomatoasă. În acest context, s-a decis efectuarea unei trabeculectomii la un ochi, concomitent cu recomandarea continuării tratamentului topic la ochiul contralateral. Ulterior, s-a optat pentru implantarea unui microșunt PRESERFLO.

Rezultate: Postoperator, valorile presiunii intraoculare au fost controlate. Aderența pacientei la tratamentul topic a rămas redusă, influențată de efectele adverse locale.

Concluzii: Cazul subliniază importanța identificării precoce a problemelor de aderență la tratament în glaucom. Chiar în condițiile unui control aparent bun al presiunii intraoculare, progresia bolii poate continua, impunând adaptarea strategiei terapeutice. Intervențiile chirurgicale, precum trabeculectomia și implantarea microșuntului PRESERFLO, reprezintă alternative eficiente la pacienții cu complianță scăzută la tratamentul topic.

Beyond the prescription: Management of glaucoma patients with poor treatment adherence

Ana Maria Picioroagă¹, Nicoleta Anton¹²

¹"Sf. Spiridon" Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania

²"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Keywords: primary open-angle glaucoma, treatment adherence, drug allergy, trabeculectomy, PRESERFLO

Objective: To highlight the challenges in managing patients with primary open-angle glaucoma and poor adherence to topical treatment, as well as the surgical alternatives used.

Materials and Methods: We present the case of a female patient who presented for an initial ophthalmologic consultation with minimal symptoms and 100% visual acuity. Paraclinical investigations (OCT, visual field testing, gonioscopy) revealed changes consistent with a diagnosis of primary open-angle glaucoma. Topical antiglaucoma treatment was initiated, but the course of the disease was complicated by the onset of an allergic reaction to the antiglaucoma medication. In this context, it was decided to perform a trabeculectomy on one eye, while recommending the continuation of topical treatment on the contralateral eye. Subsequently, it was decided to implant a PRESERFLO microshunt.

Results: Postoperatively, intraocular pressure values were controlled. The patient's adherence to topical treatment remained low, influenced by local adverse effects.

Conclusions: This case highlights the importance of early identification of treatment adherence issues in glaucoma. Even with apparently good control of intraocular pressure, disease progression may continue, necessitating an adjustment of the treatment strategy.

Dintr-o leziune minoră la complicație severă

Ioana Stefania Marin², Denisia Savin², Y. Bahloul², Ghada Ell Euch², Aurelia Mihaela Nica^{1,2},
Roxana Ciuntu^{1,2}

¹Universitatea De Medicină și Farmacie „Grigore.T.Popa” Iași, România

²Spitalul Clinic de Urgență „Sf.Spiridon” Iași, România

Cuvinte cheie: abces cornean, corp străin cornean, keratită infecțioasă.

Scop: Extracția corpurilor străine corneene reprezintă o situație frecvent întâlnită în practica oftalmologică, cu evoluție de obicei favorabilă. Cu toate acestea, în anumite contexte, pot apărea complicații infecțioase severe, uneori determinate de agenți patogeni neobișnuiți, cu impact major asupra prognosticului vizual.

Materiale și metodă: Prezentăm cazul unui pacient care a venit în serviciul de urgență pentru durere oculară intensă, fotofobie și scăderea acuității vizuale, instalate la câteva zile după extragerea unui corp străin cornean. Examenul oftalmologic a evidențiat un infiltrat cornean central, asociat cu reacție inflamatorie în camera anterioară cu evoluție clinică progresivă. Investigațiile microbiologice au confirmat prezența unui agent patogen frecvent implicat în infecțiile corneene, necesitând instituirea unui tratament specific de lungă durată.

Rezultate: Pacientul a beneficiat de tratament specific, local și sistemic, conform protocoalelor pentru keratite severe. Integritatea globului ocular a fost menținută, fără perforație corneană, iar tratamentul a împiedicat progresia infecției. În acest caz, obiectivul principal a fost conservarea structurii oculare și controlul evoluției infecțioase, prioritar față de restabilirea acuității vizuale.

Concluzii: Traumatismele corneene aparent banale pot ascunde infecții cu evoluție severă și complicații semnificative. Recunoașterea timpurie a semnelor sugestive și instituirea tratamentului adecvat sunt cruciale pentru un prognostic favorabil.

Exoftalmie acută. Hematom orbital spontan

Ana Maria Ursu, Otilia Obadă

Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sfântul Spiridon", Clinica de Oftalmologie, Iași, România

Cuvinte cheie: exoftalmie acută, hematom orbital spontan, tratament conservator

Hematomul orbital spontan (HOS) este o afecțiune rară cu acumulare de sânge în orbită, fără traumatism evident. Poate asocia anomalii vasculare, manevra Valsalva sau boli sistemice și determină frecvent exoftalmie acută.

Scop: Prezentarea unui caz clinic de exoftalmie acută cauzată de un HOS.

Material și metodă: Pacientă de 53 de ani, fără antecedente patologice cunoscute, se prezintă în urgență pentru vertij, grețuri, vărsături, fotofobie cu debut acut, este evaluată neurologic și CT pentru suspiciune de hipertensiune intracraniană. Se decelează o masă expansivă hiperdensă nativ retrobulbar stâng (20/16 mm). AVAO=0,8 ps, PIOAO în limite normale. Examenul BM segment anterior: chemozis ușor în sectorul temporal; schițeză echimoză palpebrală superioară, limitare ușoară a abducției. FOAO: aspect normal. Ecografic: formațiuni retrooculară cu aspect ușor neomogen. Exoftalmometrie: OD 10-11 mm, OS 12-13 mm.

Rezultate: Pacienta urmează tratament cu manitol, metoclopramid, dexketoprofen cu remiterea rapidă a simptomatologiei. Evaluarea cardiologică exclude hipertensiunea arterială. CT cranio-cerebral cu substanță de contrast: intraconal stâng o leziune bine delimitată, polilobată (20/17/15 mm), cu structură discret heterogenă, densitate de ~70 UH nativ, inertă la contrast. Pacienta este monitorizată clinic și paraclinic, fără a se interveni chirurgical. AVOS=1 fcnc, motilitate oculară normală. Angio-IRM cranio-cerebral și orbite efectuat la două săptămâni pentru excluderea malformațiilor vasculare nu evidențiază formațiuni expansive sau prize de contrast patologice intraorbitare.

Concluzii: Evaluarea imagistică este esențială pentru identificarea, localizarea, și monitorizarea hematomului și pentru stabilirea etiologiei. Managementul este conservator în cazuri stabile, cu evoluție favorabilă; decompresia orbitală de urgență este indicată în cazurile cu deteriorare rapidă și scădere a vederii.

Acute exophthalmia. Spontaneous orbital hematoma

Ana Maria Ursu, Otilia Obadă

“Sfântul Spiridon” County Emergency Clinical Hospital, Department of Ophthalmology, Iași, Romania

Keywords: acute exophthalmos, spontaneous orbital hematoma, conservative treatment

Spontaneous orbital hematoma (SOH) is a rare condition involving blood accumulation within the orbit without trauma. It may be linked to vascular anomalies, Valsalva maneuvers, or systemic disease. Typically presents with acute exophthalmos.

Objective: To present a clinical case of acute exophthalmos caused by SOH.

Materials and methods: A 53-year-old female patient with no relevant medical history presented to the emergency department with acute vertigo, nausea, vomiting, and photophobia. Neurological evaluation and CT imaging for suspected intracranial hypertension revealed a left retrobulbar hyperdense mass (20x16 mm). VAOU=0.8 PH, IOP was normal. Slit-lamp examination showed mild temporal chemosis and slight upper eyelid ecchymosis, with mild limitation of abduction. Fundus examination was normal. Ultrasound revealed a slightly heterogeneous retrobulbar lesion. Exophthalmometry: 10-11 mm in the RE, and 12-13 mm in the LE.

Results: The patient was treated with mannitol, metoclopramide, and dexketoprofen, with rapid symptom resolution. Cardiological evaluation excluded hypertension. Contrast-enhanced cranial CT revealed a well-defined, multilobulated left intraconal lesion (20x17x15 mm), with mildly heterogeneous, with a native density of ~70 HU and no contrast enhancement. The patient was managed conservatively with clinical monitoring, without surgery. VALE=1 SC, with normal ocular motility. Cranio-cerebral and orbital MR angiography at two weeks showed no expansive lesions or abnormal intraorbital enhancement, excluding vascular malformations.

Conclusions: Imaging is essential for identifying, localizing, and monitoring the hematoma, as well as for determining its etiology. Management is conservative in stable cases with a favorable course; emergency orbital decompression is indicated in cases with rapid deterioration and vision loss.

Fragilitatea filmului lacrimal: punte între ochi și organism

Denisa-Aurora Lungu², Diana-Eugenia Puițău², Nicoleta Anton^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România

²Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Spiridon” Iași, România

Cuvinte cheie: Sindrom de ochi uscat, Keratoconjunctivită sicca, Boala Sjögren, Ac antiLa, biopsie mucoasă jugală

Scop: Lucrarea își propune analiza relației dintre manifestările severe de ochi uscat și suspiciunea documentată de boală sistemică în scopul sublinierii importanței unei strategii diagnostice și terapeutice integrate pentru optimizarea precoce a managementului multidisciplinar.

Material și metodă: Prezentăm cazul unei paciente de sex feminin, în vârstă de 49 de ani, cunoscută atât cu antecedente personale patologice oftalmologice cât și sistemice, de o diversitate ce complică traseul diagnostic. Pacienta s-a adresat Clinicii I Oftalmologie în urgență acuzând durere oculară intensă, fotofobie, senzație de corp străin la nivelul ochilor, devenind, mai apoi, pacientă monitorizată și tratată pe parcursul a mai multor vizite medicale. Examinarea la biomicroscopul cu fantă relevă conjunctive hiperemice, vase episclerale dilatate, corneea ce fixează fluoresceina punctiform cât și elemente sugestive pentru keratita herpetică, în special la ochiul stâng. S-a efectuat testul Schirmer, rezultatul căruia a fost de secreție bazală a lacrimilor egală cu zero. Examinarea polului posterior a evidențiat aspectul normal al acestuia.

Rezultate: Pe baza tabloului clinic și a testului Schirmer s-a stabilit diagnosticul de Sindrom de ochi uscat forma severă, în urma căruia s-a început investigarea cauzelor acestuia. Pacientei i s-a recomandat evaluarea reumatologică în context clinic de poliartralgii cronice, fatigabilitate severă, xeroftalmie și xerostomie. În urma efectuării investigațiilor recomandate de secția de Reumatologie, pacienta prezintă Ac antiLa pozitivi și aspect sugestiv bolii Sjögren la biopsia din mucoasa jugală.

Concluzii: Deși sindromul de ochi uscat este o afecțiune frecventă în contextul vieții moderne, el poate reprezenta și un semnal al unor probleme de sănătate mai complexe. Neglijarea acestora poate determina apariția unui pacient refractar la tratament, evidențiind importanța evaluării corecte și cuprinzătoare a fiecărui caz.

Tear Film Fragility: A Link Between the Eye and the Body

Denisa-Aurora Lungu², Diana-Eugenia Puițău², Nicoleta Anton^{1,2}

¹"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

²Department of Ophthalmology I, "Sf. Spiridon" County Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania

Keywords: dry eye syndrome, keratoconjunctivitis sicca, Sjögren's disease, anti-La antibodies, oral mucosal biopsy

Purpose: This study aims to analyze the relationship between severe manifestations of dry eye and documented suspicion of systemic disease, to highlight the importance of an integrated diagnostic and therapeutic strategy for the early optimization of multidisciplinary management.

Materials and Methods: We present the case of a 49-year-old female patient with both ophthalmologic and systemic medical history, the diversity of which complicates the diagnostic process. The patient presented to the Ophthalmology Clinic I on an emergency basis, complaining of intense eye pain, photophobia, and a foreign body sensation in the eye; she was subsequently monitored and treated during several medical visits. Slit-lamp examination revealed hyperaemic conjunctiva, dilated episcleral vessels, a cornea with punctate fixation of fluorescein, and signs suggestive of herpetic keratitis, particularly in the left eye. A Schirmer test was performed, which showed a basal tear secretion of zero. Examination of the posterior segment revealed a normal appearance.

Results: Based on the clinical presentation and the Schirmer test, a diagnosis of severe dry eye syndrome was established, following which an investigation into its causes was initiated. The patient was referred for a rheumatological evaluation due to chronic polyarthralgia, severe fatigue, xerophthalmia and xerostomia. Following the investigations recommended by the Rheumatology Department, the patient tested positive for anti-La antibodies and showed findings suggestive of Sjögren's disease on the oral mucosal biopsy.

Conclusions: Although dry eye syndrome is a common condition in modern life, it can also be a sign of more complex health issues. Neglecting these issues can lead to a patient becoming refractory to treatment, highlighting the importance of a correct and comprehensive evaluation of each case.

Helmintiază cu afectare oftalmică secundară

Svetlana Anghel, Ala Paduca, Viorica Caraus, Al. Rimbu, Elena Cepoida

U.S.M.F. "N. Testemițanu", Chișinău, Republica Moldova

C.M.F. "Galaxia", Chișinău, Republica Moldova

Cuvinte cheie: helmintiază, imagistică, afecțiuni oftalmice

Obiectiv: Abordare imagistică a helmintiazelor, complicate cu afecțiuni oculare.

Materiale și metode: Analiza unei serii de cazuri clinice care au necesitat investigații diferite în funcție de momentul diagnosticării.

Rezultate: Pacienții s-au adresat la specialiști cu probleme oftalmologice, predominant fiind sindromul ochiului roșu, la o parte din pacienți interpretată ca manifestare a conjunctivitei alergice. În cadrul examenului complex al pacienților ei au raporat diferite manifestări alergice, dereglări intestinale sub formă de intestin iritat, slăbiciunea și fatigabilitatea în creștere, labilitatea emoțională. Diagnosticul presupus în cadrul examenului imagistic a fost confirmat imunologic și/ sau parazitologic. Am asistat la evoluție favorabilă a acuzelor generale și oftalmice la toți pacienții incluși în studiu după tratament antihelmintic aplicat.

Concluzii: Helmintiaza în unele cazuri este complicată cu afectare oculară. În caz de lipsa explicațiilor alternative examenul imagistic al tractului gastro-intestinal poate depista cauza primară a oftalmopatiei.

Helminthiasis with secondary ophthalmic involvement

Svetlana Anghel, Ala Paduca, Viorica Caraus, Al. Rimbu, Elena Cepoida

S.U.M.P. "N. Testemițanu", Chisinau, Republic of Moldova

F.M.C. "Galaxia", Chisinau, Republic of Moldova

Keywords: helminthiasis, imaging, ophthalmic disorders

Objective: Imaging approach to helminthiasis complicated by eye disorders.

Materials and methods: Analysis of a series of clinical cases that required different investigations depending on the time of diagnosis.

Results: Patients consulted specialists with ophthalmological problems, predominantly red eye syndrome, which was interpreted as a manifestation of allergic conjunctivitis in some patients. During the comprehensive examination, patients reported various allergic manifestations, intestinal disorders in the form of irritable bowel syndrome, increasing weakness and fatigue, and emotional lability. In some patients, their movement was observed during the diagnostic procedure. The diagnosis made during the imaging examination was confirmed immunologically and/or parasitologically. We observed a favorable evolution of general and ophthalmic symptoms in all patients included in the study after antihelminthic treatment.

Conclusions: Helminthiasis is sometimes complicated by ocular involvement. In the absence of alternative explanations, imaging of the gastrointestinal tract may reveal the primary cause of ophthalmopathy.

Hiperreflectivitatea straturilor interne la OCT : ocluzie arterială sau PAMM?

Cristina Ifrim, M. Hedjal, A. Bord, Solenne Louison

Secția de Oftalmologie, Centre Hospitalier Alpes Leman, Contamine-sur-Arve, France

Cuvinte cheie : hiperreflectivitate retiniană, ischemie retiniană acută, maculopatie medie paracentrală (PAMM), ocluzie arterială retiniană

Introducere: Tomografia în coerență optică (OCT) permite identificarea precoce a ischemiei retiniene, hiperreflectivitatea straturilor interne fiind un semn frecvent. Aceasta apare atât în ocluziile arteriale retiniene, prin edem citotoxic, cât și în maculopatia medie paracentrală (PAMM), asociată ischemiei plexurilor capilare intermediare și profunde. Diferențierea este esențială datorită implicațiilor prognostice și terapeutice, OCT având rol central în diagnostic.

Scop: Analiza aspectelor OCT ale hiperreflectivității straturilor interne în ischemia retiniană acută, pentru diferențierea între ocluzia arterială retiniană și PAMM, în corelație cu datele clinice.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient de 76 de ani, fără antecedente oftalmologice, cu percepția unei vederi "pixelate" la ochiul stâng și miodezopsii, fără scăderea acuității vizuale. Antecedentele includ dislipidemie necontrolată și palpitații de etiologie neprecizată. Examenul oftalmologic evidențiază AV 10/10 bilateral, PIO normală și fund de ochi fără semne de ischemie. OCT arată hiperreflectivitate continuă a straturilor interne foveolare și parafoveolare. Angiografia cu fluoresceina nu evidențiază anomalii de perfuzie. Corelarea datelor susține diagnosticul de PAMM.

Rezultate: OCT a evidențiat hiperreflectivitate la nivelul stratului nuclear intern, în absența modificărilor angiografice sau a scăderii acuității vizuale. Evoluția clinică și imagistică confirmă PAMM, entitate caracterizată prin ischemie microvasculară cu angiografie frecvent normală în fazele inițiale și subțiere ulterioară a stratului nuclear intern.

Concluzii: Hiperreflectivitatea straturilor interne la OCT nu este specifică exclusiv ocluziilor arteriale, putând indica PAMM. În absența modificărilor angiografice și a scăderii acuității vizuale, acest diagnostic trebuie considerat. OCT este esențial pentru diferențiere și pentru evitarea supradiagnosticului de ocluzie arterială, iar identificarea PAMM impune evaluarea factorilor de risc vasculari sistemici.

Inner retinal layer hyperreflectivity on OCT: retinal arterial occlusion or PAMM?

Cristina Ifrim, M. Hedjal, A. Bord, Solenne Louison

Ophthalmology, Centre Hospitalier Alpes Léman, Contamine-sur-Arve, France

Keywords: retinal hyperreflectivity, acute retinal ischemia, paracentral acute middle maculopathy (PAMM), retinal arterial occlusion

Introduction: Optical coherence tomography (OCT) enables early detection of retinal ischemia, with inner retinal layer hyperreflectivity being a common finding. This feature is observed in retinal arterial occlusions, reflecting cytotoxic edema, as well as in paracentral acute middle maculopathy (PAMM), which is associated with ischemia of the intermediate and deep capillary plexuses. Differentiation between these entities is essential due to their prognostic and therapeutic implications, with OCT playing a central role in diagnosis.

Purpose: To analyze OCT features of inner retinal layer hyperreflectivity in acute retinal ischemia, in order to differentiate between retinal arterial occlusion and PAMM, in correlation with clinical findings.

Material and methods: We present the case of a 76-year-old patient with no prior ophthalmologic history, presenting with “pixelated” vision in the left eye and floaters, without decreased visual acuity. Medical history included untreated dyslipidemia and episodes of palpitations of unknown etiology. Ophthalmologic examination revealed best-corrected visual acuity of 20/20 bilaterally, normal intraocular pressure, and no signs of ischemia on fundus examination. OCT demonstrated continuous hyperreflectivity of the inner retinal layers in the foveal and parafoveal regions. Fluorescein angiography showed no perfusion abnormalities. Correlation of clinical and imaging findings supported the diagnosis of PAMM.

Results: OCT revealed hyperreflectivity at the level of the inner nuclear layer, in the absence of angiographic abnormalities or decreased visual acuity. Clinical and imaging evolution confirmed PAMM, a condition characterized by selective microvascular ischemia, often with normal fluorescein angiography in the early stages and subsequent thinning of the inner nuclear layer.

Conclusions: Inner retinal layer hyperreflectivity on OCT is not specific to retinal arterial occlusions and may indicate PAMM. In the absence of angiographic changes and visual acuity loss, this diagnosis should be considered. OCT plays a crucial role in differentiating these entities, helping to avoid overdiagnosis of arterial occlusion and guiding appropriate clinical management. Furthermore, identifying PAMM warrants evaluation of systemic vascular risk factors due to its association with microvascular disease.

Limfangiom malign orbital: raportarea de caz

Ana Ernu, Tatiana Magla, Ala Paduca, V. Cocarcea, Elena Cepoida

USMF „N. Testemițanu”

Cuvinte cheie: limfangiom malign orbital, examen imagistic, exoftalmie

Obiectiv: Stabilirea rolului diagnosticului precoce al limfangiomului malign orbital în cadrul managementului clinic complex al acestei patologii.

Material și metode: La oftalmolog s-a adresat un bărbat de 39 de ani acuzând cecitate, exoftalmie progresivă, durere orbitală, diplopie periodică și scădere progresivă a acuității vizuale. Simptomatologia sus-descrișă a apărut circa 2 luni înainte de adresarea la medic și a progresat treptat. Examenul oftalmologic, completat de evaluare imagistică radiologică și prin tomografie computerizată a permis diagnosticarea limfangiomului orbital, ulterior confirmat histologic.

Rezultate: Limfangiomul malign orbital reprezintă o afecțiune rară a sistemului limfatic, caracterizată prin proliferarea anormală a vaselor limfatice la nivelul orbitei. Conform datelor literaturii de specialitate, această patologie este responsabilă pentru circa 4% din formațiunile de volum intraorbitare. Examenul oftalmologic a depistat suplimentar ptoză ipsilaterală, edemul periorbital și dereglări ale mișcărilor oculare. Nu s-au depistat semne de oftalmopatie optică compresivă. Radiologic am apreciat prezența în proiecția orbitei a unei formațiuni de volum cu implicare per continuitatem a pereților orbitari. Tomografia computerizată a evidențiat masă orbitală infiltrativă, cu contur neregulat și extensie către țesuturile periorbitare. În urma investigațiilor efectuate a fost decisă efectuarea intervenției chirurgicale: exenterația orbitei stângi. În cazuri atât de avansate administrarea corticosteroizilor nu este eficientă. Examenul histopatologic a confirmat diagnosticul de limfangiom cavernos multicameral. Considerând stadiul foarte avansat al leziunii a fost inițiată terapia adjuvantă. Pe parcursul anului de monitorizare postoperatorie nu am înregistrat complicații secundare.

Concluzie: Diagnosticul clinico-imagistic precoce al limfangiomului orbital este esențial pentru stabilirea conduitei terapeutice optime. Managementul multidisciplinar poate contribui la reducerea complicațiilor și la îmbunătățirea prognosticului pacienților.

Malignant orbital lymphangioma: a case report

Ana Ernu, Tatiana Magla, Ala Paduca, V. Cocarcea, Elena Cepoida

State University of Medicine and Pharmacy "N. Testemițanu"

Keywords: malignant orbital lymphangioma, imaging, exophthalmos

Objective: The role of early diagnosis of malignant orbital lymphangioma in the comprehensive clinical management of this condition.

Materials and methods: A 39-year-old man presented to an ophthalmologist with complaints of blindness, progressive exophthalmos, orbital pain, intermittent diplopia, and progressive loss of visual acuity. The symptoms described above had appeared approximately two months prior to his visit and had gradually worsened. An ophthalmologic examination, supplemented by radiographic and computed tomography imaging, led to a diagnosis of orbital lymphangioma, which was subsequently confirmed histologically.

Results: Malignant orbital lymphangioma is a rare disorder of the lymphatic system characterized by abnormal proliferation of lymphatic vessels in the orbit. According to the literature, this condition accounts for approximately 4% of intraorbital masses. The ophthalmological examination additionally revealed ipsilateral ptosis, periorbital edema, and abnormal eye movements. We found no signs of compressive optic neuropathy. Radiologically, we noted the presence of a mass in the orbital projection with per continuitatem involvement of the orbital walls. Computed tomography revealed an infiltrative orbital mass with irregular contours and extension into the periorbital tissues. Following the investigations, it was decided to perform surgery: exenteration of the left orbit. In such advanced cases, the administration of corticosteroids is not effective. Histopathological examination confirmed the diagnosis of multicameral cavernous lymphangioma. Given the extent of the lesion, adjuvant therapy was administered. During the year of postoperative follow-up, we observed no secondary complications.

Conclusion: Early diagnosis of orbital lymphangioma is essential for determining the optimal therapeutic approach. Multidisciplinary management can help reduce complications and improve patient prognosis.

Mai mult decât pare: Ulcer cornean sever pe un fond ocular complex

**Aurelia Mihaela Nica^{1,2}, Denisia Mihaela Savin², Ciuntu Roxana Elena^{1,2},
Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}**

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași

²Clinica de Oftalmologie, Departamentul Chirurgie II, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon”, Iași, România

Cuvinte cheie: ulcer cornean, hipopion, lentile de contact, inflamație intraoculară, prognostic vizuals

Scop: Evidențierea complexității managementului unui ulcer cornean sever în contextul coexistenței inflamației intraoculare, cu impact asupra prognosticului vizual.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient de 48 de ani, purtător de lentile de contact, care s-a prezentat pentru scădere de acuitate vizuală, durere și fotofobie la ochiul drept. La evaluare, acuitatea vizuală a fost limitată la perceperea mișcărilor mâinii, iar examenul biomicroscopic a evidențiat un ulcer cornean sever, central–paracentral, asociat cu infiltrat stromal și hipopion. În mod surprinzător, examinarea ochiului contralateral a evidențiat modificări sugestive pentru o patologie inflamatorie anterioară, conturând un fond ocular complex.

Rezultate: Sub tratament topic intensiv asociat terapiei sistemice și măsurilor suportive, evoluția a fost favorabilă din punct de vedere infecțios, cu remiterea hipopionului. Cu toate acestea, au persistat sechele corneene, cu impact asupra prognosticului vizual. Patologia ochiului contralateral a fost, de asemenea, abordată terapeutic, cu evoluție favorabilă. Per ansamblu, evoluția clinică a fost stabilizată sub tratament.

Concluzii: Dincolo de diagnosticul aparent, ulcerul cornean sever poate ascunde un context ocular mai larg, cu impact major asupra evoluției. Acest caz evidențiază faptul că mecanisme distincte, infecția corneană și inflamația intraoculară, pot coexista și interacționa, necesitând o evaluare bilaterală completă. Recunoașterea precoce a acestei duble patologii este esențială pentru prevenirea unei pierderi vizuale ireversibile.

More Than Meets the Eye: A Severe Corneal Ulcer with Complex Ocular Background

Aurelia Mihaela Nica^{1,2}, Denisia Mihaela Savin², Ciuntu Roxana Elena^{1,2},
Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}

¹"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iasi

²Department of Ophthalmology, 2nd Surgery Department, "Saint Spiridon" Emergency Hospital, Iasi, Romania

Keywords: corneal ulcer, hypopyon, contact lens wear, intraocular inflammation, visual prognosis

Purpose: To highlight the complexity of managing a severe corneal ulcer in the context of coexisting intraocular inflammation and its impact on visual prognosis.

Material and methods: We present the case of a 48-year-old contact lens wearer who presented with decreased visual acuity, ocular pain, and photophobia in the right eye. On examination, visual acuity was limited to hand motion and slit-lamp evaluation revealed a severe paracentral corneal ulcer associated with stromal infiltrate and hypopyon. Surprisingly, examination of the fellow eye revealed changes suggestive of previous intraocular inflammation, outlining a complex ocular background.

Results: Under intensive topical treatment combined with systemic therapy and supportive measures, the infectious process showed favorable evolution, with resolution of hypopyon. However, corneal sequelae persisted, impacting visual prognosis. The fellow eye pathology was also therapeutically addressed, with a favorable outcome. Overall, clinical evolution was stabilized under treatment.

Conclusions: Beyond the apparent diagnosis, a severe corneal ulcer may conceal a broader ocular context with significant impact on outcomes. This case highlights that distinct mechanisms, corneal infection and intraocular inflammation, may coexist and interact, requiring a comprehensive bilateral assessment. Early recognition of this dual pathology is essential to prevent irreversible visual loss.

Miopia la copil: debutul unei enigme clinice

Francesca-Cristiana Dohotariu^{1,2}, Andreea-Petronela Guraliuc¹, Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}

¹Clinica de Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon”, Iași, România

²Departamentul de chirurgie, Universitatea de Medicină și Farmacie “Grigore T. Popa”, Iași, România

Cuvinte cheie: miopie degenerativă; sindrom genetic; dezlipire de retină; esotropie

Scop: Evidențierea unei asocieri rare între o patologie genetică complexă și complicații oftalmologice severe într-un caz pediatric dificil, cu impact major asupra dezvoltării vizuale și calității vieții.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient în vârstă de 5 ani, de sex masculin, evaluat pentru esotropie, miopie degenerativă, în contextul unei dizabilități intelectuale severe care a limitat semnificativ examinarea clinică. Acuitatea vizuală nu a putut fi determinată, fiind necesară evaluarea completă sub anestezie generală. Refracția sub cicloplegie a evidențiat la ochiul drept o miopie forte -12,00 sf, -4 cyl/35°, în timp ce ochiul stâng nu a putut fi măsurat. Oftalmoscopia indirectă a relevat o dezlipire de retină regmatogenă veche la ochiul stâng. Particularitățile fenotipice, corelate cu tabloul neurologic, au orientat investigațiile către o etiologie genetică rară, confirmată ulterior prin testare genetică.

Rezultate: Diagnosticul genetic a permis integrarea manifestărilor oftalmologice într-un tablou sindromic complex, aceste mutații genetice declanșând instalarea precoce a miopiei forte. Complicațiile miopiei patologice, inclusiv dezlipirea de retină, ambliopia și strabismul, conturează un prognostic vizual rezervat.

Concluzii: Cazul subliniază valoarea suspiciunii clinice în identificarea bolilor genetice rare și necesitatea evaluării sub anestezie în context pediatric dificil. Recunoașterea precoce a complicațiilor miopiei degenerative și integrarea lor într-un diagnostic sindromic sunt esențiale pentru optimizarea managementului și îmbunătățirea calității vieții pacientului.

Myopia in Children: The Onset of a Clinical Enigma

Francesca-Cristiana Dohotariu^{1,2}, Andreea-Petronela Guraliuc¹, Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}

¹Ophthalmology Clinic, "Sf. Spiridon" County Hospital, Iasi, Romania

²Surgery Department, University of Medicine and Pharmacy „Gr. T. Popa” Iasi, Romania

Keywords: degenerative myopia; genetic syndrome; retinal detachment; esotropia

Purpose: To highlight a rare association between a complex genetic condition and severe ophthalmological complications in a difficult pediatric case, with major impact on visual development and quality of life.

Material and method: We present the case of a 5-year-old male patient evaluated for esotropia and degenerative myopia, in the context of severe intellectual disability that significantly limited clinical examination. Visual acuity could not be determined, requiring complete evaluation under general anesthesia. Cycloplegic refraction revealed high myopia in the right eye (-12.00 sph, -4 cyl/35°), while the left eye could not be measured. Indirect ophthalmoscopy identified a longstanding rhegmatogenous retinal detachment in the left eye. Phenotypic features, correlated with the neurological presentation, guided investigations toward a rare genetic etiology, later confirmed through genetic testing.

Results: The genetic diagnosis enabled the integration of ophthalmological findings into a complex syndromic framework, with these genetic mutations triggering early-onset high myopia. Complications of pathological myopia, including retinal detachment, amblyopia, and strabismus, contribute to a guarded visual prognosis.

Conclusions: This case underscores the importance of clinical suspicion in identifying rare genetic diseases and the necessity of examination under anesthesia in challenging pediatric contexts. Early recognition of complications related to degenerative myopia and their integration into a syndromic diagnosis are essential for optimizing management and improving the patient's quality of life.

Nu toate cazurile de ochi roșu sunt conjunctivite – o provocare diagnostică

Denisia-Mihaela Savin, Yasmine Bahloul, Roxana Elena Ciuntu

Clinica I Oftalmologie, Spitalul Județean de Urgență "Sf. Spiridon", Iași, România

Cuvinte cheie: uveită anterioară acută, sepsis, inflamație sistemică, diagnostic diferențial, ochi roșu

Uveita anterioară acută reprezintă o inflamație frecventă a segmentului anterior, cu etiologie variată, adesea asociată cu afecțiuni sistemice infecțioase sau inflamatorii și cu potențial de prezentare înșelătoare. Prezentăm cazul unui pacient de 29 de ani, internat în serviciul de boli infecțioase pentru sepsis, apărut în contextul consumului de fructe de mare, asociat cu eritem nodos și entezită achiliană bilaterală, ridicând suspiciunea unei afecțiuni inflamatorii sistemice. Pacientul a fost evaluat oftalmologic pentru un posibil episod de conjunctivită la ochiul stâng, însă examenul clinic a evidențiat hiperemie conjunctivală și pericheratică, precipitate cheratice pe endoteliu și sinechii posterioare, aspect sugestiv pentru uveită anterioară acută. Acuitatea vizuală a fost 0,2 fără corecție, cu îmbunătățire la 0,6. S-a inițiat tratament topic cu midriatice (tropicamidă și fenilefrină) și corticosteroid (dexametazonă). La reevaluarea la două zile s-a observat ameliorarea tabloului clinic, cu reducerea precipitatelor cheratice, sinechioliză și creșterea acuității vizuale. Investigațiile biologice au evidențiat sindrom inflamator, cu valori crescute ale proteinei C reactive și vitezei de sedimentare a hematiilor. Particularitatea cazului constă în asocierea unei uveite anterioare acute cu un context septic și inflamator sistemic complex, subliniind importanța diagnosticului diferențial corect și a abordării interdisciplinare la pacienții cu ochi roșu.

Not all red eyes are conjunctivitis – a diagnostic challenge

Denisia-Mihaela Savin, Yasmine Bahloul, Roxana Elena Ciuntu

Ophthalmology Department, "Sf. Spiridon" County Emergency Hospital, Iasi, Romania

Keywords: acute anterior uveitis, sepsis; systemic inflammation, differential diagnosis, red eye

Acute anterior uveitis is a common inflammatory condition of the anterior segment, with a wide range of etiologies, often associated with systemic infectious or inflammatory diseases and with potentially misleading clinical presentation. We present the case of a 29-year-old patient admitted to the Infectious Diseases Department for sepsis following seafood consumption, associated with erythema nodosum and bilateral Achilles enthesitis, raising suspicion of an underlying systemic inflammatory disease. The patient was initially referred for suspected conjunctivitis of the left eye; however, ophthalmologic examination revealed conjunctival and perikeratic hyperemia, keratic precipitates on the corneal endothelium, and posterior synechiae, suggestive of acute anterior uveitis. Visual acuity was 0.2 without correction, improving to 0.6. Topical treatment with mydriatics (tropicamide and phenylephrine) and corticosteroids (dexamethasone) was initiated. At the 2-day follow-up, clinical improvement was observed, with reduction of keratic precipitates, synechiolysis, and improved visual acuity. Laboratory findings revealed an inflammatory syndrome with elevated C-reactive protein and erythrocyte sedimentation rate. This case highlights the importance of accurate differential diagnosis and multidisciplinary management in patients presenting with red eye.

Ochiul roșu dureros, când inflamația ascunde mai mult decât pare

Y. Bahloul, D. Savin, I.S. Marin, G.Ell Euch, A.M. Nica, R.E. Ciuntu

Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România
Spitalul Clinic de Urgență "Sf. Spiridon" Iași, România

Cuvinte cheie: uveită anterioară, ochi roșu dureros, inflamație intraoculară, sinechii irido-cristalinene, Tyndall

Scop: Ochiul roșu dureros reprezintă o urgență frecventă în practica oftalmologică, iar uveitele acute neinfecțioase pot avea un impact sever asupra prognosticului vizual. Scopul lucrării este de a sublinia importanța diagnosticului rapid și a inițierii precoce a tratamentului.

Material și metodă: Prezentăm cazul unui pacient de 49 de ani cu scădere bruscă a acuității vizuale, durere oculară, hiperemie și fotofobie. Examenul a evidențiat sinechii irido-cristalinene la ochiul drept și un sindrom inflamator anterior sever la ochiul stâng, cu Tyndall pozitiv, pupilă areflexă și depozite pe capsula cristaliniană. Fundul de ochi nu a putut fi evaluat complet, dar ecografia a confirmat retină aplicată. Bilanțul a exclus o cauză infecțioasă, evidențiind sindrom inflamator biologic și modificări vertebrale L4–L5. S-a inițiat tratament topic antiinflamator și midriatic, ulterior completat cu corticoterapie sistemică.

Rezultate: Evoluția a fost favorabilă sub tratament, cu reducerea semnificativă a inflamației și ameliorarea simptomatologiei, permițând externarea pacientului după 7 zile, cu recomandări de tratament ambulator și evaluare reumatologică.

Concluzii: Uveita acută non infecțioasă necesită o abordare rapidă și sistematică, iar tratamentul precoce este esențial pentru controlul inflamației și prevenirea complicațiilor, contribuind la un prognostic vizual favorabil.

Recidiva ca destin terapeutic? Realitatea unei afecțiuni conjunctivale pediatrice rare

Andreea-Petronela Guraliuc², Ștefania-Ioana Marin², Francesca-Cristina Dohotariu^{1,2},
Anxhela Shtrepi², Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}

¹Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Spiridon”, Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa”, Iași, România

Cuvinte cheie: conjunctivită lemnoasă, recidivă, pediatrie, pseudomembrane fibrinoase, inflamație cronică, disfuncție fibrinolică

Introducere: Conjunctivita lemnoasă este o afecțiune inflamatorie cronică rară, cu potențial sever asupra funcției vizuale, caracterizată prin formarea de pseudomembrane fibrinoase dense, aderente la nivelul suprafeței conjunctivale. Patogenia acestei entități este frecvent asociată cu anomalii ale sistemului fibrinolitik, în special deficit de plasminogen, ceea ce determină degradarea inefficientă a fibrinei și acumularea persistentă de matrice extracelulară. În ciuda progreselor terapeutice, boala rămâne dificil de controlat clinic, datorită tendinței marcate la recidivă și evoluției imprevizibile, adesea refractare, în special la pacientul pediatric.

Scop: Prezentarea unui caz pediatric de conjunctivită lemnoasă recurentă, cu evidențierea caracterului recidivant al bolii și a dificultăților terapeutice asociate recurențelor repetate.

Material și metodă: Se prezintă cazul unui pacient pediatric diagnosticat cu conjunctivită lemnoasă bilaterală, internat pentru evaluare și management oftalmologic de specialitate. Examenul clinic a evidențiat prezența de pseudomembrane conjunctivale tarsale aderente bilateral, asociate cu hiperemie conjunctivală, secreții mucopurulente și edem palpebral.

S-a instituit tratament complex, abordare terapeutică multimodală, incluzând antibioterapie topică și sistemică, combinații antibiotic-cortizonice, tratament antiinflamator și toaletă locală riguroasă. S-a practicat excizia chirurgicală a pseudomembranelor cu trimiterea probelor spre analiza anatomo-patologică, urmată de continuarea tratamentului medicamentos intensiv.

Rezultate: Evoluția clinică a fost caracterizată prin recidive multiple, în ciuda unui tratament corect și susținut. Pacientul a prezentat două recidive bilaterale și o recidivă suplimentară la nivelul ochiului stâng, fiecare episod necesitând reevaluare și ajustarea conduitei terapeutice.

Episoadele recurente s-au caracterizat prin reformarea rapidă a pseudomembranelor fibrinoase și reactivarea procesului inflamator local, evidențiind natura cronică și refractară a afecțiunii. Deși s-a obținut o ameliorare clinică temporară după fiecare intervenție, controlul pe termen lung al bolii a rămas dificil, fără prevenirea completă a recurențelor.

Concluzii: Conjunctivita lemnoasă pediatrică reprezintă o entitate clinică rară, dar extrem de provocatoare, definită prin evoluția recurentă și răspunsul terapeutic imprevizibil. Pattern-ul de recidive repetate, atât bilaterale cât și unilaterale, susține conceptul conform căruia recidiva constituie o caracteristică intrinsecă a bolii, mai degrabă decât un eșec terapeutic.

Managementul eficient necesită o abordare susținută, individualizată și multidisciplinară, care să vizeze atât componenta inflamatorie, cât și disfuncția fibrinolitice subiacentă. Monitorizarea pe termen lung este esențială, iar dezvoltarea unor terapii țintite reprezintă o direcție necesară pentru îmbunătățirea prognosticului vizual.

Recurrence as a therapeutic destiny? – the reality of a rare pediatric conjunctival disorder

Andreea-Petronela Guraliuc², Ștefania-Ioana Marin², Francesca-Cristina Dohotariu^{1,2},
Anxhela Shtrepi², Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}

¹1st Ophthalmology Clinic, "Sf. Spiridon" Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania

²"Gr. T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Keywords: ligneous conjunctivitis, recurrence, pediatric, fibrin pseudomembranes, chronic inflammation, fibrinolytic dysfunction

Introduction: Ligneous conjunctivitis is a rare, chronic, and potentially sight-threatening inflammatory disorder characterized by the formation of firm, fibrin-rich pseudomembranes adherent to the conjunctival surface. The underlying pathophysiology is most commonly linked to abnormalities in the fibrinolytic system, particularly plasminogen deficiency, leading to impaired fibrin degradation and persistent extracellular matrix deposition. Despite advances in therapeutic approaches, the disease remains clinically challenging due to its marked tendency for recurrence and its unpredictable, often refractory course, especially in pediatric patients.

Purpose: To present a pediatric case of recurrent ligneous conjunctivitis, highlighting the persistent relapsing course of the disease and the therapeutic challenges associated with repeated recurrences.

Materials and methods: We report the case of a pediatric patient diagnosed with bilateral ligneous conjunctivitis, admitted for specialized ophthalmologic evaluation and management. Clinical examination revealed adherent tarsal conjunctival pseudomembranes in both eyes, associated with conjunctival hyperemia, mucopurulent discharge, and eyelid edema. A multimodal therapeutic approach was implemented, including topical and systemic antibiotic therapy, combined antibiotic-steroid regimens, anti-inflammatory agents, and meticulous local hygiene. Surgical excision of the pseudomembranes was performed, followed by continued intensive medical therapy.

Results: The clinical course was characterized by multiple recurrences despite appropriate and sustained treatment. The patient developed two bilateral recurrences and one additional recurrence affecting the left eye, each episode requiring reassessment and therapeutic adjustment. Recurrent episodes were consistently marked by rapid reformation of fibrinous pseudomembranes and reactivation of local inflammatory processes, underscoring the chronic and refractory nature of the disease. Although temporary clinical improvement was achieved following each intervention, long-term disease control remained difficult, with no definitive prevention of recurrence.

Conclusions: Pediatric ligneous conjunctivitis represents a rare but highly challenging clinical entity, defined by its recurrent course and unpredictable therapeutic response. The pattern of repeated bilateral and unilateral recurrences supports the concept of recurrence as an intrinsic feature of the disease rather than a therapeutic failure. Effective management requires a sustained, individualized, and multidisciplinary approach targeting both the inflammatory component and the underlying fibrinolytic dysfunction. Long-term follow-up is essential, and further research into targeted therapies is needed to improve disease control and visual prognosis.

Reconstrucția canalului lacrimal inferior cu fir de polipropilenă 2-0: o alternativă în condiții de urgență

Alexandra Toader¹, Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}, Alexandra Plahotniuc¹, Alice Foia-Colescu¹, Călina-Anda Sandu^{1,2}

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Spiridon” Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași, România

Cuvinte cheie: traumatism palpebral, canal lacrimal, reconstrucție, polipropilenă 2-0

Scop: Sublinierea importanței adaptabilității chirurgicale în managementul traumatismelor palpebrale complexe, în contextul unor resurse terapeutice limitate, precum și prezentarea unei soluții alternative neconvenționale de reconstrucție a sistemului lacrimal inferior, utilizând fir de polipropilenă 2-0.

Material și metode: Plăgile palpebrale posttraumatice produse de obiecte tăietoare, cu energie cinetică mare, constituie urgențe oculoplastice complexe. Aceste leziuni se asociază frecvent cu afectarea sistemului de drenaj lacrimal, cu potențial de compromitere ireversibilă a funcționalității acestuia. Prezentăm cazul unui pacient în vârstă de 58 de ani, care se prezintă cu plagă palpebrală lacerată la nivelul OD, localizată în treimea internă, cu interesarea canalului lacrimal inferior.

Rezultate: S-a realizat cura chirurgicală a plăgii palpebrale, cu refacerea continuității anatomice. Canalul lacrimal a fost intubat prin utilizarea unui fir de polipropilenă 2-0, ancorat la rădăcina nasului. Această abordare reprezintă o soluție alternativă eficientă în contextul resurselor limitate.

Concluzie: Firul de polipropilenă 2-0 a reprezentat o soluție terapeutică inovatoare în reconstrucția sistemului lacrimal, în condiții de disponibilitate redusă a mijloacelor terapeutice.

Reconstruction of the inferior lacrimal duct using 2-0 polypropylene suture: An alternative in emergency conditions

Alexandra Toader¹, Camelia Margareta Bogdănici^{1,2}, Alexandra Plahotniuc¹, Alice Foia-Colescu¹, Călina-Anda Sandu^{1,2}

¹Emergency Clinical County Hospital "Sfântul Spiridon", Iasi, Romania

²"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Keywords: eyelid trauma, lacrimal duct, reconstruction, 2-0 polypropylene

Purpose: The aim of the case report is to highlight the importance of surgical adaptability in the management of complex eyelid trauma in the context of limited therapeutic resources, as well as to present an unconventional alternative solution for reconstruction of the inferior lacrimal drainage system using 2-0 polypropylene suture.

Material and Methods: Post-traumatic eyelid wounds caused by high kinetic energy sharp objects represent complex oculoplastic emergencies. These injuries are frequently associated with damage to the lacrimal drainage system, with the potential for irreversible functional impairment. We present the case of a 58-year-old patient who presented with a lacerated eyelid wound in the right eye, located in the medial third, involving the inferior lacrimal duct.

Results: Surgical repair of the eyelid wound was performed, restoring anatomical continuity. The lacrimal duct was intubated using a 2-0 polypropylene suture anchored at the base of the nose. This approach represents an effective alternative solution in the context of limited resources.

Conclusion: The 2-0 polypropylene suture proved to be an innovative therapeutic option for reconstruction of the lacrimal system under conditions of limited availability of standard therapeutic tools.

Sindrom pseudo-Foster-Kennedy: provocări diagnostice

Andreea Nicoleta Moise, Otilia Obadă

Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sfântul Spiridon", Clinica de Oftalmologie, Iași, România

Cuvinte cheie: neuropatie optică ischemică anterioară, sindrom pseudo-Foster-Kennedy, atrofie optică, cecitate bilaterală

Sindromul pseudo-Foster-Kennedy (SPFK) se caracterizează prin asocierea edemului papilar unilateral cu atrofie optică controlaterală, în absența unui proces expansiv intracranian (PEIC). Neuropatia optică ischemică anterioară non-arteritică (NOIAN) este o cauză frecventă de afectare a nervului optic la vârstnici, însă formele bilaterale severe, asimetrice, care evoluează spre cecitate bilaterală sunt rare.

Scop: Prezentarea unui caz clinic de NOIAN bilaterală, secvențială.

Material și metodă: Pacient în vârstă de 60 de ani, fără antecedente personale patologice cunoscute, cu cecitate la OD de un an, fără evaluare oftalmologică anterioară, se prezintă pentru scăderea acută, nedureroasă, importantă a vederii la OS de 5 zile. La prezentare AVAO=FPL (zero), pupile în midriază ușoară, slab reflexe, motilitate oculară normală. Se stabilește diagnosticul de OD atrofie totală a nervului optic și OS NOIA. Se exclude forma arteritică a NOIA. Evaluarea cardiologică identifică anevrism de aortă ascendentă, hipertensiune arterială esențială grad 3.

Rezultate: Pacientul urmează tratament cu pentoxifilin, corticosteroid, antiagregant plachetar, hipolipemiant, tratament cu viză cardiologică și neurologică. Consecutiv administrării de solumedrol pacientul recuperează tranzitoriu percepția luminoasă la OS. Pe perioada spitalizării pacientul dezvoltă agitație psihomotorie accentuată. Se exclud patologiile infecțioase acute și se administrează tratament psihiatric. Evaluarea imagistică cerebrală exclude PEIC și modificările parenchimotoase acute, susținând diagnosticul de SPFK. Evaluarea angio-CT a trunchiurilor supraaortice identifică o dilatare fusiformă a aortei toracice și ateromatoză în sistemul arterial carotidian, predominant calcificată.

Concluzii: Imagistica cerebrală este esențială în NOIAN bilaterale, secvențiale. Prognosticul vizual este variabil, rezervat în cazul ochiului afectat inițial și dependent de controlul factorilor de risc vascular-ischemici.

Pseudo-Foster-Kennedy syndrome: diagnostic challenges

Andreea Nicoleta Moise, Otilia Obadă

“Sfântul Spiridon” County Emergency Clinical Hospital, Department of Ophthalmology, Iasi, Romania

Keywords: anterior ischemic optic neuropathy, pseudo-Foster-Kennedy syndrome, optic atrophy, bilateral blindness

Pseudo-Foster-Kennedy syndrome (PFKS) presents with unilateral papilledema with contralateral optic atrophy without an intracranial space-occupying lesion (ICSOL). Non-arteritic anterior ischemic optic neuropathy (NAION) is a common cause of optic nerve involvement in the elderly, but severe, asymmetric bilateral forms progressing to blindness are rare.

Objective: To present a clinical case of bilateral, sequential NAION.

Materials and methods: A 60-year-old patient with no known medical history, who had been blind in the RE for one year and had not undergone prior ophthalmological evaluation, presented with acute, painless, significant loss of vision in the LE that had developed over the past 5 days. On presentation: AVAO=NLP, mild mydriasis, sluggish pupil, normal ocular motility. Total optic nerve atrophy in the RE and AION in the LE were diagnosed. Arteritic-AION is ruled out. Cardiological evaluation identifies an ascending aortic aneurysm and grade 3 essential hypertension.

Results: The patient receives pentoxifylline, corticosteroids, antiplatelets, lipid-lowering agents, along with cardiology and neurology follow-up. Following solumedrol, the patient temporarily regained light perception in the RE. During hospitalization, the patient developed marked psychomotor agitation. Acute infectious pathologies are ruled out, and psychiatric treatment is administered. Cerebral imaging ruled out ICSOL and acute parenchymal changes, supporting the diagnosis of PFKS. Angio-CT of the supra-aortic trunks identified fusiform dilatation of the thoracic aorta and atheromatosis in the carotid arterial system, predominantly calcified.

Conclusions: Brain imaging is essential in cases of bilateral, sequential NAION. Visual outcomes vary, poor in the initially affected eye, and dependent on the control of vascular-ischemic risk factors.

Soluție chirurgicală în glaucomul primitiv cu unghi închis

Valentina Todosi, Dalia Aniței, C. Grigoraș

Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sf. Spiridon" Iași, România

Clinica de Oftalmologie "Sf. Spiridon" Iași, România

Cuvinte cheie: închiderea apozițională a unghiului camerular, extracția cristalinului transparent

Introducere: Cu o prevalență în continuă creștere la nivel mondial, glaucomul primitiv cu unghi închis rămâne o cauză importantă de pierdere ireversibilă a vederii. Extracția cristalinului transparent, în scop terapeutic sau profilactic, s-a dovedit a fi o alternativă superioară procedurilor tradiționale.

Scop: Prezentarea unui caz clinic în care se evidențiază rolul diagnosticului precoce, precum și importanța implementării unor măsuri terapeutice la pacienții aflați la risc de închidere a unghiului camerular.

Pacienți și metodă: Este prezentat cazul unei paciente în vârstă de 57 de ani, fără antecedente oftalmologice, care a necesitat internare de urgență în clinica noastră pentru închiderea acută a unghiului camerular la ochiul drept. După scăderea medicamentoasă a PIO și ameliorarea transparenței corneei, s-a efectuat facoemulsia cristalinului semitransparent și implantarea unui pseudofac în sac. Gonioscopia preoperatorie a evidențiat un profil irian intens convex la ambii ochi, motiv pentru care s-a decis extracția profilactică a cristalinului la ochiul stâng, cu implantarea unei lentile intraoculare (IOL) în sac.

Rezultate: La toate vizitele postoperatorii, pacienta a prezentat un control presional optim, în absența tratamentului hipotensor, și o recuperare vizuală excelentă, cu acuitate vizuală bună atât la distanță, cât și la aproape.

Concluzii: Cazul prezentat confirmă concluziile studiilor recente, care susțin extracția cristalinului ca strategie terapeutică de primă linie în glaucomul primitiv cu unghi închis, apărut prin închiderea apozițională a unghiului. Comparativ cu iridotomia laser și iridoplastia periferică cu laser argon (ALPI), extracția cristalinului determină lărgirea și stabilizarea unghiului camerular, asigură un control presional mai bun fără medicație și reduce necesitatea intervențiilor chirurgicale antiglaucomatoase, ameliorând semnificativ calitatea vieții.

Surgical Management of Primary Angle-Closure Glaucoma

Valentina Todosi, Dalia Aniței, C. Grigoraș

*“Sf. Spiridon” County Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania
Clinic of Ophthalmology “Sf. Spiridon” Iasi, Romania*

Keywords: appositional angle closure, clear lens extraction

Introduction: With a continuously increasing global prevalence, primary angle-closure glaucoma (PACG) remains a significant cause of irreversible vision loss. Clear lens extraction, performed for either therapeutic or prophylactic purposes, has proven to be a superior alternative to conventional procedures.

Purpose: To present a clinical case highlighting the role of early diagnosis and the importance of implementing therapeutic measures in patients at risk for angle closure.

Patients and Methods: We present the case of a 57-year-old female patient with no prior ophthalmic history, who required emergency admission to our department for acute angle closure in the right eye. Following pharmacological reduction of intraocular pressure (IOP) and improvement of corneal clarity, phacoemulsification of the semi-opaque crystalline lens was performed with in-the-bag implantation of a posterior chamber intraocular lens. Preoperative gonioscopy revealed a markedly convex iris configuration bilaterally; therefore, prophylactic lens extraction with in-the-bag IOL implantation was performed in the fellow eye.

Results: At all postoperative visits, the patient demonstrated optimal pressure control without hypotensive therapy and excellent visual recovery, with good distance and near visual acuity.

Conclusions: This case confirms the findings of recent studies supporting lens extraction as a first-line therapeutic strategy in primary angle-closure glaucoma caused by appositional angle closure. Compared to laser peripheral iridotomy (LPI) and argon laser peripheral iridoplasty (ALPI), lens extraction provides widening and stabilization of the anterior chamber angle, achieves superior IOP control without medication, and reduces the need for subsequent glaucoma surgery, thereby significantly improving quality of life.

Torch

C.V. Ganea^{1,2}, Alice Foia-Colescu¹, Camelia-Margareta Bogdanici^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Urgență "Sfântul Spiridon" Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România

Cuvinte cheie: CMV congenital, calcificări intracraniene, toxoplasmoza congenitală

Scop: Evaluarea corelațiilor clinico-imagistice în infecția congenitală cu Citomegalovirus.

Material și metodă: Pacientă de sex feminin, în vârstă de 6 ani, cunoscută cu retard mental sever și diagnosticată în perioada neonatală cu toxoplasmoza congenitală, se prezintă pentru evaluare oftalmologică în vederea încadrării în grad de handicap. Examenul oftalmologic a inclus evaluare clinică și tomografie în coerență optică.

Rezultate: Examenul ortoptic a evidențiat esotropie congenitală, anizometropie hipermetropică, astigmatism mixt, nistagmus congenital. FOAO: Multiple leziuni corioretiniene cicatriciale în tot polul posterior. OCT macula AO: Dezorganizarea arhitecturii retiniene, subțierea marcată a straturilor neurosenzoriale și pierderea structurii foveale. Modificările oculare au fost corelate cu prezența calcificărilor intracraniene periventriculare și cu afectarea neurologică asociată. Corelațiile clinice, serologice și imagistice susțin diagnosticul de infecție congenitală cu CMV, infirmând diagnosticul anterior de toxoplasmoza congenitală.

Concluzii: Infecția congenitală cu citomegalovirus reprezintă o formă severă de afectare oculară structurală și funcțională. Corelarea imagisticii oftalmologice cu cea neurologică permite o evaluare mai precisă a severității bolii și are valoare prognostică importantă.

Torch

C.V. Ganea^{1,2}, Alice Foia-Colescu¹, Camelia-Margareta Bogdanici^{1,2}

¹"Sfântul Spiridon" Clinical Emergency Hospital Iasi, Romania

²"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iasi, Romania

Keywords: congenital CMV, intracranial calcifications, congenital toxoplasmosis

Purpose: To evaluate the clinico-imaging correlations in congenital Cytomegalovirus infection.

Material and methods: A 6-year-old female patient, known to have severe intellectual disability and previously diagnosed in the neonatal period with congenital toxoplasmosis, presented for ophthalmologic evaluation in order to determine the degree of disability. The ophthalmological examination included clinical assessment and optical coherence tomography.

Results: Orthoptic examination revealed congenital esotropia, hyperopic anisometropia, mixed astigmatism, and congenital nystagmus. Fundus examination (both eyes) showed multiple chorioretinal scars involving the entire posterior pole. Macular OCT (both eyes) demonstrated disruption of retinal architecture, marked thinning of the neurosensory layers, and loss of normal foveal contour. The ocular findings were correlated with the presence of periventricular intracranial calcifications and associated neurological impairment. The clinical, serological, and imaging correlations supported the diagnosis of congenital Cytomegalovirus infection, refuting the previous diagnosis of congenital toxoplasmosis.

Conclusions: Congenital Cytomegalovirus infection represents a severe condition associated with both structural and functional ocular impairment. The integration of ophthalmic and neurological imaging allows for a more accurate assessment of disease severity and provides significant prognostic value.

Tratament topic pentru neoplasmelor conjunctivale: prezentare a două cazuri clinice

Alexandra Plahotniuc¹, Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}, Alexandra Toader¹, Călina-Anda Sandu-Boz^{1,2}

¹Clinica I Oftalmologie, Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sf. Spiridon" Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" Iași, România

Cuvinte cheie: neoplasmelor, suprafața oculară, mitomicina C, 5-fluoro-uracil

Scop: Prezentarea opțiunilor terapeutice topice pentru neoplasmelor conjunctivale.

Material și metodă: Agenți precum 5-fluoro-uracil și mitomicină C sunt utilizați din ce în ce mai frecvent ca terapie topică pentru neoplasmelor epiteliale ale suprafeței oculare. Studiile clinice și serii de cazuri sugerează că tratamentul topic poate induce regresia și oferă o alternativă conservatoare tratamentului chirurgical la pacienții selectați. Actuală prezentare include două cazuri de neoplasm conjunctival cu etiologie diferită. Primul caz a inclus o pacientă cu o leziune conjunctivală cu aspect sugestiv pentru neoplasm scuamos, tratată cu 5-fluoro-uracil topic administrat în mai multe cicluri terapeutice. Al doilea caz a implicat o pacientă cu o formațiune conjunctivală pigmentată cu caracteristici sugestive pentru melanom, pentru care s-au inițiat două cicluri de tratament cu Mitomicină C topică, utilizând concentrații progresive.

Rezultate: În primul caz s-a obținut un răspuns favorabil cu regresia leziunii după terapia cu 5-fluoro-uracil. Al doilea caz a prezentat un răspuns parțial după tratamentul cu Mitomicină C.

Concluzii: Agenții antimetabolici topici pot reprezenta o opțiune eficientă și încurajatoare în neoplasmelor conjunctivale, însă implică cooperarea pacientului și monitorizarea atentă de către medic, care trebuie să fie pregătit să intervină cu alternative terapeutice sau cu evaluări suplimentare.

Topical treatment for conjunctival neoplasms: presentation of two clinical cases

Alexandra Plahotniuc¹, Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}, Alexandra Toader¹, Călina-Anda Sandu-Boz^{1,2}

¹Ophthalmology Clinic I, County Emergency Clinical Hospital "St. Spiridon" Iasi, Romania

²University of Medicine and Pharmacy "Grigore T. Popa" Iasi, Romania

Keywords: neoplasms, ocular surface, mitomycin C, 5-fluorouracil

Purpose: To present topical therapeutic options for conjunctival neoplasms.

Materials and methods: Agents such as 5-fluorouracil and mitomycin C are increasingly used as topical therapies for epithelial neoplasms of the ocular surface. Clinical studies and case series suggest that such treatments can induce lesion regression and represent a conservative alternative to surgical management in selected patients. This report presents two cases of conjunctival neoplasms with distinct etiologies. The first case involved a patient with a conjunctival lesion clinically suggestive of a squamous neoplasm, treated with topical 5-fluorouracil administered in multiple therapeutic cycles. The second case involved a patient with a pigmented conjunctival lesion suggestive of melanoma, for which two cycles of topical mitomycin C were initiated using progressively increasing concentrations.

Results: In the first case, a favorable outcome was achieved, with complete regression of the lesion following treatment with 5-fluorouracil. In the second case, a partial response was observed after topical mitomycin C therapy.

Conclusions: Topical antimetabolite agents may represent an effective and promising therapeutic option for conjunctival neoplasms. However, their use requires good patient compliance and close clinical monitoring, with readiness to initiate alternative therapeutic strategies or further diagnostic evaluation when necessary.

Tumoră de orbită la o pacientă tânără

C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batir, C. Grigoraș

Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sf. Spiridon" Iași, România

Cuvinte cheie: tumoră orbitară, adenom pleomorf, biopsie excizională

Scop: Identificarea particularităților imagistice și histopatologice ale adenomului pleomorf apărut la adultul tânăr.

Materiale și metode: Pacientă în vârstă de 23 de ani, fără antecedente personale patologice cunoscute, se prezintă în regim electiv în clinica de oftalmologie a Spitalului "Sf. Spiridon" Iași pentru cura chirurgicală a unei tumori de orbită dreaptă ce determină exoftalmie și distopie inferioară semnificativă, cu elemente de neuropatie optică secundară. S-a efectuat excizia tumorii prin abordare transpalpebral și s-a prelevat eșantion tisular pentru examenul anatomopatologic.

Rezultate: Evoluția postoperatorie a fost favorabilă, cu ameliorarea ptozei palpebrale și a distopiei. Examenul histopatologic a descris o formațiune tumorală de 2/1,7/1,5 cm, de aspect heterogen pe secțiuni, iar microscopic aspectele au sugerat prezența unui adenom pleomorf, fără semne de malignitate.

Concluzii: Tumorile de glandă lacrimală pot avea o evoluție lentă și semne clinice nespecifice, ceea ce poate întârzia diagnosticul. Imagistica este utilă pentru orientare și evaluarea extensiei, însă diagnosticul de certitudine este stabilit histopatologic. Tratatamentul constă în excizia completă a formațiunii, cu menținerea integrității capsulei, pentru a preveni recidiva.

Orbital tumor in a young patient

C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batir, C. Grigoraș

Emergency Clinical County Hospital "Sf. Spiridon" Iasi, Romania

Keywords: orbital tumor, pleomorphic adenoma, excisional biopsy

Objective: To identify the imaging and histopathological characteristics of pleomorphic adenoma occurring in a young adult.

Materials and Methods: A 23-year-old female patient, with no known personal pathological history, presented electively to the Ophthalmology Clinic of "Sf. Spiridon" Hospital Iași for surgical treatment of a right orbital tumor causing significant exophthalmos and inferior dystopia, with signs of secondary optic neuropathy. Tumor excision was performed via a transpalpebral approach, and a tissue sample was collected for histopathological examination.

Results: The postoperative course was favorable, with improvement in eyelid ptosis and dystopia. Histopathological examination described a tumor measuring 2/1.7/1.5 cm, with a heterogeneous appearance on section. Microscopically, the features suggested a pleomorphic adenoma, with no signs of malignancy.

Conclusions: Lacrimal gland tumors may have a slow evolution and nonspecific clinical signs, which can delay diagnosis. Imaging is useful for guidance and assessment of tumor extension, but the definitive diagnosis is established histopathologically.

Treatment consists of complete excision of the lesion, preserving the integrity of the capsule to prevent recurrence.

Manifestări hemodinamice în dislipidemii

Aliona Tornea^{1,2}, Rodica Scutelnic^{1,2}

¹USMF „N. Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

²IMSP Spitalul Clinic de Recuperare și Îngrijiri Cronice, IMU, Chișinău, Republica Moldova

Cuvinte cheie: Doppler-Duplex, dislipidemii, arterele carotide, artera oftalmică, afectări oculare.

Obiective: Studiul evaluează contribuția imagistică a tehnicii Doppler-Duplex la nivel carotidian și al arterei oftalmice la pacienții diagnosticați cu dislipidemie. Obiectivul principal este identificarea și caracterizarea modificărilor hemodinamice și aterosclerotice asociate cu dislipidemia, oferind o perspectivă detaliată asupra impactului acesteia asupra sistemului vascular.

Metode: Studiul a fost desfășurat în perioada 2023 - martie 2026, în cadrul IMSP SCRIC și IMU. Au fost investigați 88 de pacienți adulți diagnosticați cu dislipidemie, cu vârste între 19 și 55 de ani. Toți pacienții au prezentat modificări aterosclerotice la nivelul arterelor carotide (ACC) și rigiditate parietală a arterei oftalmice (AO). Repartizarea pe gen a evidențiat o prevalență mai mare a bărbaților comparativ cu femeile (B 51, F-37). Evaluarea a inclus examinarea Doppler-Duplex ACC și AO pentru detectarea prezenței și tipului plăcilor aterosclerotice, precum și pentru a măsura parametrii hemodinamici relevanți.

Rezultate: Analiza datelor a relevat o corelație între tipul plăcilor aterosclerotice și durata dislipidemiei, precum și nivelul colesterolului seric: 12 pacienți (13.6%) au prezentat plăci aterosclerotice de tip III-IV, asociate cu niveluri ridicate de colesterol seric și o durată a dislipidemiei de peste 15 ani, 42 pacienți (47.7%) au manifestat plăci aterosclerotice de tip II-III, cu niveluri ridicate de colesterol și o durată a dislipidemiei de peste 10 ani, 28 pacienți (31.8%) au avut plăci aterosclerotice de tip II, cu nivel mediu de colesterol și o durată a dislipidemiei de peste 5 ani, 6 pacienți (6.8%) au prezentat plăci aterosclerotice de tip I, cu o creștere ușoară a colesterolului seric, recent depistată. Manifestările clinice observate au inclus: cefalee, amețeli, tulburări de vedere tranzitorii și, în cazuri avansate, simptome neurologice focale.

Concluzii: Studiul confirmă rolul esențial al ecografiei Doppler-Duplex în evaluarea non-invazivă a modificărilor hemodinamice și structurale la nivelul ACC și AO la pacienții cu dislipidemie. Prezența și tipul plăcilor aterosclerotice sunt direct corelate cu vechimea dislipidemiei și cu nivelul colesterolului, subliniind importanța monitorizării regulate și a intervențiilor terapeutice precoce pentru prevenirea complicațiilor cardiovasculare și cerebrovasculare. Această tehnică imagistică oferă informații valoroase pentru stratificarea riscului și ghidarea managementului clinic.

Hemodynamic manifestations in dyslipidemia

Aliona Tornea^{1,2}, Rodica Scutelnic^{1,2}

¹"Nicolae Testemițanu" State University of Medicine and Pharmacy, Chișinău, Republic of Moldova

²IMSP Clinical Hospital for Recovery and Chronic Care, Institute of Emergency Medicine, Chișinău, Republic of Moldova

Keywords: Doppler-Duplex, dyslipidemia, carotid arteries, ophthalmic artery, ocular involvement

Purpose: This study evaluates the role of the Doppler-Duplex ultrasonography at the level of the carotid and ophthalmic artery levels in patients with dyslipidemia. The main objective is to identify and characterize the hemodynamic and atherosclerotic changes associated with dyslipidemia, providing a detailed perspective on its impact on the vascular system.

Methods: The study was conducted between 2023 and March 2026, within IMSP CHRCC. Eighty-eight adult patients diagnosed with dyslipidemia, aged between 19 and 55 years, were included in the study, based on predefined inclusion criteria. All patients presented atherosclerotic changes in the common carotid artery (CCA) and parietal rigidity of the ophthalmic artery (OA). Gender distribution showed a higher prevalence of men compared to women (51 males and 37 females). The evaluation included Doppler-Duplex examination of the CCA and OA to detect the presence and type of atherosclerotic plaques, classified according to (classification name), as well as to measure relevant hemodynamic parameters.

Results: Data analysis revealed an association between the type of atherosclerotic plaques and the duration of dyslipidemia, as well as serum cholesterol levels: 12 patients (13.6%) presented type III-IV atherosclerotic plaques, associated with high serum cholesterol levels and a dyslipidemia duration of over 15 years; 42 patients (47.7%) exhibited type II-III atherosclerotic plaques, with high cholesterol levels and a dyslipidemia duration of over 10 years; 28 patients (31.8%) had type II atherosclerotic plaques, with medium cholesterol levels and a dyslipidemia duration of over 5 years; 6 patients (6.8%) presented type I atherosclerotic plaques, with a slight increase in serum cholesterol, recently detected. Clinical manifestations observed included: headache, dizziness, transient visual disturbances, and, in advanced cases, focal neurological symptoms.

Conclusions: The findings support the role of Doppler-Duplex ultrasonography as a valuable non-invasive tool for the evaluation of hemodynamic and structural vascular changes in patients with dyslipidemia. The presence and characteristics of atherosclerotic plaques appear to be associated with the duration of dyslipidemia and serum cholesterol levels. These findings highlight the importance of regular monitoring and early therapeutic interventions in order to improve risk stratification and guide timely therapeutic interventions.

Blefaroplastia – la intersecția dintre artă, gravitație și suprafața oculară

Iuliana Șaptefrați

Clinica Alter-MED, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Catedra Oftalmologie, Chișinău, Republica Moldova

Cuvinte cheie: blefaroplastie, suprafața oculară, dermatochalazis, chirurgie estetică, anatomia pleoapei, tehnici minim invazive, rejuvenare periorbitară, film lacrimal

Introducere: Blefaroplastia reprezintă o intersecție între precizia chirurgicală și componenta estetică, unde chirurgul trebuie să contracareze efectele gravitației, menținând echilibrul suprafeței oculare. Odată cu înaintarea în vârstă, țesuturile periorbitare suferă modificări structurale și funcționale, inclusiv dermatochalazis, prolaps adipos și laxitate ligamentară. Aceste schimbări afectează atât estetica facială, cât și funcția vizuală și stabilitatea suprafeței oculare.

Scopul lucrării: Evaluarea principiilor tehnicilor moderne de blefaroplastie pentru obținerea unor rezultate estetice optime, cu menținerea integrității funcționale a suprafeței oculare.

Materiale și metode: A fost realizată o analiză prospectivă a pacienților supuși blefaroplastiei superioare și/sau inferioare, asociată sau nu cu brow lifting. Evaluarea preoperatorie a inclus analiza anatomiei pleoapelor, a zonei supraciliare, stabilitatea filmului lacrimal și examinarea suprafeței oculare. Tehnicile chirurgicale au fost individualizate, cu accent pe abordări minim invazive, excizie tisulară conservatoare și preservarea structurilor anatomice de suport. Rezultatele postoperatorii au fost evaluate în funcție de îmbunătățirea estetică, gradul de satisfacție al pacientului și parametrii suprafeței oculare. Analiza statistică a inclus metode descriptive și teste comparative, acolo unde a fost cazul.

Rezultate: Majoritatea pacienților au prezentat ameliorare estetică, cu restabilirea conturului pleoapelor și a armoniei periorbitare. Din punct de vedere funcțional, s-a observat menținerea sau îmbunătățirea stabilității suprafeței oculare, cu incidență redusă a complicațiilor postoperatorii, precum sindromul de ochi uscat. Rata de satisfacție a pacienților a fost ridicată.

Concluzii: Blefaroplastia este o intervenție complexă care implică echilibru între corecția estetică și conservarea funcțională. Rezultatele optime depind de individualizarea tehnicii chirurgicale și de respectarea principiilor anatomice, reducând riscul complicațiilor și maximizând satisfacția pacientului.

Blepharoplasty – at the intersection of art, gravity, and the ocular surface

Iuliana Șaptefrați

Alter-MED Clinic, "Nicolae Testemițanu" State University of Medicine and Pharmacy, Department of Ophthalmology, Chișinău, Republic of Moldova

Keywords: blepharoplasty, ocular surface, dermatochalasis, aesthetic surgery, eyelid anatomy, minimally invasive techniques, periorbital rejuvenation, tear film

Introduction: Blepharoplasty represents an intersection between surgical precision and the aesthetic component, where the surgeon must counteract the effects of gravity while maintaining the balance of the ocular surface. With aging, periorbital tissues undergo structural and functional changes, including dermatochalasis, fat prolapse, and ligament laxity. These changes affect both facial aesthetics and visual function, as well as the stability of the ocular surface.

Aim of the study: To evaluate the principles of modern blepharoplasty techniques in achieving optimal aesthetic outcomes while maintaining the functional integrity of the ocular surface.

Materials and methods: A prospective analysis was conducted on patients undergoing upper and/or lower blepharoplasty, with or without brow lifting. Preoperative evaluation included analysis of eyelid anatomy, the supraciliary area, tear film stability, and ocular surface examination. Surgical techniques were individualized, emphasizing minimally invasive approaches, conservative tissue excision, and preservation of anatomical support structures. Postoperative outcomes were assessed based on aesthetic improvement, patient satisfaction, and ocular surface parameters. Statistical analysis included descriptive methods and comparative tests where applicable.

Results: The majority of patients showed aesthetic improvement, with restoration of eyelid contour and periorbital harmony. From a functional perspective, maintenance or improvement of ocular surface stability was observed, with a low incidence of postoperative complications such as dry eye syndrome. Patient satisfaction rates were high.

Conclusions: Blepharoplasty is a complex intervention that requires a balance between aesthetic correction and functional preservation. Optimal outcomes depend on individualized surgical techniques and adherence to anatomical principles, reducing complication risks and maximizing patient satisfaction.

O raritate bilaterală la adolescent - provocări diagnostice și limitări terapeutice

A.C. Țarcă, C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batir, C. Grigoraș

Spitalul Județean de Urgențe „Sfântul Spiridon”, Iași, România

Cuvinte cheie: carcinom scuamos conjunctival, bilateral, recidivă, adolescent

Scop: Să evidențieze importanța abordului interdisciplinar în managementul cazurilor pediatrice de tumori oculare maligne.

Material și metodă: Este prezentat cazul unui pacient de vârstă pediatrică care se adresează clinicii noastre pentru o proliferare conjunctivală bilaterală al cărei aspect clinic sugerează tumoră malignă. S-a efectuat biopsie excizională și recoltarea eșantioanelor tisulare pentru examen anatomopatologic.

Rezultate: Carcinomul conjunctival scuamos moderat diferențiat la un ochi și slab diferențiat la celălalt a fost confirmat anatomopatologic, pacientul fiind trimis serviciului de oncologie pediatrică. Examinarea CT toracic cu substanță de contrast a evidențiat posibile leziuni secundare pulmonare. În ciuda chimioterapiei adjuvante topice cu 5-FU, tumora a recidivat bilateral după 8 luni de la intervenția inițială.

Concluzii: Plurivalența patologiei scoate în lumină importanța colaborării interdisciplinare în vederea diagnosticării și tratării precoce acestor cazuri complexe. Particularitățile sunt vârsta pacientului, bilateralitatea, diseminarea secundară și lipsa unor protocoale terapeutice specifice acestei afecțiuni extrem de rare.

A Bilateral Rarity in an Adolescent: Diagnostic Challenges and Therapeutic Limitations

A.C. Țârcă, C. Gavril, Y. Bahloul, Marina Batîr, C. Grigoraș

“Sfântul Spiridon” County Emergency Hospital, Iasi, Romania

Keywords: conjunctival squamous cell carcinoma, bilateral, recurrence, adolescent

Objective: To highlight the importance of an interdisciplinary approach in the management of pediatric cases of malignant ocular tumors.

Materials and Methods: We present the case of a pediatric patient who presented to our clinic with bilateral conjunctival proliferation whose clinical appearance suggested a malignant tumor. An excisional biopsy was performed, and tissue samples were collected for histopathological examination.

Results: Moderately differentiated conjunctival squamous cell carcinoma in one eye and poorly differentiated in the other was confirmed pathologically, and the patient was referred to the pediatric oncology department. Contrast-enhanced chest CT revealed possible secondary pulmonary lesions. Despite adjuvant topical chemotherapy with 5-FU, the tumor recurred bilaterally 8 months after the initial procedure.

Conclusions: The multifaceted nature of the pathology highlights the importance of interdisciplinary collaboration for the early diagnosis and treatment of these complex cases. Key features include the patient’s age, bilateral involvement, secondary dissemination, and the lack of specific treatment protocols for this extremely rare condition.

Ochiul ca țintă: dezlipire de retină exudativă în cancerul ovarian

Veronica El Nabbout^{1,2}, C. Danielescu^{1,2}, Claudia Florida Costea^{1,2}

¹Clinica a II-a Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. Nicolae Oblu", Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

Cuvinte cheie: metastaze coroidiene, dezlipire de retină exudativă, cancer ovarian, tomografia în coerență optică

Scop: Raportarea unui caz rar al unei paciente diagnosticate cu cancer ovarian cu scăderea bilaterală a acuității vizuale, evidențiind provocările diagnosticului diferențial între toxicitatea retiniană indusă de chimioterapie și metastazele coroidiene.

Metode: Prezentăm parcursul clinic, imagistica multimodală și răspunsul terapeutic al unei paciente diagnosticate cu cancer ovarian, tratată cu Carboplatin și Paclitaxel.

Rezultate: Pacientă în vârstă de 54 de ani, cunoscută cu cancer ovarian sub tratament chimioterapeutic, se prezintă în Clinica de Oftalmologie în ianuarie 2026 pentru scăderea acuității vizuale bilateral (AVAO) la 5/10. La examenul fundoscopic se observă macula cu aspect elevat și pliuri retiniene bilaterale. Tomografia în coerență optică (OCT) evidențiază lichid subretinian (LSR) și un aspect ondulat și îngroșat al epiteliului pigmentar retinian (EPR), sugestiv pentru metastaze coroidiene bilaterale. Ultrasonografie oculară în mod B evidențiază dezlipirea de retină bilaterală, în timp ce imagistica în rezonanță magnetică nucleară (RMN) craniocerebrală și orbitală cu contrast nu evidențiază nicio leziune. S-a stabilit un diagnostic inițial de dezlipire de retină exudativă bilaterală și s-a inițiat tratament cu Acetazolamidă (500 mg de două ori pe zi, timp de o lună). La al doilea consult, pacienta prezintă AVAO scăzută la 1/50, fără modificări anatomice. Astfel, s-a stabilit un diagnostic clinic prezumtiv de metastaze coroidiene bilaterale.

Concluzie: Acest caz subliniază importanța includerii metastazelor în diagnosticul diferențial la pacienții cu cancer care se prezintă cu dezlipire de retină exudativă bilaterală. În aceste cazuri particulare, aspectul ondulat și îngroșat al EPR poate reprezenta singurul semn clinic al infiltrării coroidiene difuze cauzată de metastaze.

The eye as a target: bilateral exudative retinal detachment in ovarian cancer

Veronica El Nabbout^{1,2}, C. Danielescu^{1,2}, Claudia Florida Costea^{1,2}

¹The 2nd Clinic of Ophthalmology, ‘Prof. Dr. N. Oblu’ Clinical Emergency Hospital, Iasi, Romania

²‘Grigore T. Popa’ University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

Keywords: choroidal metastases, exudative retinal detachment, ovarian cancer, optical coherence tomography

Purpose: To report a rare case of bilateral visual loss in a patient with ovarian cancer highlighting the challenges in the differential diagnosis between chemotherapy-induced retinal toxicity and choroidal metastases.

Methods: We describe the clinical course, multimodal imaging findings, and therapeutic response of a female patient diagnosed with ovarian cancer and treated with carboplatin and paclitaxel.

Results: A 54-year-old female patient presented to the Ophthalmology Clinic in January 2026 with reduced bilateral best-corrected visual acuity (BCVA) to 5/10. Fundoscopy showed bilateral macular elevation with retinal folds. Optical coherence tomography (OCT) revealed subretinal fluid (SRF) and marked undulation and thickening of the retinal pigment epithelium (RPE), suggestive of bilateral choroidal metastases. Ocular B-scan ultrasonography showed bilateral retinal detachment, while contrast-enhanced magnetic resonance imaging (MRI) of the brain and orbit showed no lesions. An initial diagnosis of bilateral exudative retinal detachment was made, and oral acetazolamide (500 mg twice daily, for 1 month) was initiated. The BCVA declined significantly to 1/50 at the patient’s second visit, and no anatomical response was observed. Therefore, a presumptive clinical diagnosis of bilateral choroidal metastases was made.

Conclusion: This clinical case underscores the importance of considering metastatic disease in cancer patients presenting with bilateral exudative retinal detachment. In these particular cases, the gross undulation and thickening of the RPE may represent the only clinical sign of diffuse choroidal infiltration, caused by metastases.

Când microbiologia salvează vederea

Raluca Șerban, C.V. Ganea, Camelia-Margareta Bogdanici

*Spitalul Clinic Județean de Urgențe „Sf. Spiridon” Iași,
Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași*

Cuvinte cheie: dacriocistită acută, microbiologie, Stenotrophomonas maltophilia

Introducere: Dacriocistita acută reprezintă o urgență oftalmologică ce necesită diagnostic rapid și tratament adecvat pentru prevenirea complicațiilor locale sau orbitare. Examenul microbiologic are un rol esențial în identificarea agentului etiologic și în ghidarea antibioterapiei țintite.

Scop: Evidențierea importanței examenului microbiologic în diagnosticul și managementul infecțiilor oftalmologice, prin prezentarea unui caz clinic de dacriocistită acută recidivantă.

Material și metodă: Pacientă în vârstă de 75 de ani, cu antecedente oftalmologice, internată pentru tumefacție dureroasă și eritem localizat la nivelul sacului lacrimal stâng. Examenul clinic a evidențiat o formațiune rotund-ovalară, eritematoasă, în tensiune, sugestivă pentru colecție infectată a sacului lacrimal. S-a practicat incizie tegumentară, evacuarea colecției purulente și recoltarea produsului biologic pentru examen microbiologic.

Rezultate: Cultura bacteriană a evidențiat *Stenotrophomonas maltophilia*, agent oportunist cunoscut pentru rezistența crescută la multiple antibiotice. În funcție de antibiogramă, tratamentul a fost ajustat cu Levofloxacină 500 mg/zi timp de 5 zile, asociat cu tratament topic ocular antibiotic, lavaj local cu betadină și ser fiziologic, precum și fire de sutură locale. Evoluția postoperatorie a fost favorabilă, cu remiterea semnelor inflamatorii și ameliorarea simptomatologiei.

Concluzii: Examenul microbiologic este indispensabil în managementul infecțiilor oftalmologice, mai ales în cazurile recurente sau atipice. Identificarea promptă a agentului patogen permite instituirea unui tratament antibiotic adecvat, reduce riscul complicațiilor și contribuie direct la conservarea funcției vizuale.

When Microbiology Saves Vision

Raluca Șerban^{1,2}, C.V. Ganea^{1,2}, Camelia-Margareta Bogdanici^{1,2}

¹Sfântul Spiridon Clinical Emergency Hospital Iași,

²"Grigore T. Popa" University Of Medicine And Pharmacy Iași, Romania

Keywords: acute dacryocystitis, microbiology, Stenotrophomonas maltophilia,

Introduction: Acute dacryocystitis is an ophthalmologic emergency requiring prompt diagnosis and adequate treatment to prevent local or orbital complications. Microbiological examination plays a key role in pathogen identification and targeted antimicrobial therapy.

Objective: To highlight the importance of microbiological testing in the diagnosis and management of ophthalmic infections through a clinical case of recurrent acute dacryocystitis.

Materials and Methods: A 75-year-old female patient with ophthalmologic history was admitted for painful swelling and erythema over the left lacrimal sac area. Clinical examination revealed a tense, erythematous, round-oval lesion suggestive of an infected lacrimal sac collection. Surgical skin incision with drainage of purulent material was performed, and biological samples were collected for microbiological analysis.

Results: Bacterial culture identified *Stenotrophomonas maltophilia*, an opportunistic pathogen known for multidrug resistance. According to susceptibility testing, treatment was adjusted to Levofloxacin 500 mg/day for 5 days, associated with topical ocular antibiotics, local lavage with povidone-iodine and saline solution, and local sutures. Postoperative evolution was favorable, with remission of inflammatory signs and symptom improvement.

Conclusions: Microbiological examination is essential in the management of ophthalmic infections, especially in recurrent or atypical cases. Early pathogen identification enables appropriate antibiotic therapy, reduces the risk of complications, and directly contributes to preservation of visual function.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

SÂMBĂȚĂ, 23 MAI | 08⁵⁰-09³⁵

SESIUNEA XI:
INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ

Inteligența Artificială și excelența în diagnosticul oftalmologic

D. Costin, Andrea Moraru

Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. N. Oblu" Iași, România

Cuvinte cheie: inteligență artificială, oftalmologie, imagistică oculară, diagnostic asistat de AI, segmentare automată, predicție terapeutică, medicină personalizată

Inteligența artificială (AI) redefinește standardele de excelență în oftalmologie, oferind instrumente avansate pentru detectarea precoce, cuantificarea precisă și monitorizarea evoluției bolilor oculare. În imagistica retiniană, AI permite identificarea timpurie a retinopatiei diabetice, segmentarea automată a fluidului în degenerescenta maculară și predicția necesarului de tratament anti-VEGF. În glaucom, algoritmi detectează subțieri subtile ale RNFL și GCC, analizează optic nerve head în mod standardizat și pot anticipa progresia bolii. În chirurgia refractivă, AI identifică keratoconusul subclinic, estimează riscul de ectazie și optimizează deciziile preoperatorii prin integrarea scorurilor predictive, precum analiza Belin–Ambrosio augmentată cu algoritmi de machine learning.

Prezentarea explorează fundamentele tehnice ale AI, aplicațiile clinice validate, studii de caz relevante și provocările legate de bias, explicabilitate și integrare în fluxul clinic. Accentul cade pe modul în care AI amplifică expertiza clinicianului și contribuie la o medicină mai sigură, mai precisă și mai personalizată.

Artificial Intelligence and excellence in ophthalmic diagnostics

D. Costin, Andreea Moraru

Emergency Clinical Hospital "Prof. Dr. N. Oblu," Iasi, Romania

Keywords: artificial intelligence, ophthalmology, ocular imaging, AI-assisted diagnosis, automated segmentation, treatment prediction, personalized medicine

Artificial intelligence (AI) is reshaping the standards of excellence in ophthalmology by providing advanced tools for early detection, precise quantification, and longitudinal monitoring of ocular diseases. In retinal imaging, AI enables early identification of diabetic retinopathy, automated segmentation of intraretinal and subretinal fluid in age-related macular degeneration, and prediction of anti-VEGF treatment needs. In glaucoma, AI algorithms detect subtle RNFL and GCC thinning, standardize optic nerve head assessment, and predict disease progression. In refractive surgery, AI identifies subclinical keratoconus, estimates ectasia risk, and enhances preoperative decision-making through predictive scoring systems such as the Belin–Ambrosio analysis augmented by machine-learning models.

This presentation reviews the technical foundations of AI, validated clinical applications, representative case studies, and the challenges related to algorithmic bias, explainability, and workflow integration. Emphasis is placed on how AI augments clinical expertise and contributes to safer, more accurate, and more personalized ophthalmic care.

Contribuția inteligenței artificiale în progresia miopiei la adulți

Alina Gherasim

Coordonator științific: Lilia Dumbrăveanu, doctor în științe medicale, conferențiar universitar, Departamentul de Oftalmologie și Optometrie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova.

Cuvinte cheie: miopie, inteligență artificială, progresie miopică, imagistică oculară, management clinic

Introducere: Miopia este una dintre cele mai frecvente erori de refracție la nivel global și reprezintă o problemă majoră de sănătate publică, cu o prevalență în continuă creștere și cu impact semnificativ asupra funcției vizuale și calității vieții. Progresia miopiei poate continua și la vârsta adultă, fiind asociată cu riscul de complicații oculare severe. Dezvoltarea inteligenței artificiale (IA) a deschis noi perspective în diagnosticul, monitorizarea și predicția evoluției miopiei, prin analiza automatizată a imaginilor și a datelor clinice.

Scopul lucrării: Evaluarea rolului inteligenței artificiale în managementul miopiei la adulți, prin analiza aplicațiilor acestora în diagnosticul structural și funcțional, monitorizarea obiectivă a progresiei, dezvoltarea modelelor predictive pentru evoluție și complicații, precum și aprecierea potențialului IA ca instrument de suport decizional clinic și a fezabilității integrării în practica oftalmologică curentă.

Material și metode: Studiul constă într-o sinteză narativă secundară, realizat prin evaluarea critică a literaturii științifice publicate în perioada 2010–2025, provenite din baze de date internaționale (ScienceDirect, ResearchGate, Mendeley, PubMed, Google Scholar). În total au fost analizate 324 surse, distribuite astfel: ScienceDirect (128), ResearchGate (96), Mendeley (64), PubMed (24) și Google Scholar (12). Procesul de selecție a inclus eliminarea articolelor fără acces la textul integral, a studiilor duplicate, a lucrărilor nerelevante tematicii și a celor fără date clinice sau metodologie clară. Au fost incluse studii publicate în perioada 2010–2025 care analizează utilizarea inteligenței artificiale în diagnosticul miopiei la adulți, monitorizarea progresiei, analiza imaginilor OCT și fund de ochi, precum și modelele predictive ale evoluției și complicațiilor miopice.

Rezultate: Datele analizate arată că algoritmi de învățare automată și deep learning pot identifica modificări structurale subtile și pot estima progresia miopiei cu acuratețe ridicată. IA contribuie la îmbunătățirea screeningului, la evaluarea obiectivă a imaginilor retiniene și la sprijinirea deciziilor clinice personalizate. Integrarea acestor sisteme permite optimizarea managementului pacienților și creșterea eficienței actului medical, însă utilizarea lor rămâne complementară evaluării clinice.

Concluzii: Inteligența artificială reprezintă un instrument promițător în managementul miopiei la adulți, cu potențial de a îmbunătăți diagnosticul precoce, monitorizarea progresiei și predicția complicațiilor. Implementarea sa în practica clinică poate contribui la creșterea acurateții evaluării și la individualizarea strategiilor terapeutice, fiind necesare în continuare studii pentru standardizarea și validarea aplicațiilor clinice.

The contribution of artificial intelligence to adult myopia progression

Alina Gherasim

Scientific adviser: Lilia Dumbrăveanu, MD, Associate Professor, Department of Ophthalmology and Optometry, Nicolae Testemitanu State University of Medicine and Pharmacy of the Republic of Moldova.

Keywords: *myopia, artificial intelligence, myopia progression, ocular imaging, clinical management*

Introduction: Myopia is one of the most common refractive errors worldwide and represents a major public health issue, with continuously increasing prevalence and significant impact on visual function and quality of life. Myopia progression may continue into adulthood and is associated with the risk of severe ocular complications. The development of artificial intelligence (AI) has opened new perspectives in the diagnosis, monitoring, and prediction of myopia evolution through automated analysis of imaging and clinical data.

Aim of the study: To evaluate the role of artificial intelligence in the management of adult myopia by analyzing its applications in structural and functional diagnosis, objective monitoring of progression, development of predictive models for evolution and complications, as well as assessing AI's potential as a clinical decision-support tool and the feasibility of its integration into routine ophthalmic practice.

Materials and methods: The study consists of a secondary narrative synthesis conducted through critical evaluation of scientific literature published between 2010 and 2025, retrieved from international databases (ScienceDirect, ResearchGate, Mendeley, PubMed, Google Scholar). A total of 324 sources were analyzed, distributed as follows: ScienceDirect (128), ResearchGate (96), Mendeley (64), PubMed (24), and Google Scholar (12). The selection process included removal of articles without full-text access, duplicate studies, thematically irrelevant papers, and those lacking clinical data or clear methodology. Studies published between 2010 and 2025 analyzing

the use of artificial intelligence in adult myopia diagnosis, progression monitoring, OCT and fundus image analysis, as well as predictive models of myopic evolution and complications were included.

Results: The data analyzed indicate that machine learning and deep learning algorithms can detect subtle structural changes and estimate myopia progression with high accuracy. AI contributes to improved screening, objective assessment of retinal images, and support of personalized clinical decision-making. Integration of these systems enables optimization of patient management and increased efficiency of medical care; however, their use remains complementary to clinical evaluation.

Conclusions: Artificial intelligence is a promising tool in the management of adult myopia, with the potential to improve early diagnosis, progression monitoring, and complication prediction. Its implementation in clinical practice may increase assessment accuracy and support individualized therapeutic strategies, while further studies are required for standardization and validation of clinical applications.

Rolul algoritmilor de inteligență artificială în analiza OCT

V. C. Donica, Camelia Margareta Bogdănici

Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, România

Introducere: Integrarea algoritmilor de inteligență artificială (AI) în analiza imaginilor de tomografie în coerență optică (OCT) reprezintă un progres semnificativ în oftalmologie, permițând o evaluare mai precisă, reproductibilă și obiectivă a modificărilor retiniene. Platformele de AI oferă instrumente avansate de segmentare automată a structurilor retiniene și de cuantificare a lichidului intraretinian și subretinian, facilitând monitorizarea dinamică a bolilor retiniene și evaluarea răspunsului terapeutic.

Material și metodă: Prezentarea a trei cazuri clinice de pacienți cu patologii retiniene asociate cu acumulare de lichid (intraretinian și/sau subretinian), investigați prin OCT și ulterior prin AI, care va permite identificarea automată a compartimentelor de fluid și cuantificarea volumetrică a acestora, evaluând distribuția lichidului, modificările structurale retiniene și evoluția acestora în contextul tratamentului administrat. Analiza va include comparația între evaluarea convențională și cea asistată de inteligență artificială.

Rezultate: Utilizarea complementară a AI în evaluarea pacienților cu patologie retiniană oferă noi parametri ce pot acționa ca biomarkeri în evoluția bolii, precum și în monitorizarea răspunsului la tratament. De asemenea, vor fi evaluate avantajele în monitorizarea răspunsului la tratament, prin evidențierea reducerii cantitative a fluidului și corelarea acesteia cu îmbunătățirea parametrilor structurali retinieni.

Concluzii: Aplicarea AI în analiza OCT aduce beneficii semnificative în practica clinică, prin standardizarea evaluării și reducerea variabilității inter-observator. Integrarea platformelor bazate pe AI poate îmbunătăți semnificativ acuratețea diagnostică și monitorizarea bolilor retiniene. În plus, utilizarea acestor tehnologii poate contribui la identificarea precoce a modificărilor patologice și la optimizarea managementului pacientului, susținând actul medical personalizat.

Artificial Intelligence Algorithms in OCT Analysis

V. C. Donica, Camelia Margareta Bogdănici

"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iasi, Romania

Introduction: The integration of artificial intelligence (AI) algorithms into optical coherence tomography (OCT) image analysis represents a significant advancement in ophthalmology, enabling a more precise, reproducible, and objective evaluation of retinal changes. AI-based platforms provide advanced tools for automated segmentation of retinal structures and quantification of intraretinal and subretinal fluid, facilitating dynamic monitoring of retinal diseases and assessment of therapeutic response.

Materials and methods: This presentation includes three clinical cases of patients with retinal pathologies associated with fluid accumulation (intraretinal and/or subretinal), evaluated using OCT and subsequently analyzed using AI. The AI-based analysis allows automatic identification of fluid compartments and their volumetric quantification, assessing fluid distribution, retinal structural changes, and their evolution in the context of administered treatment. The analysis also includes a comparison between conventional evaluation and AI-assisted assessment.

Results: The complementary use of AI in the evaluation of patients with retinal pathology provides novel parameters that may serve as biomarkers for disease progression as well as for monitoring treatment response. Furthermore, the advantages in treatment monitoring will be highlighted through the quantitative assessment of fluid reduction and its correlation with improvements in retinal structural parameters.

Conclusions: The application of AI in OCT analysis brings significant benefits to clinical practice by standardizing evaluation and reducing inter-observer variability. The integration of AI-based platforms can significantly improve diagnostic accuracy and the monitoring of retinal diseases. Moreover, the use of these technologies may contribute to the early detection of pathological changes and to the optimization of patient management, supporting personalized medical care.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

SÂMBĂȚĂ, 23 MAI | 09⁵⁰-11⁴⁰

SESIUNEA XII:
**AFEȚIUNI RETINIENE
ȘI NERVUL OPTIC**

Factori de prognostic negativ în degenerescenta maculară legată de vârstă neovasculară

M. Giurgica, Andreea Saila, Ana Picioroaga, Teofana Zaharia, Andreea Ciolacu, Evelina Necula, C. Gavril

Clinica I Oftalmologie, Spitalul „Sf. Spiridon”, Iași, România

Cuvinte cheie: degenerescenta maculară legată de vârstă neovasculară, atrofie

Degenerescenta maculară legată de vârstă este cea mai frecventă cauză de cecitate la vârstnici în țările dezvoltate. Deși agenții anti-VEGF au revoluționat tratamentul formei neovasculare și reprezintă managementul standard, există încă numeroase cauze care pot duce la scăderea acuității vizuale în pofida unui tratament corect.

Scop: Evidențierea cauzelor care pot influența negativ rezultatele funcționale în urma tratamentului cu agenți anti-VEGF.

Material si metoda: S-au analizat mai multe cazuri de degenerescentă maculară legată de vârstă neovasculară tratate prin injecții intravitreene cu agenți anti-VEGF la care rezultatele nu au fost cele așteptate.

Rezultate: S-au observat mai multe variabile ce pot influența rezultatele funcționale pe termen lung: acuitatea vizuală inițială, evoluția către fibroză sau atrofie, prezența formelor atipice (proliferarea angiomatoasă retiniană și vasculopatia polipoidală coroidiană), decolarea masivă de epiteliu pigmentar retinian ce crește riscul de ruptură de epiteliu pigmentar.

Concluzii: Chiar în condițiile unui tratament adecvat al degenerescentei maculare legate de vârstă neovasculară, rezultatele pot fi uneori nesatisfăcătoare.

Negative prognostic factors in neovascular age-related macular degeneration

M. Giurgica, Andreea Saila, Ana Picioroaga, Teofana Zaharia, Andreea Ciolacu, Evelina Necula, C. Gavril

Ophthalmology Clinic, "Sf. Spiridon" Hospital, Iasi, Romania

Keywords: neovascular age-related macular degeneration, atrophy

Age-related macular degeneration is the most common cause of vision loss in older people in developed countries. Although the anti-VEGF agents are the standard treatment and have been a real breakthrough, there are still several causes for vision loss despite the correct treatment.

Purpose: To highlight the causes that can influence the bad functional results after treatment with anti-VEGF agents.

Material and method: Several cases with neovascular age-related macular degeneration (and unsatisfactory results) were analysed after the treatment with anti-VEGF agents.

Results: Several causes were observed which can influence the negative long-term results: the initial visual acuity, the evolution to atrophy or fibrosis, the presence of atypical forms (angiomatous retinal proliferation, polypoidal choroidal vasculopathy), the presence of an important pigment epithelial detachment which can be a risk factor for pigment epithelial tear.

Conclusions: Even in the presence of a correct treatment of age-related macular degeneration, the results can be sometimes unsatisfactory.

Endoftalmita endogenă – cazuri clinice

C. Danielescu

Endoftalmita endogenă reprezintă o mică proporție din endoftalmitele pe care le tratăm. În lipsa unor studii clinice, utilizăm principiile de tratament de la endoftalmitele postoperatorii (cu unele diferențe, de exemplu efectuarea hemoculturilor). Ca și în alte endoftalmite, prognosticul este mai bun dacă acuitatea vizuală inițială este mai mare decât n.d., dacă se efectuează prompt antibiotice intravitreene, dacă se practică vitrectomia prin pars plana. Un caz particular este forma focală a endoftalmitei endogene. Riscul de afectare oculară bilaterală și posibilitatea reală de a impacta prognosticul vital sunt eventualități deloc neglijabile (cu care nu ne întâlnim în general în patologia oftalmologică). Se prezintă o serie de cazuri clinice cu particularitățile și evoluția lor.

Endogenous endophthalmitis – clinical cases

C. Danielescu

Endogenous endophthalmitis represents a small proportion of the cases of endophthalmitis that we are managing. Lacking clinical studies, we are compelled to use the management principles of the postoperative endophthalmitis (with some differences, like using haemocultures). Just as in the other types of endophthalmitis, the prognosis is better if initial visual acuity is better than CF, if intravitreal antibiotics are promptly administered and if we perform a pars plana vitrectomy. The focal type may represent a particularity. The risk of bilaterality and the risk of death are not negligible (unlike the rest of ophthalmological pathology). We are presenting a series of clinical cases with their particularities and evolution.

Neuropatia optică ischemică anterioară non-arteritică și triplu defect trombofilic – prezentare de caz

Raluca Eugenia Iorga, Andreea Dana Moraru, C. Danielescu, R.A. Untu

Spitalul Clinic de Urgență Prof. Dr. N. Oblu, Iași, Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr T Popa”, Iași, România

Cuvinte cheie: neuropatia optică ischemică anterioară non-arteritică, trombofilie, mutația MTHFR, risc cardiovascular

Neuropatia optică ischemică anterioară non-arteritică (NOIA-NA) reprezintă o afectare ischemică acută multifactorială a capului nervului optic.

Scop: Contribuția tulburărilor trombofilice la patogenia NOIA-NA este încă neclară.

Material și metode: Prezentăm cazul unui pacient care se prezintă cu NOIA-NA și triplu defect trombofilic.

Rezultate: Prezentăm cazul unui bărbat de 56 de ani care s-a prezentat în clinică cu o acuitate vizuală de 5/10 ochiul drept și 7/10 ochiul stâng și un defect altitudinal inferior la ambii ochi. Examinarea fundoscopică a ochiului drept a evidențiat un disc optic hiperemic cu marginea discului optic superior ștearsă și un nerv optic palid la ochiul stâng. Hemoleucograma completă, rata de sedimentare a eritrocitelor și proteina C reactivă au fost normale, sugerând NOIA-NA. O analiză a factorilor de risc cardiovascular a evidențiat hiperlipidemie și hipertensiune arterială. Am testat pacientul pentru trombofilie și rezultatele au evidențiat trei defecte - mutația MTHFR, mutația factorului XIII și mutația PAI-1. Medicul cardiolog a început terapia anticoagulantă, în asociere cu terapia antihipertensivă. Două luni mai târziu, pacientul s-a prezentat cu o scădere dureroasă a acuității vizuale - 2/50. Examenle clinice, testele de laborator și IRM-ul au relevat o nevrită optică. Am început terapia cu solumedrol 1 g, cu un câștig al acuității vizuale până la 3/10.

Concluzii: Acest caz sugerează că prima linie de investigație la pacienții cu NOIA-NA implică evaluarea factorilor de risc cardiovasculari. Screeningul trombofiliei este justificat în cazuri selecționate de NOIA-NA: pacienți tineri fără factori de risc vasculopatici, NOIA-NA bilaterală sau NOIA-NA recurentă, antecedente familiale pozitive pentru trombofilie.

Nonarteritic Anterior Ischemic Optic Neuropathy and Triple Thrombophilic Defect – Case Report

Raluca Eugenia Iorga, Andreea Dana Moraru, C. Danielescu, R.A. Untu

Emergency Clinical Hospital Prof. Dr. N. Oblu, Iasi, University of Medicine and Pharmacy "Gr. T. Popa", Iasi, Romania

Keywords: non-arteritic anterior ischemic optic neuropathy, thrombophilia, MTHFR mutation, cardiovascular risk

Non-arteritic anterior ischemic optic neuropathy NA-AION represents a multifactorial acute ischemic disorder of the optic nerve head.

Aim: The contribution of thrombophilic disorders to the pathogenesis of NAION is still under debate.

Material and methods: We present the case of a patient diagnosed with NA-AION and triple thrombophilia defect.

Results: We present the case of a 56-year-old man that presented with 5/10 visual acuity in the right eye and 7/10 left eye and an inferior altitudinal defect in both eyes. Fundoscopic examination of the right eye revealed a hyperaemic optic disc with blurred superior optic disc border and a pale optic nerve in the left eye. Complete blood count, erythrocyte sedimentation rate and C-reactive protein were normal, suggesting NAION. A workup of cardiovascular risk factors revealed hyperlipidaemia and arterial hypertension. We tested him for thrombophilia, and the results revealed three defects - MTHFR mutation, factor XIII mutation and PAI-1 mutation. The cardiologist started the anticoagulant therapy – Clexane, in association with antihypertensive therapy. Two months later, the patient presented with 2/50 visual acuity, with pain. The tests and the MRI revealed an optic neuritis. We started therapy with Solu-Medrol 1 g, with a gain in visual acuity up to 3/10.

Conclusions: This case suggests that the first line of investigation in all patients with NAION involves assessment of cardiovascular risk factors. Thrombophilia screening is justifiable in selected NAION cases: young patients without vasculopathic risk factors, bilateral or recurrent NAION, positive family history for thrombophilia.

Retinopatie externă sifilitică asociată cu infecția HIV/SIDA: caz clinic

Otilia Obadă

Spitalul Clinic Județean de Urgențe "Sfântul Spiridon", Clinica de Oftalmologie, Iași, România

Cuvinte cheie: sifilis, retinopatie externă sifilitică, HIV/SIDA, OCT

Retinopatia externă sifilitică (RES) este o formă de sifilis ocular caracterizată prin afectarea EPR și fotoreceptorilor, deseori cu aspect normal sau modificări minime la nivelul FO, mimând o prezentare similară cu retinopatia externă zonală acută ocultă (AZOOR-like).

Scop: Prezentarea unui caz clinic de RES asociată cu infecția HIV/SIDA.

Material și metodă: Pacient în vârstă de 62 de ani, cunoscut cu boală SIDA stadiul C1, aspergilom pulmonar operat, se prezintă pentru scăderea intermitentă a vederii de câteva luni la AO, mai importantă la OD. AVOD = ND la 1 m cc, AVOS = 0,5 cc. Examenul segmentului anterior obiectivează dust endotelial, iar la examenul FO macula are un aspect granular. CV prezintă un scotom central, iar evaluarea OCT relevă întreruperi ale zonei elipsoide și noduli hiperreflectivi la nivelul EPR. Pacientul este testat pozitiv pentru sifilis prin RPR și TPHA; se efectuează consult dermatologic care stabilește diagnosticul de lues latent recent.

Rezultate: Pacientul urmează tratament cu penicilină G și dexametazonă, cu ameliorarea simptomatologiei, aspectului clinic și OCT. AVOD = 0,4 cc, AVOS = 0,6 cc, fără dust endotelial și reducerea aspectului granular al maculei, cu micșorarea nodulilor hiperreflectivi de la nivelul EPR.

Concluzii: Deseori evaluarea FO este relativ normală în RES; evaluarea imagistică OCT este esențială pentru obiectivarea alterării retinei externe, reversibilă deseori prin instituirea tratamentului corect.

Syphilitic outer retinopathy associated with HIV/AIDS: a clinical case

Otilia Obadă

“Sfântul Spiridon” County Emergency Clinical Hospital, Ophthalmology Clinic, Iasi, Romania

Keywords: syphilis, syphilitic outer retinopathy, HIV/AIDS, OCT

Syphilitic outer retinopathy (SOR) is a form of ocular syphilis involving damage to the RPE and photoreceptors, typically with a normal fundus appearance or minimal changes, and may resemble an acute occult zonal external retinopathy-like (AZOOR-like) presentation.

Objective: To present a clinical case of SOR associated with HIV/AIDS.

Materials and methods: A 62-year-old patient with stage C1 AIDS and a history of surgically treated pulmonary aspergilloma presented to the ophthalmology clinic with intermittent visual loss over several months, more pronounced in the RE. VA in the RE eye was CF 1 m cc, and 0.5 cc in the LE. Slit-lamp examination reveals endothelial dust, and fundus examination shows a granular macular appearance. Visual field testing shows a central scotoma, while OCT reveals ellipsoid zone disruptions and hyperreflective nodules in the RPE. The patient tests positive for syphilis (RPR and TPHA), and dermatological evaluation confirms recent latent syphilis.

Results: The patient is undergoing treatment with penicillin G and dexamethasone, with improvement in symptoms, clinical appearance, and OCT findings. VA in the RE 0.4 cc, VA in the LE 0.6 cc, no endothelial dust, and a reduction in granular macular appearance, with a decrease in the size of the hyperreflective nodules in the RPE.

Conclusions: Fundus examination in SOR is often relatively normal; OCT is essential for objectively assessing outer retinal changes, which are often reversible with appropriate treatment.

Când retina vorbește prima: retinopatie hipertensivă severă, indiciu al unei afecțiuni sistemice

Ruxandra Pîrvulescu^{1,2}, I. Duculescu², Mariana Georgescu²

¹Departamentul de Oftalmologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” București, România

²Clinica de Oftalmologie, Spitalul Universitar de Urgență București, România

Lucrarea prezintă cazul unei paciente de 36 de ani, care s-a adresat serviciului de urgență pentru cefalee intensă și scăderea acuității vizuale la ochiul drept, cu debut brusc, nedureros, în urmă cu 3 zile. Antecedentele personale patologice au fost ne semnificative, cu excepția unei intervenții stomatologice recente, urmată de antibioterapie.

Examenul oftalmologic a evidențiat o acuitate vizuală de 0,3 fără corecție, necorectabilă la ochiul drept și 1,0 la ochiul stâng. Fundul de ochi și OCT au relevat edem papilar bilateral, edem macular și interpapilomacular la ochiul drept, multiple exudate vatoase și dure, modificări arteriale vasospastice și dilatare venoasă.

Investigațiile sistemice inițiale au evidențiat valori sever crescute ale tensiunii arteriale, afectare cardiacă cu hipertrofie ventriculară stângă, asociate cu modificări biologice sugestive pentru afectare cardiacă și renală. Markerii inflamatori și virali au fost negativi.

S-a stabilit diagnosticul de retinopatie hipertensivă stadiul IV, pacienta fiind internată și evaluată multidisciplinar. Ulterior, după stabilizarea tensiunii arteriale și în absența unei cauze evidente de hipertensiune secundară la investigațiile imagistice, evaluarea imunologică a evidențiat anticorpi antinucleari pozitivi, orientând diagnosticul către lupus eritematos sistemic cu nefrită lupică și hipertensiune arterială secundară.

Cazul subliniază importanța examinării oftalmologice în detectarea hipertensiunii severe și rolul acesteia în orientarea diagnosticului etiologic sistemic. Manifestările oculare pot reprezenta un indicator-cheie al afecțiunilor sistemice severe, contribuind la inițierea rapidă a managementului multidisciplinar.

When the retina speaks first: Severe hypertensive retinopathy unmasking an underlying systemic condition

Ruxandra Pîrvulescu^{1,2}, I. Duculescu², Mariana Georgescu²

¹Ophthalmology Department, University of Medicine and Pharmacy "Carol Davila" Bucharest, Romania

²Ophthalmology Clinic, Emergency University Hospital, Bucharest, Romania

This paper presents the case of a 36-year-old female who presented to the emergency department with severe headache and a sudden, painless decrease in visual acuity in the right eye, with onset 3 days prior. Her past medical history was unremarkable, except for a recent dental procedure followed by antibiotic therapy.

Ophthalmologic examination revealed a BCVA of 0.3 in the right eye and 1.0 in the left eye. Fundus examination and OCT demonstrated bilateral optic disc edema, as well as macular and interpapillomacular edema in the right eye, associated with multiple cotton-wool spots and hard exudates, arteriolar vasospastic changes, and venous dilation.

Initial systemic investigations revealed severely elevated blood pressure, cardiac involvement with left ventricular hypertrophy, associated with markers of cardiac involvement and significant renal dysfunction. Inflammatory and viral markers were negative.

The diagnosis of grade IV hypertensive retinopathy was established, and the patient was admitted for multidisciplinary management. Subsequently, after blood pressure stabilization and in the absence of an identifiable secondary cause of hypertension on imaging studies, immunological evaluation revealed positive antinuclear antibodies, suggesting systemic lupus erythematosus with lupus nephritis and secondary hypertension.

This case highlights the importance of ophthalmologic examination in detecting severe hypertension and its role in guiding the etiological diagnosis of systemic disease. Ocular findings may represent a key indicator of severe systemic conditions, contributing to the prompt initiation of multidisciplinary management.

Factorul neurotrofic derivat din creier (BDNF) – o țintă terapeutică în retinopatia diabetică

Tina Boțoc¹, M.A. Popa², Emilia Valasciuc^{1,2}, Daniela Maria Tanase^{2,3}, Claudia Florida Costea^{1,2}

¹Clinica Oftalmologie II, Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. Nicolae Oblu", Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași, România

³Clinica Medicină Internă, Spitalul Clinic Județean de Urgență "Sf. Spiridon" Iași, România

Cuvinte cheie: factor neurotrofic derivat din creier (BDNF), diabet zaharat tip 2 (DZ tip 2), retină, retinopatie diabetică (RD).

Scop: Evidențierea BDNF ca moleculă citoprotectoare esențială și strategie terapeutică promițătoare în consolidarea rezilienței retiniene în retinopatia diabetică. Explorarea metodelor de administrare a BDNF emergente și inovatoare, inclusiv terapia genică și nanotransportorii.

Material și metodă: Au fost selectate și analizate articolele de tip review publicate între anii 2009- 2025 pe tema BDNF, utilizând următorii termeni de căutare: BDNF, DZ tip 2, retină, RD. Sunt prezentate și discutate cele mai relevante date.

Rezultate: BDNF reprezintă o proteină indispensabilă homeostaziei neuronale, aparținând familiei neurotrofinelor – factori de creștere implicați în mod esențial în neurogeneză, diferențiere neuronală și remodelare sinaptică. La nivelul retinei, expresia BDNF este atribuită unui spectru larg de celule, incluzând celulele ganglionare retiniene (RGC), celulele amacrine, astrocitele, celulele Müller și fotoreceptorii. Având în vedere că disfuncția neuronală ocupă un loc central în evoluția RD, diminuarea concentrațiilor de BDNF favorizează instalarea apoptozei neuro-retiniene și a degenerării progresive. Prin urmare, intervențiile terapeutice orientate către restabilirea sau suplimentarea nivelurilor de BDNF ar trebui evaluate ca potențiale strategii neuroprotectoare în managementul RD.

Concluzii: BDNF pare a fi o țintă terapeutică promițătoare datorită proprietăților sale neuroprotectoare și neuroregenerative, utile în protejarea celulelor retiniene și a nervului optic împotriva leziunilor provocate de hipoxie și inflamație, totodată, contribuie la o înțelegere mai amplă a conexiunilor complexe dintre sănătatea metabolică, vasculară și neuronală.

Brain-derived neurotrophic factor (BDNF)- a therapeutic target in diabetic retinopathy

Tina Boțoc¹, M.A. Popa², Emilia Valasciuc^{1,2}, Daniela Maria Tanase^{2,3}, Claudia Florida Costea^{1,2}

¹Ophthalmology Clinic II, Emergency Hospital "Prof. Dr. Nicolae Oblu", Iasi, Romania

²University of Medicine and Pharmacy "Grigore T. Popa", Iasi, Romania

³Internal Medicine Clinic, "St. Spiridon" County Clinical Emergency Hospital Iasi, Romania

Keywords: brain-derived neurotrophic factor (BDNF), type 2 diabetes mellitus (T2DM), retina, diabetic retinopathy (DR).

Purpose: To emphasize BDNF as a cytoprotective molecule and a therapeutic strategy for retinal resilience in DR and to discuss some new, innovative delivery methods for BDNF, such as gene therapy and nanocarriers.

Material and method: The reviews published starting with the year 2009 to 2025 on the topic of BDNF were selected and analyzed, using the following search terms: BDNF, T2DM, retina, DR. The most significant data are discussed.

Results: BDNF is a crucial protein, a member of a family of growth factors, called neurotrophins, involved in neurogenesis, synaptic plasticity. In the retina, BDNF is produced by retinal ganglion cells (RGCs), amacrine cells, astrocytes, Müller cells and photoreceptors. As neuronal pathophysiology plays an important role in DR evolution, the insufficient amounts of BDNF lead to neuro-retinal apoptosis and degeneration. As a result, BDNF based treatment in DR should be taken into consideration.

Conclusion: BDNF appears to be a promising therapeutic target due to its neuroprotective and neuroregenerative properties, useful in protecting retinal cells and the optic nerve from injuries caused by hypoxia and inflammation, it also contributes to a broader understanding of the intricate connections between metabolic, vascular, and neuronal health.

Primele rezultate Vabysmo în tratarea DMLV la Vaslui

Silvia Olivia Salceanu

Spitalul Județean de Urgență Vaslui, Arcadia Iași, România

Cuvinte cheie: DMLV, faricimab

Scop: Diagnosticarea și tratarea unei patologii frecvente cu o substanță compensată de curând.

Material si metoda: S-au inclus în studiu 5 pacienți naivi diagnosticați cu degenerescenta maculara legată de vârstă forma neovasculară (DMLV) si un pacient cu injectii intravitreene anterioare (aflibercept 40 mg/ml si aflibercept 114,3mg/ml) cu recurenta de lichid subretinian. S-au injectat cu Vabysmo (faricimab) 0.05 ml conform protocolului.

Rezultate: 3/5 pacienți au prezentat lichid subretinian după o injecție și doar 1/5 după a doua injecție. Acuitatea vizuală a crescut în medie cu 3 rânduri după 2 injecții. Pacientul injectat anterior cu aflibercept nu prezintă lichid după o injecție de faricimab cu o acuitate vizuală îmbunătățită cu un rând.

Concluzii: Vabysmo (faricimab) reprezintă o opțiune bună de tratament în cazul pacienților cu DMLV.

First Vabysmo results in treating AMD at Vaslui

Silvia Olivia Salceanu

Vaslui Emergency County Hospital, Arcadia Iasi, Romania

Keywords: AMD, faricimab

Scope: To diagnose and treat a frequent pathology with a newly reimbursed substance.

Material and method: 5 naive patients newly diagnosed with age-related macular degeneration (AMD) neovascular form were included and a patient with previous intravitreal injections (aflibercept 40mg/ml and aflibercept 114.3mg/ml) with subretinal fluid recurrence. They were injected with Vabysmo (faricimab) 0.05 ml according to protocol.

Results: 3/5 patients still had subretinal fluid after one injection and only 1/5 after the second injection. Visual acuity increased on average by 3 lines after 2 injections. The patient who had previous aflibercept injections had no fluid after one faricimab injection and a visual acuity improved by one line.

Conclusions: Vabysmo (faricimab) represents a good option of treatment for AMD patients.

RAO 2026

A 62-A EDIȚIE

SÂMBĂȚĂ, 23 MAI | 11⁴⁰ - 13¹⁵

SESIUNEA XIII:
VARIA

Modificările indicelui de rezistență la nivelul arterei oftalmice și poligonului Willis în hipertensiunea intracraniană la adulți

Aliona Tornea^{1,2}, Claudia Florida Costea^{2,3}

¹Institutul de Medicină Urgentă, USMF „N. Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, Iași, România

³Clinica a II-a de Oftalmologie, Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. Nicolae Oblu”, Iași, România

Cuvinte cheie: Doppler-Duplex, hipertensiune intracraniană, artera oftalmică, Poligonul Willis, afectări oculare

Obiectiv: Studiul evaluează modificările indicelui de rezistență (IR) la nivelul arterei oftalmice (AO) și al arterelor poligonului Willis (APW) la pacienții adulți diagnosticați cu hipertensiune intracraniană (HIC), utilizând imagistica Doppler și să coreleze aceste constatări cu metodele imagistice standard.

Metode: Studiul a fost desfășurat în perioada anului 2025 - martie 2026 în cadrul IMSP IMU și a inclus 39 pacienți adulți cu vârste între 20 și 59 de ani, diagnosticați cu HIC. Repartizarea pe gen a fost 20 femei, 19 bărbați, iar manifestările clinice au inclus cefalee, greață, vărsături, edem papilar și tulburări de vedere. La toți pacienții a fost calculat IR la nivelul AO și al APW prin metoda ecografiei Doppler-Duplex color în regim 2D. Valorile medii ale IR au fost de aproximativ 0.80-0.95 pentru AO și 0.75-0.90 pentru APW, comparativ cu valori normale de 0.55-0.70.

Rezultate: Metoda de investigație de elecție a fost Doppler-ul APW și AO. La necesitate, diagnosticul a fost confirmat prin CT sau imagistică prin IRM. S-a observat o creștere semnificativă a indicelui de rezistență la nivelul ambelor rețele vasculare la pacienții cu HIC, cu valori medii de 0.88 ± 0.07 pentru artera oftalmică și 0.82 ± 0.08 pentru APW. Această creștere a IR a fost corelată cu severitatea HIC, așa cum a fost confirmată prin CT sau IRM, care au evidențiat semne directe sau indirecte de HIC crescută, cum ar fi ventriculomegalia, ștergerea șanțurilor corticale sau hernierea cerebrală.

Concluzii: Monitorizarea IR prin Doppler la nivelul AO și al APW reprezintă o metodă non-invazivă și eficientă pentru detectarea și monitorizarea HIC la pacienții adulți. Modificările acestor indici pot servi ca markeri predictivi și de monitorizarea a evoluției HIC, completând informațiile obținute prin metodele imagistice convenționale.

Changes in the resistance index at the level of the ophthalmic artery and the circle of Willis in adult intracranial hypertension

Aliona Tornea^{1,2}, Claudia Florida Costea^{2,3}

¹"N. Testemițanu" State University of Medicine and Pharmacy, Institute of Emergency Medicine, Chișinău, Republic of Moldova

²"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iasi, Romania

³2nd Ophthalmology Clinic, "Prof. Dr. Nicolae Oblu" Emergency Clinical Hospital, Iasi, Romania

Keywords: Doppler-Duplex, intracranial hypertension, ophthalmic artery, Circle of Willis, ocular involvement.

Purpose: This study evaluates changes in the resistance index (RI) at the level of the ophthalmic artery (OA) and the arteries of the Circle of Willis (CoW) in adult patients diagnosed with intracranial hypertension (ICH), using Doppler imaging, and correlates these findings with standard imaging methods.

Methods: The study was conducted between 2025 and March 2026 at IMSP IMU and included 39 adult patients aged between 20 and 59 years, diagnosed with ICH. The gender distribution was 20 females and 19 males. Clinical manifestations included headache, nausea, vomiting, papilledema, and visual disturbances. The RI at the level of the OA and CoW arteries was calculated for all patients using color Doppler-Duplex ultrasonography in 2D mode. The mean RI values were approximately 0.80-0.95 for the OA and 0.75-0.90 for the CoW, compared to normal values of 0.55-0.70.

Results: The method of choice for investigation was Doppler of the CoW and OA. If necessary, the diagnosis was confirmed by CT or MRI imaging. A significant increase in the resistance index was observed in both vascular networks in patients with ICH, with mean values of 0.88 ± 0.07 for the ophthalmic artery and 0.82 ± 0.08 for the CoW. This increase in RI was correlated with the severity of ICH, as confirmed by CT or MRI, which showed direct or indirect signs of increased ICH, such as ventriculomegaly, effacement of cortical sulci, or cerebral herniation.

Conclusions: Monitoring the RI using Doppler at the level of the OA and CoW represents a non-invasive and efficient method for detecting and monitoring ICH in adult patients. Changes in these indices can serve as predictive markers and for monitoring the evolution of ICH, complementing the information obtained through conventional imaging methods.

Excavație coroidiană focală asociată cu mutații PEX6

Silvia Olivia Salceanu, Roxana Serban

Spitalul Județean de Urgență Vaslui, Arcadia Iași, România

Cuvinte cheie: secvențierea exomului total, PEX6, OCT

Scop: Diagnosticarea corectă și monitorizarea unei patologii extrem de rare.

Material si metoda: Pacient în vârstă de 35 ani s-a prezentat pentru control de rutina în 2019 la Spitalul Arcadia Iași. S-a efectuat tomografie în coerența optică (OCT) și s-a pus diagnosticul prezumptiv de degenerescența maculară legată de vârstă formă incipientă. S-au recomandat suplimente de luteină și controale OCT regulate. Pacientul a ignorat diagnosticul datorită faptului că nu are simptome și se prezintă abia în 2025 când capătă la OS vedere ondulată. Datorită aspectului bilateral particular la OCT de excavație coroidiană focală juxtafoveală asociată cu vârsta tânără se recomandă secvențierea exomului total.

Rezultate: Se evidențiază mutații ale PEX6 și se pune diagnosticul de boală retiniană ereditară.

Concluzii: Un diagnostic foarte rar pus în urma unei analize ușor de recomandat.

Focal choroidal excavation associated with PEX6 mutations

Silvia Olivia Salceanu, Roxana Serban

Vaslui Emergency County Hospital, Arcadia Iasi, Romania

Keywords: Whole exome sequencing, PEX6, OCT

Scope: To diagnose correctly and to monitor a very rare pathology.

Material and method: A 35-years-old patient presents for a routine check-up in 2019 at Arcadia Hospital Iasi. After optical coherence tomography (OCT) a presumptive diagnosis of early age-related macular degeneration is made. The patient was recommended lutein supplements and frequent OCT follow-ups. The patient ignored the diagnosis because he has no symptoms and comes back in 2025 when he develops left eye distorted vision. Because of bilateral particular OCT aspect of juxtafoveal choroidal excavations associated with young age, the patient is recommended whole exome sequencing.

Results: PEX6 mutations were shown and the final diagnosis is an inherited retinal disease.

Conclusions: A very rare diagnosis was made after an easy-to-prescribe laboratory examination.

Rolul dopplerografiei oftalmice în evaluarea preeclampsiei la gravide cu boala polichistică

Svetlana Basova

I.M.S.P. I.M.C. U.S.M.F. "N. Testemițanu" Chișinău, Republica Moldova

Cuvinte cheie: dopplerografie oftalmică, polichistoză renală, sarcină

Obiectiv: Evaluarea utilității dopplerografiei arterelor oftalmice ca metodă non-invazivă în evaluare diagnostică și prognostică preeclampsiei la gravide cu boala polichistică.

Material și metode: Studiul științific a fost realizat în perioada anilor 2025–2026. În cercetare au fost incluși 17 femei cu boala polichistică, vârsta pacientelor a variat între 18 și 31 de ani, media fiind egală cu $25,5 \pm 3,2$ ani. Toate participantele au fost supuse examenului oftalmologic și dopplerografiei pulsatile a arterei oftalmice și arterei centrale a retinei. Examenul dopplerografic a determinat următorii parametri hemodinamici: indicele de rezistență (RI), indicele pulsatil (PI), viteza maximă sistolică (PSV). Acești indicatori au fost comparați cu cei ai gravidelor fără patologie renală asociată.

Rezultate: Artera oftalmică și centrală a retinei pot fi monitorizați neinvaziv, iar modificările fluxului lor arterial reflectă apariția și evoluția determinărilor vasculare provocate de preeclampsia pe parcursul sarcinii. Evaluarea dopplerografică a arterei oftalmice la gravide cu boala polichistică a furnizat următoarele rezultate: indicele de rezistență egal cu $0,80 \pm 0,09$, indicele pulsativ – $1,29 \pm 0,12$ și viteza maximă sistolică – $30,8 \pm 5,4$ cm/s. În grupa de control acești indicatori dopplerografici au fost egali cu $0,79 \pm 0,08$, $1,79 \pm 0,16$ și $46 \pm 6,2$ cm/s corespunzător. Există o diferență statistic veridică între valorile indicelui pulsatil ($p < 0,01$) și vitezei maxime sistolice ($p < 0,05$), ceea ce reflectă modificările peretelui vascular cauzată de schimbarea concentrației colagenului de tip I, caracteristică pentru boala polichistică. Diferența între indicatorii dopplerografici determinați la nivelul arterei centrale a retinei a fost la limita veridicității statistice (pacientele cu boala polichistică vs gravide fără patologie renală preexistentă): indicele de rezistență $0,73 \pm 0,07$ vs $0,57 \pm 0,09$ ($p \approx 0,05$), indicele pulsatil $1,16 \pm 0,13$ vs $0,90 \pm 0,11$, viteza maximă sistolică $6,96 \pm 0,7$ cm/s vs $11 \pm 1,1$ cm/s ($p \approx 0,05$).

Concluzie: Dopplerografia arterelor oftalmice relevă date importante privind circulație periferică la gravide cu risc crescut de preeclampsie. Această metodă oferă posibilitate de depistare non-invazivă precoce cu monitorizare ulterioară a semnelor de preeclampsie, facilitând astfel managementul complex al acestei patologii.

The role of ophthalmic dopplerography in assessing preeclampsia in pregnant women with polycystic disease

Svetlana Basova

P.M.S.I. M.C.I. S.U.M.P. "N. Testemițanu" Chisinau, Republic of Moldova

Keywords: ophthalmic dopplerography, polycystic kidney disease, pregnancy

Objective: Role of the ophthalmic artery doppler exam in complex management of preeclampsia in pregnant women with polycystic disease.

Materials and methods: The scientific study was conducted between 2025 and 2026. The study included 17 women with polycystic disease, aged between 18 and 31 years, with a mean age of 25.5 ± 3.2 years. All participants underwent an ophthalmological examination and pulsatile doppler ultrasound of the ophthalmic artery and central retinal artery, which determined the following hemodynamic parameters: resistance index (RI), pulsatility index (PI), peak systolic velocity (PSV). This data was compared with those of pregnant women without associated renal pathology.

Results: The ophthalmic artery and central retinal artery can be monitored non-invasively, and changes in their blood flow reflect the onset and progression of vascular changes caused by preeclampsia. Doppler assessment of the ophthalmic artery in pregnant women with polycystic disease provided the following results: resistance index equal to 0.80 ± 0.09 , pulsatility index – 1.29 ± 0.12 , and maximum systolic velocity – 30.8 ± 5.4 cm/s. In the control group, these Doppler indicators were 0.79 ± 0.08 , 1.79 ± 0.16 , and 46 ± 6.2 cm/s, respectively. There is a statistically significant difference between the values of the pulsatility index ($p < 0.01$) and the maximum systolic velocity ($p < 0.05$), which reflects changes in the vascular wall caused by changes in the concentration of type I collagen, characteristic for polycystic disease. The difference between the doppler indicators determined at the level of the central retinal artery was at the limit of statistical significance (patients with polycystic disease vs. pregnant women without pre-existing renal pathology): resistance index 0.73 ± 0.07 vs. 0.57 ± 0.09 ($p \approx 0.05$), pulsatility index 1.16 ± 0.13 vs. 0.90 ± 0.11 , maximum systolic velocity 6.96 ± 0.7 cm/s vs. 11 ± 1.1 cm/s ($p \approx 0.05$).

Conclusion: Dopplerography of the ophthalmic arteries reveals important data on peripheral circulation in pregnant women at high risk of preeclampsia. This method offers the possibility of early non-invasive detection with subsequent monitoring of signs of preeclampsia, thus facilitating the complex management of this pathology.

Afectarea oculară în Sindromul de Detresă Respiratorie a Adultului

Natalia Adeșcenco^{1,2}, Doina Vulpe^{1,2}, Svetlana Basova³, Svetlana Anghel⁴, Elena Cepoida²

¹Catedra Radiologie și Imagistică U.S.M.F. "Nicolae Testemițanu" Chișinău, Republica Moldova

²Secția Radioimagică, I.M.S.P. Spitalul Clinic Republican "Timofei Moșneaga" Chișinău, Republica Moldova

³Secția de Diagnostic Ecografic, I.M.S.P. Institutul Mamei și Copilului Chișinău, Republica Moldova

⁴Secția Radiologie, Diagnostică funcțională și Imagistică, IMSP Centrul de Sănătate Hîncești, Hîncești, Republica Moldova

Cuvinte cheie: SDRA, examen Doppler, examen radiologic

Scopul lucrării: Evaluarea modificărilor sonografice și radiologice caracteristice pentru sindromul de detresă respiratorie a adultului (SDRA).

Material și metode: În perioada anilor 2022-2024 am depistat 432 cazuri de SDRA la pacienți aflați în departamentul de terapie intensivă al I.M.S.P. S.C.R. "T. Moșneaga".

Rezultate: Examenul radiologic în stadiile inițiale SDRA a relevat dimensiunile neschimbate ale matității cardiace, deformarea reticulară a desenului pulmonar, colecții lichidiene în sinusurile pleurale, hilul pulmonar hipervolemic, pediculul vascular sub 48mm, focare mici situate bilateral periferic, bronșiile aeriice. În momentul investigației pacienții au prezentat pierdere vederii, după care am decis să efectuăm examen sonografic prin dopplerografia arterei centrale a retinei (ACR). În stadiile inițiale SDRA am înregistrat indicii pulsatil-medie (PI) (1.08), viteza maximă-medie (V max) (41.7cm/s). În continuare am asistat la o avansare a procesului pulmonar până la SDRA stadiul II-III (321 persoane în total), care s-a manifestat prin majorarea și fuziunea infiltratelor pulmonare, apariția bulelor. Sonografic am determinat PI-medie (1.44), V max-medie (37.7cm/s). Evoluția complicată (stadiul IV) s-a prezentat radiologic prin dezvoltarea focarelor pneumonice și colecțiilor lichidiene în scizurile interlobare și sinusurile pleurale, emfizem mediastinal laminar. Prin examenul Doppler ACR am apreciat PI-medie (1.97), V max-medie (34.0cm/s).

Concluzie. Creșterea indexului pulsatil și reducerea vitezei maxime la nivelul ACR sunt marcheri evidenți pentru depistarea precoce a ischemiei acestui vas, care se dezvoltă pe fondul SDRA. Examinarea radiologică dinamică toracică permit o depistare precoce și o evaluare evolutivă în continuare a SDRA.

Ocular involvement in adult respiratory distress syndrome

Natalia Adeșcenco^{1,2}, Doina Vulpe^{1,2}, Svetlana Basova³, Svetlana Anghel⁴, Elena Cepoida²

¹Department of Radiology and Imaging, "Nicolae Testemițanu" University, Chișinău, Republic of Moldova

²Imaging Department, I.M.S.P. "Timofei Moșneaga" Republican Clinical Hospital, Chișinău, Republic of Moldova

³Ultrasound diagnostic Department, I.M.S.P. Institute of Mother and Child, Chișinău, Republic of Moldova

⁴Radiology, functional diagnostics and imaging Department, I.M.S.P. Health Center Hincești, Hincești, Republic of Moldova

Keywords: ARDS, Doppler examination, radiologic examination

Objective: Evaluation of the sonographic and radiologic changes characteristic for adult respiratory distress syndrome (ARDS).

Material and methods: In the period 2022-2024 we detected 432 cases of ARDS in patients admitted to the intensive care department of I.M.S.P. S.C.R. "T. Moșneaga".

Results: The radiologic examination in the initial stages of ARDS revealed unchanged dimensions of the cardiac shadow, reticular deformity of the pulmonary pattern, fluid collections in the pleural sinuses, hypervolemic pulmonary hili, vascular pedicle ≤ 48 mm, bilateral peripheral little foci, aired bronchi. At the time of the investigation, the patients presented loss of vision, the decision was made to perform a sonographic examination using dopplerography of the central retinal artery (CRA). In the initial stages of ARDS, there were determined mean pulsatile index (PI) (1.08), mean maximum velocity (V max) (41.7cm/s). We further witnessed an advancement of the pulmonary process up to ARDS stage II-III (321 persons in total), which was manifested by progression and fusion of pulmonary infiltrates, appearance of bullae. Sonographic there were found mean PI (1.44), mean V max (37.7cm/s). The complicated evolution (stage IV) was radiologically presented by the development of pneumonic foci and fluid collections in the interlobular gaps and pleural sinuses, laminar mediastinal emphysema. By the CRA Doppler examination there were determined mean PI (1.97), mean V max (34.0cm/s).

Conclusion: The increase in pulsatile index and the reduction in the maximum velocity in the CRA are evident markers for the early detection of ischemia in this vessel which develops based on ARDS. Standard dynamic chest radiologic examination allows early detection and further evaluation of the ARDS progression.

Puncte albastre într-o boală roșie: cataractă ceruleană în rectocolita ulcero-hemoragică

Alice Foia-Colescu¹, Alexandra Toader¹, C.V. Ganea^{1,2}, Camelia-Margareta Bogdănici^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Urgență „Sfântul Spiridon” Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, România

Cuvinte cheie: cataractă ceruleană, cataractă congenitală, opacități cristaliniene, adolescent, examinare oftalmologică

Scop: Evidențierea particularităților clinice ale cataractei congenitale ceruleene diagnosticate incidental la o pacientă adolescentă în cadrul evaluării oftalmologice interdisciplinare.

Material și metodă: Pacientă de sex feminin, în vârstă de 15 ani, internată pentru patologie gastrointestinală inflamatorie, a fost evaluată oftalmologic. Examenul a inclus determinarea acuității vizuale, refracție, biomicroscopie și examinarea fundului de ochi.

Rezultate: Acuitatea vizuală a fost 1,0 la ambii ochi. Examenul biomicroscopic a evidențiat la nivelul cristalinului multiple opacități punctiforme, rotunde, distribuite difuz în cortexul cristalinian, cu aspect caracteristic de cataractă ceruleană bilaterală. Polul posterior ocular a fost în limite normale, fără modificări retiniene sau ale nervului optic. Având în vedere acuitatea vizuală bună și lipsa impactului funcțional semnificativ, s-a recomandat monitorizare oftalmologică periodică.

Concluzii: Cataracta ceruleană reprezintă o formă rară de cataractă congenitală caracterizată prin opacități cristaliniene punctiforme multiple și evoluție lentă, de multe ori cu acuitate vizuală conservată. Diagnosticul se stabilește clinic prin examen biomicroscopic, iar managementul constă în monitorizare și intervenție chirurgicală doar în cazul afectării semnificative a funcției vizuale.

Evaluare imagistică a corpului străin intraorbital

Cristina Slănină^{1,2}, Natalia Adeșcenco^{1,2}, Doina Vulpe^{1,2}, Tatiana Magla³, Carolina Sanduța^{1,2}, Elena Cepoida²

¹*Catedra de Radiologie și Imagistică USMF „Nicolae Testemițanu” Chișinău, Republica Moldova*

²*Secția Radioimagistică, Spitalul Clinic Republican „Timofei Moșneaga” Chișinău, Republica Moldova*

³*Secția de Oftalmologie, Spitalul Clinic Republican „Timofei Moșneaga” Chișinău, Republica Moldova*

Cuvinte cheie: corp străin intraorbital, examen radiologic, tomografie computerizată, localizare cu sondă

Scopul lucrării: Analiza manifestărilor imagistice ale corpului străin intraorbital.

Material și metode: Studiul retrospectiv a inclus 32 de pacienți diagnosticați cu corp străin intraorbital în perioada 2014–2023. Examinarea imagistică s-a realizat prin metoda de localizare cu sondă și tomografie computerizată. Lotul a cuprins 21 bărbați (65,6%) și 11 femei (34,4%), cu vârste între 24 și 62 de ani.

Rezultate: Metoda localizării cu sondă a permis identificarea corectă a corpului străin în 29 din 32 cazuri (90,6%) și a facilitat evaluarea fracturilor pereților orbitari. Tomografia computerizată a demonstrat o acuratețe superioară, cu localizare corectă în 30 din 32 cazuri (93,7%), evidențiind leziuni ale nervului optic la 4 pacienți (12,5%). Ambele metode au prezentat sensibilitate crescută în depistarea fracturilor orbitare: peretele superior – 9 cazuri (28,1%), medial – 12 cazuri (37,5%), inferior – 3 cazuri (9,4%), lateral – 2 cazuri (6,2%) și fracturi multiple – 6 cazuri (18,8%). CT a întâmpinat dificultăți în identificarea corpurilor străine foarte mici, multipli sau izodensii cu osul; artefactele metalice au limitat calitatea imaginii în 2 cazuri (6,2%). Examinarea CT a permis diferențierea hemoragiei, țesutului adipos și procesului inflamator orbital la 6 pacienți (18,8%).

Concluzii: Localizarea cu sondă este utilă în urgență, oferind identificare rapidă a corpului străin intraorbital. Tomografia computerizată reprezintă metoda imagistică de elecție la pacienții stabili, asigurând evaluarea precisă a structurilor orbitare și a eventualelor complicații.

Imaging evaluation of intraorbital foreign bodies

Cristina Slănină^{1,2}, Natalia Adeșcenco^{1,2}, Doina Vulpe^{1,2}, Tatiana Magla³, Carolina Sanduța^{1,2}, Elena Cepoida²

¹Department of Radiology and Imaging, "Nicolae Testemitanu" University, Chișinău, Republic of Moldova

²Imaging Department, "Timofei Moșneaga" Republican Clinical Hospital, Chișinău, Republic of Moldova

³Ophthalmology Department, "Timofei Moșneaga" Republican Clinical Hospital, Chișinău, Republic of Moldova

Keywords: intraorbital foreign body, radiological examination, computed tomography, probe localization

Objective: Analysis of imaging manifestations of intraorbital foreign bodies.

Materials and methods: This retrospective study included 32 patients diagnosed with intraorbital foreign bodies between 2014 and 2023. Imaging was performed using probe localization and computed tomography (CT). The study group consisted of 21 men (65.6%) and 11 women (34.4%), aged 24–62 years.

Results: Probe localization allowed correct identification of the foreign body in 29 of 32 cases (90.6%) and facilitated assessment of orbital wall fractures. CT demonstrated higher accuracy, correctly localizing the foreign body in 30 of 32 cases (93.7%) and revealing optic nerve lesions in 4 patients (12.5%). Both methods showed high sensitivity for detecting orbital wall fractures: superior wall – 9 cases (28.1%), medial – 12 cases (37.5%), inferior – 3 cases (9.4%), lateral – 2 cases (6.2%), and multiple fractures – 6 cases (18.8%). CT had difficulties detecting very small, multiple, or bone-isodense foreign bodies, and metallic artifacts limited image quality in 2 cases (6.2%). CT allowed differentiation of hemorrhage, adipose tissue, and inflammatory orbital processes in 6 patients (18.8%).

Conclusions: Probe localization is useful in emergencies, providing rapid identification of intraorbital foreign bodies. Computed tomography is the imaging method of choice in stable patients, allowing precise evaluation of orbital structures and potential complications.

Rolul percepției vizuale a culorilor în recunoașterea ambalajelor de medicamente. Implicații pentru pacienții cu deficiențe ale vederii

Adriana Șaptefrați

Coordonator științific: Lopată Iulia, doctor în științe medicale, asistent universitar, Departamentul de Oftalmologie și Optometrie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova

Cuvinte cheie: percepția culorilor, ambalaje farmaceutice, deficiențe vizuale, optometrie, educația pacientului, siguranța medicamentelor.

Introducere: Percepția vizuală a culorilor constituie un element important în identificarea ambalajelor farmaceutice și influențează utilizarea corectă a medicamentelor. Diversitatea designului ambalajelor și existența unor similitudini cromatice între produse pot favoriza apariția confuziilor, în special în rândul pacienților cu deficiențe ale vederii. În contextul utilizării frecvente a tratamentelor medicamentoase și al creșterii prevalenței afecțiunilor oculare, accesibilitatea vizuală a ambalajelor devine relevantă pentru siguranța terapeutică și pentru autonomia pacientului.

Scopul lucrării: Evaluarea rolului percepției vizuale a culorilor în recunoașterea ambalajelor de medicamente și analiza influenței deficiențelor vizuale asupra identificării corecte a produselor medicamentoase, cu evidențierea rolului optometristului în prevenirea erorilor de medicație și în educarea pacientului.

Material și metode: Studiul realizat este observațional, transversal, desfășurat pe un lot de 80 de pacienți care s-au adresat în farmacie. Colectarea datelor a fost efectuată prin chestionar structurat, care a evaluat modalitățile de recunoaștere a medicamentelor, importanța elementelor cromatice ale ambalajelor, frecvența confuziilor între produse și prezența dificultăților vizuale declarate. Variabilele analizate au inclus vârsta, caracteristicile funcției vizuale, numărul de medicamente utilizate și strategiile de identificare a produselor farmaceutice.

Rezultate: Analiza datelor indică faptul că o parte semnificativă a pacienților utilizează culoarea ambalajului ca reper în identificarea medicamentelor. Pacienții cu deficiențe vizuale și persoanele vârstnice prezintă dificultăți mai frecvente în diferențierea ambalajelor similare, ceea ce poate crește riscul de confuzie și erori de administrare. Utilizarea contrastului adecvat, a codificării cromatice coerente și a elementelor vizuale suplimentare facilitează recunoașterea medicamentelor și contribuie la creșterea siguranței utilizării acestora.

Concluzii: Percepția vizuală a culorilor are un rol important în recunoașterea ambalajelor farmaceutice și în utilizarea corectă a medicamentelor. Deficiențele vizuale pot influența capacitatea de identificare a produselor, ceea ce evidențiază necesitatea adaptării designului ambalajelor la principiile accesibilității vizuale. Optometrul contribuie la identificarea dificultăților vizuale relevante pentru utilizarea medicamentelor, la educarea pacientului privind strategiile de recunoaștere a produselor și la colaborarea cu medicii și farmaciștii în vederea reducerii erorilor de medicație.

The role of color visual perception in recognition of medication packaging. Implications for patients with visual impairment

Adriana Saptefrati

Scientific supervisor: Lopata Iulia, PhD in Medical Sciences, Assistant Professor, Department of Ophthalmology and Optometry, "Nicolae Testemitanu" State University of Medicine and Pharmacy, Republic of Moldova.

Keywords: color perception, medication packaging, visual impairment, optometry, patient education, medication safety.

Introduction: Color visual perception plays an important role in the identification of medication packaging and influences safe medication use. Similarities in packaging design may lead to confusion, especially among patients with visual impairment.

Aim: To evaluate the role of color perception in recognition of medication packaging and to analyze the influence of visual impairment on correct identification of medicines, highlighting the optometrist's role in patient education.

Material and methods: An observational cross-sectional study was conducted on 80 patients attending a community pharmacy using a structured questionnaire.

Results: A significant proportion of patients use packaging color as a primary cue in medication identification. Patients with visual impairment reported more difficulties distinguishing similar packaging.

Conclusions: Color perception plays a relevant role in medication recognition. The optometrist contributes to identifying visual difficulties, patient education and interdisciplinary collaboration to reduce medication errors.

RAO 2026

ORGANIZATORI:

UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE "GRIGORE T. POPA" IAȘI
CLINICA I OFTALMOLOGIE – SPITALUL CLINIC JUDEȚEAN DE URGENȚE
"SF. SPIRIDON" IAȘI

FUNDAȚIA OFTALMOLOGICĂ "DIAPREG"
SOCIETATEA ROMÂNĂ DE OFTALMOLOGIE
COLEGIUL MEDICILOR IAȘI

SOCIETATEA DE MEDICI ȘI NATURALIȘTI
ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI,
MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA
COLEGIUL TERITORIAL AL DIETETICIENILOR DIN JUDEȚUL IAȘI

MANAGEMENTUL EVENIMENTULUI

TELEFON: 0332.40.88.05

EMAIL: CONTACT@RAO-IASI.RO

WEB: WWW.EVENTERNET.RO

ISSN 2559-334X, ISSN-L 2559-334X